

ఎశ్వన్ ప్రదాయని

(తథ్యాయతుల్ ఈమాన్)

త్రై ధార్మిక పారశాలలో బోధన, సీక్షణ, అంగ్దయనం కొరకు ఉండవలిన పుస్తకం

ఉర్దూ ముఖం

పాటిను వేత్త షాహ్ ఆస్త్రాయాల్ (రహీ)

ప్రకాశకులు

గ్రామిణ ముఖీం స్వయం శిక్షణాభివృద్ధి గ్రంథాలయం

నిడదవీలు, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా, ఆంధ్ర

ఫోన్: 9394003049, 9396795812, 9573522690

విషయసూచిక

ముందుమాట	7
ఉపోద్ధాతం	9
1వ అధ్యాయం - తోడ్ (దేవుని ఏకత్వం) ఎవరణ	15
1. ప్రజల అజ్ఞానం	15
2. పిర్క చేష్టలు	15
3. విశ్వాస వాదనలు పిర్క చేష్టలు	16
4. ఖుర్జాన్ తీర్పు	16
5. అల్లాహ్ తప్ప అధికారం గలవాడు ఎవడూలేదు	17
6. అల్లాహ్ తప్ప మరొ సంరక్షకుడు ఎవరూ లేదు	18
7. అల్లాహ్ తప్ప కార్యసాధకుడు ఎవడూ లేదు	18
8. పిర్క వాస్తవికత	19
2వ. అధ్యాయం - పిర్క (బహుదైవారాధన) రకాలు	23
1. జ్ఞానంలో పిర్క	23
2. ఆధికారంలో పిర్క	24
3. ఆరాధనల్లో పిర్క	24
4. రోజువారి పనుల్లో పిర్క	26
3వ. అధ్యాయం - పిర్కలోని కిడు తోడ్లోని మేళు	30
1. బహుదైవారాధన క్రమార్థం కాదు	30
2. పిర్కకు దృష్టాంతం	31
3. పిర్క మహాపరాధం	32
4. సాఫల్యానికి మార్గం తోడ్	32
5. అల్లాహ్ పిర్కను లెక్కచెయ్యడు	33
6. అత్యావస్థలో తోడ్ అంగీకారం	33
7. పిర్క ధృవపత్రం కాజాలదు	35

8. ‘మరుపు సాకు’ స్వీకరించబడదు	36
9. ప్రవక్తల, గ్రంథాల మౌలిక బోధన	36
10. ఏకదైవారాధన మరియు మన్మింపు	38
4వ. అధ్యాయం - అగోచర జ్ఞానంలో షిర్మ్ ఖండన	43
1. షిర్మ్ ఖండన	43
2. అగోచరాల జ్ఞానం కేవలం అల్లాహ్ కు మాత్రమే ఉంది	44
3. అగోచర జ్ఞానముందని చెప్పేవాడు అబద్ధాల కోరు	44
4. అగోచరాల జ్ఞానం	45
5. అల్లాహ్ ను తప్ప వేరే వారిని మొరపెట్టుకోకండి	47
6. లాభనష్టాలు కేవలం అల్లాహ్ మాత్రమే కలిగించగలడు	47
7. ప్రవక్తల అనలు మిషన్	48
8. ప్రవక్తలు అగోచర జ్ఞానులు కారు	49
9. అగోచర జ్ఞానం గురించి ప్రవక్త ప్రవచనం	49
10. మాతృమూర్తి ఆయిషా (రజిఅన్హో) ఉన్నైరు	50
11. అల్లాహ్ తప్ప అగోచర విషయాలు తెలిసిన వారు ఎవరూ లేరు	50
5వ. అధ్యాయం - అధికారం వినియోగంలో షిర్మ్ ఖండన	53
1. అల్లాహ్ ను మాత్రమే శరణు వేడుకోవడం	53
2. లాభనష్టాలు అల్లాహ్ మాత్రమే కలిగించగలడు	53
3. అల్లాహ్ తప్ప ఎవరూ ఉపాధి ప్రదాత కారు	54
4. అల్లాహ్ నే మొరపెట్టుకోండి	55
5. ‘అనుమతిలేనిదే సిఫారసు’ లేదు	56
6. ‘సిఫారసు’ రకాలు	56
7. ‘గౌరవభావ సిఫారసు’ అసాధ్యం	57
8. ‘ప్రేమ కలిగిన సిఫారసు’ అసాధ్యం	57

9. 'అనుమతితో సిఫారసు'	58
10. రుజుమార్గం	59
11. అల్లాహో ప్రతి ఒక్కరికి సమీపంలో ఉన్నాడు	61
12. అల్లాహో పైనే భారం మోపాలి	62
13. బంధుత్వమూ పనికిరాదు	63
6వ. అధ్యాయం - ఆరాధనల్లో షిర్క్ నిషిద్ధం	68
1. ఆరాధన నిర్వచనం	68
2. ఆరాధన కేవలం అల్లాహోకు మాత్రమే ప్రత్యేకం	68
3. సజ్దహా (సాజ్దాంగం) కేవలం అల్లాహోకు మాత్రమే	69
4. దైవేతరులను మొరపెట్టుకోవడం షిర్క్	70
5. అల్లాహో చిహ్నాలను గౌరవించాలి	71
6. దైవేతరుల పేరు తీసుకున్న వస్తువు నిషిద్ధం	72
7. అధికారం కేవలం అల్లాహోది మాత్రమే	73
8. ఇష్టమొచ్చిన దేవుళ్లు పేర్లు పెట్టడం షిర్క్	74
9. స్వయం కల్పిత ఆచారాలు షిర్క్	74
10. ప్రజలను తమ గౌరవార్థం నిలుచోబెట్టి ఉంచడం నిషిద్ధం	75
11. విగ్రహాల ఆస్తానాల ఆరాధనా భావం కూడా షిర్క్	75
12. దైవేతరుల పేర జిబహో చేయడం శాపార్థం	76
13. ప్రతయ సూచనలు	77
14. ఆస్తాన పూజ చేయడం దుర్దనుల పని	78
15. విగ్రహాల ప్రదక్షిణ	80
7వ. అధ్యాయం - ఆచార వ్యవహారాలలో షిర్క్ నిషిద్ధం	84
1. పైతృత్వాను కలతలు	84
2. సంతానం విషయంలో షిర్క్ వైపు తీసుకుపోయే దురాచారాలు	86

3. వ్యవసాయ వ్యవహారాలలో పిర్కు దురాచారాలు	87
4. పశువుల విషయంలో పిర్కు గురిచేసే దురాచారాలు	88
5. హలాల్ హరామ్ (ధర్మం-ఆధర్మం)	89
6. నక్కత్తాల వల్ల లాభనష్టాలు జరుగుతాయని భావించడం పిర్కు	89
7. జ్యోతిష్ముదు మాంత్రికుడు,.....	90
8. జ్యోతిష్య సంఖ్య శాస్త్రాలపై విశ్వసించే పాపం	91
9. శకునము మరియు సగినము చూడటం కుష్టి ఆచారాలు	92
10. అల్లాహ్ ను సిఫారసుదారునిగా చేయకండి	94
11. అల్లాహ్ కు అత్యంత ఇష్టమైన పేర్లు	97
12. అల్లాహ్ పేర్లతో ఉపనామాలను జోడించకండి	97
13. కేవలం ‘అల్లాహ్ తలిస్తే’ అనండి	98
14. దైవేతరులపై ప్రమాణం చేయడం పిర్కు	98
15. మైక్రోబిడుల గురించి ప్రవక్త (సమసం) తీర్చు	99
16. సజ్జహ్ కేవలం అల్లాహ్ కోరకే మరియు ప్రవక్త(స)ను గౌరవించండి	100
17. ఎవరినైనా దాసుడనిగానీ, దాసి అని గానీ అనడం...	102
18. ప్రవక్త (సల్లల్హహు అలైహి వ సల్లం) ను గౌరవించే విధానం	102
19. ‘సయ్యద్’ పదానికి రెండు ఆర్థాలు	105
20. చిత్రాల గురించి ప్రవక్త (సల్లల్హహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచనాలు	105
21. ఘోరమైన ఐదు పాపాలు	106
22. తన గురించి ప్రవక్త (సల్లల్హహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచనాలు	107

ముందుమాట

షాహ్ ముహమ్మద్ ఇస్లాయిల్ (జననం 26-4-1779, మరణం 6-5-1831) ఆయన తండ్రి షాహ్ అబ్బూర్ ఫునీ, ఆయన తండ్రి షాహ్ వలివుల్లాహ్ హాదీసువేత్త ధిల్లీ నివాసి, పేఖుల్ ఇస్లాం ఇబ్రూతైమియ్యో, ఇంకా ముహమ్మద్ బిన్ అబ్బూర్వహ్మీబ్ గారి సందేశ, సంస్కరణ సేవలు ఆధునిక ధోరణితో కూడి ఉండేవి. ఆయన క్రీ.శ. 1826 (హిజ్రి 1241)లో ప్రపంచంలోని రెండవ పెద్ద ముస్లిం జనాభా గల భారత ఉపభండంలో ముస్లింల విశ్వాసాల సంస్కరణ కోసం సమగ్రమూ సర్వజనామోదమూ గల పరిభాషలో “తభ్వియతుల్ ఈమాన్” (విశ్వాస ప్రధాయాని) అనే రచనను చేశారు.

“విశ్వాసం” అనే అంశంపై ఆ కాలంలో ఇది ఎన్నదగిన రచన. సామాన్య ప్రజానీకానికి మనోపరిశుద్ధత రీతిలో దాదాపు 200 ఏళ్ళగా క్రమం తప్పక కొనసాగుతూ షాహ్ వలివుల్లాహ్ గారి ఈ విజ్ఞాన వారసత్వం సామాన్యులకు, విద్యావంతులకు ఉనికిపట్టు. మరియు అన్ని వర్గాల వద్ద ఆమోదయోగ్యం పొంది పార్శ్వపణాళికలో ఉన్న రచన.

“మాకాన లిల్లాహీ యట్టిభా వమాకాన లిషైరిల్లాహీ యెస్ఫద్”

(ఇమామ్ మాలిక్)

అర్థం: ఏ పని అయితే స్వచ్ఛతగా అల్లాహ్ కొరకు చేయబడుతుందో అది ఎప్పటికీ మిగిలి ఉంటుంది. మరి ఏదైతే మనోవాంఘలకు లోనై దైవేతరుల కొరకు చేయబడుతుందో అది నశించిపోతుంది.

షాహ్ ఇస్లాయిల్ (రహ్మానుల్లాహ్ అలైహ్) గారి నుమారు 12 రచనలలో ఇది బాగా ప్రాచుర్యం పొందిన రచన. దీనిని ఆయన 200 ఏళ్ళ నాటి “ప్రాచీన మొఘులాయి ఉర్రూ” భాషలో రచించారు. తరువాత 1989లో గులాం రసూల్ మహర్ గారు ఆధునిక ఉర్రూలో సరిక్రొత్తగా సంస్కరించి సంకలన పర్చారు.

మేము ఆ ప్రతినే వాడుకభాషలో అనువదింపజేస్తూ స్థానిక ప్రజల సిలబన్ కైలిలో మలిచాము. ధార్మిక పారశాలల వారు దీనిని సిలబన్గా చేర్చుకునే విధంగా రూపొందించాము.

1989 నుండి 2011 వరకూ కూడా షాహ్ ఇస్లాయిల్ (రహ్మానుల్లాహ్) గారి ఈ చారిత్రక రచనను స్థానిక ఆధునిక సిలబన్గా ఓధించే ధార్మిక పారశాలల్లో

చేర్చకపోవడం శోచనీయం. ఆశ్చర్యకరమైన విషయమేమిటంటే, వివిధ ఆలోచనా విధానాలు గల మదర్సలు దీనిని సిలబన్స్ లో చేర్చడం జరిగింది. అయితే దీనిలోని కొన్ని సూక్ష్మమైన లోపాలను సరిదిద్దుటం కూడా జరగలేదు.

ప్రియసోదరుడు అతీభుప్రహృష్ట భురైషీ ఉమరి ప్రాంతీయ ఆధునిక ధోరణి మరియు పార్ట్యూప్రణాళిక రీతిలో ఉదాహరణకు సారాంశం, సంక్లిష్టమైన ప్రశ్నలు, తప్పింపులను గుర్తించటం, భాళీలను పూరించటం వంటి అంశాలను కూడా చేర్చడానికి సుహకరించడం జరిగింది. దానికి తోడు ప్రముఖ దాయి (ధన్య ప్రచారకులు) జనాబ్ ఘజీలుప్రహృష్టన్, ప్రోదరాబాద్ గారు ఎలాంటి ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా సూక్ష్మ ధృష్టితో దీని భాషను సరళీకరించి సులభగ్రాప్యం చేశారు. “జణాహుల్లాహు కైరన్” (అల్లాహ్ వారికి మంచి ప్రతిఫలం ప్రసాదించుగాక!) ఆమీన్.

ఆంధ్రప్రదేశ్ మారుమూల గ్రామాలలో ధార్మిక పరిజ్ఞానం లేనందువల్ల ధర్మప్రపంచానికి గురైన అమాయక ముస్లింలకు వీరి భాషలో మౌలిక, ధార్మిక బోధనలకు సరళమైన రీతిలో సుబోధకంగా అందించడానికి గ్రామీణ ముస్లిం స్వయం శిక్షణాభివృద్ధి గ్రంథాలయం నిడదవోలు, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా, కేవలం ధర్మ పరిచయం కోసం (వ్యాపార ప్రయోజనాల కోసం కాదు) ధార్మిక పరిజ్ఞాన సాహిత్యం, అనువాదం మరియు ప్రచురణల కార్యక్రమాన్ని వివిధ ఆశయాలతో ప్రారంభించింది.

- స్థానిక ధార్మిక పండితులు, ధర్మప్రచారకులు మరియు సామాన్య ప్రజాసీకానికి ఒక జ్ఞాన ఉనికిపట్టుకొవాలని.
- బహుదైవారాధన, ధర్మంలో కొత్త పోకడల ధోరణులకు అడ్డుకట్ట కట్టాలని.
- ప్రతి ఒక్కరు ఖుర్జన్, హదీసు బోధనల నుండి ప్రవక్త సహచరులు మరియు వీరి అనువరుల విధానాలను నునాయాసంగా గ్రహించి ప్రయోజనం పొందాలని ఈ కార్యక్రమం ఉద్దేశించబడింది.
- ఈ కార్యక్రమంలో ఒక భాగమే చేతిలో ఉన్న ఈ పుస్తకం సీరిస్ నెం. 11.
- ఈ కార్యక్రమం ధర్మరాహిత్యాన్ని తొలగించే ప్రయత్నాల్లో ఒక పైలురాయిగా కొపాలని ఆశిస్తూ... మీ/ధార్మిక అభిలాషను కోరుతున్నాము.

ఉపోద్ధాతం

1. స్తుతి, సాంక్లాషులు

ఓ ప్రభూ! నీకు వేనవేల కృతజ్ఞతలు. నీవు మాపై అపార అనుగ్రహాలను అవతరింపజేశావు. నీ సత్యధర్మార్గ నిర్దేశనం చేశావు. మమ్మల్ని ఏకదైవారాధ కులను చేశావు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అనుచర సమాజం (ఉమ్మతి) లో పుట్టించావు. ధార్మిక ఆసక్తిని కలిగించావు. ధార్మికులపై ప్రేమను ప్రసాదించావు. ఓ అల్లాహ్! నీ ప్రియప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) పై, ఆయన కుటుంబ సభ్యులపై, ఆయన అనుచరులపై వారి వారసులపై నీ కారు జ్యానిన్ని, శాంతిని కురిపించు. మమ్మల్ని కూడా వారిలో చేర్చు. ఇంకా ఇస్లామీయ జీవన పద్ధతిలో జీవించే భాగ్యాన్ని అనుగ్రహించు. విశ్వాస ష్టోత్రాలోనే మాకు మరణాన్ని ప్రసాదించు. ఆయన విధేయుల వరుసలో మా పేరునూ చేర్చు-ఆమీన.

2. దాసుడు మరియు దాస్యం

మానవులందరూ అల్లాహ్ దాసులు. దాస్యం (విధేయత) చూపడమే దాసుని పని. తప్పించుకు తిరగేవాడు దాసుడు కాజాలడు. దాస్యం మానవ విశ్వాస సంస్కరణపై ఆధారపడి ఉంది. విశ్వాసంలో దోషం వున్నవారి ఆచరణ స్వీకరించబడు. ఎవరి విశ్వాసంలో కట్టి ఉందో వారి ఆచరణ స్వీకరించబడు. సైనికులు విశ్వాసం గల వ్యక్తి స్వల్ప ఆచరణ కూడా అమూల్యమైనదే. కనుక ముస్లింనని చెప్పుకునే ప్రతి వ్యక్తి విశ్వాసాన్ని సరిధిద్దుకోడానికి ప్రయత్నించాలి. విశ్వాస సంస్కరణకు అన్నిటికంటే ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి.

3. ప్రసుత పరిస్థితి

నేడు ప్రజలు అనేక మార్గాలను ఏర్పరుచుకున్నారు. కొందరు తాత ముత్తాతల ఆచారాలను అవలంబిస్తున్నారు. మరి కొందరు మహాత్ముల విధానాల్చి అనుసరిస్తున్నారు. ఇంకొందరైతే ధార్మిక పండితులు స్వయంగా కల్పించుకుని చెప్పిన మాటలను ధృవపత్రాలుగా చూపిస్తున్నారు. బుద్ధికి సానబెట్టి ధార్మిక విషయాల్లో జోక్యం చేసుకుంటున్న వారు కూడా ఉన్నారు.

4. అన్నింటికంటే మేలైన మార్గం

దివ్య ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసులు, ప్రవక్త(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సహచరుల పద్ధతిని ప్రామాణికంగా తీసుకున్నదే మేలైన మార్గం. ఈ మూడు చెలమల (దివ్య ఖుర్జాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసులు, ప్రవక్త(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సహచరుల పద్ధతి)తోనే హృదయాన్ని సేద తీర్చాలి. ధార్మిక విషయాల్లో మనస్సు చెప్పినట్లు జోక్యం చేసుకోకూడదు. మహాత్ముల మాటలుగాని, పండితుల పరిష్కారాలుగానీ, ఖుర్జాన్ ప్రామాణిక హదీసులకు, ప్రవక్త(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సహచరుల పద్ధతికి అనుగుణంగా ఉండేనే అంగీకరించాలి. వాటికి విరుద్ధంగా ఉంటే వదలిపెట్టాలి.

5. ధర్మాన్ని అర్థం చేసుకోవడం కష్టం కాదు

ఖుర్జాన్, హదీసులను అర్థం చేసుకోవడం చాలా కష్టమని ప్రజల్లో ఒక అపోహ ఉంది. వాటిని అర్థం చేసుకోవాలంటే 'పెద్ద చదువులు చదవాలని, తాము అజ్ఞానులమని అలాంటప్పుడు వాటికనుగుణంగా ఎలా నదుచుకోవాలని, పుణ్యాత్మకులు మహాత్ములే వాటిని ఆచరించగలరని' భావిస్తారు. వారి భావన నిరాధారమైంది.

అల్లాహు దివ్యఖుర్జాన్లో చాలా స్వప్తంగా సెలవిచ్చాడు:

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيْتَنَتٍ^۱ وَمَا يَكُفُّرُ بِهَا مَنْ
مَّا يَعْلَمُ نَحْنُ نَعْلَمُ
الْأَفْسُقُونَ ۹۹
‘సత్యాన్ని స్వప్తంగా ప్రకటించే వాక్యాలను మేము నీపై అవతరింపజేశాము. అవిథే యులు తప్ప మరివ్యరూ వాటిని తిరస్కరించరు.’

(దివ్య ఖుర్జాన్-2 : 99)

దైవ వాక్యాలు చాలా స్పృష్టమైనవే గాక వాటిని అర్థం చేసుకోవడం చాలా సులువు. కాని వాటిని ఆచరించడమే కష్టం. ఎందుకంటే మనస్సుకు విధేయత చూపడం కష్టమనిపిస్తుంది. ఈ కారణంగానే అవిధేయులు ఆచరించరు.

6. ప్రవక్త లు ఎందుకు వచ్చారు?

దివ్య ఖుర్జాన్ హదీసులను అర్థం చేసుకోవడానికి ఉన్నతమైన చదువులే అవసరం లేదు. ఎందుకంటే ప్రవక్తలు తెలియని వారికి రుజుమార్గం చూపేందుకు, అజ్ఞానులకు జ్ఞానం నేర్చడం కోసం, మూర్ఖులకు అర్థమయ్యేలా చెప్పడం కోసమే వచ్చారు.

అల్లాహ్ దివ్యఖుర్జాన్ లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

مُوَالِدِيْ بَعَثَ فِي الْأَقْمَانِ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتُوَاعَدُهُمْ أَيْتَهُ وَيُبَلِّغُهُمْ وَيُعِلِّمُهُمْ
الْكِتَابَ وَالْوَلَمَةَ فَلَمْ كَافَأْهُمْ قَمْلٌ لَّفْنٌ ضَلَالٌ مُّبِينٌ ②

ఆయనే నిరక్కరాస్యులైన జనులలో-స్వయంగా వారిలో సుంచే ఒక ప్రవక్తను ప్రభవింపజేశాడు. అతడు వారికి దేవుని వాక్యాలను చదివి వినిపిస్తున్నాడు, వారిని పరిశుద్ధపరుస్తున్నాడు, వారికి గ్రంథాన్ని, వివేకాన్ని బోధిస్తున్నాడు. అంతకు ముందు వారు స్పృష్టమైన మార్గపిష్ఠానతకు లోసై ఉండేవారు.

(దివ్యఖుర్జాన్ - 62 : 2)

అల్లాహ్ ఇలాంటి ప్రవక్తను పంపడం గొప్ప అనుగ్రహం. ఆయన అజ్ఞాను లను జ్ఞానులుగా, అపవిత్రులను పవిత్రులుగా, అభాగ్యులను భాగ్యవంతులుగా, మార్గభ్రమ్యులను మార్గదర్శకులుగా చేశారు. ఈ ఆయత్నను అర్థం చేసుకుని కూడా ఎవరయినా, ఖుర్జాన్ హదీసులను పండితులే అర్థం చేసుకోగలరు అని అంటే వారు ఈ సూక్తిని తిరస్కరిస్తున్నారు. విశ్వప్రభువు ప్రసాదించిన అనుగ్రహాన్ని గౌరవించడంలేదు. ఈ ఆయత్ ప్రకారం పామరులు పండితులవుతారు, మార్గభ్రమ్యులు మార్గం పొంది మహాత్ములవుతారు.

7. వైద్యుడు, రీగి

ఉదహరణకు ఒక వ్యక్తి తీవ్ర అస్వస్థతకు గురయ్యాడు. అతని దైన్య ఫీతికి జాలిపడి ఘలానా వైద్యుడి వద్దకు వెళ్లి వైద్యం చేయించుకోమని సలహా ఇచ్చాడు

మరొకదు. “ఆరోగ్యవంతుడైన డాక్టరు పద్ధకు ఆరోగ్యవంతులు వెళతారు. కాబట్టి నేను అతని వారి పద్ధకు వెళ్లి వైద్యం చేయించుకోను” అని అంటే అతని గురించి మీరు ఏమను కుంటారు? పిచ్చివాడేమో, ఆ వైద్యుడి మీద అతనికి నమ్మకం లేదేమో అనుకుం టారు. ఎందుకంటే వైద్యుడు రోగులకే వైద్యం చేస్తాడు. ఆరోగ్యంగా ఉన్న వారికి కాదు.

భావం ఏమిటంటే, పుణ్యాత్మకులు, పండితులతోపాటు పాపాత్మకులు, పామరులు కూడా ఖుర్జాన్ హాదీసులను తెలుసుకోవాలి, వాటిని అర్థం చేసుకోవాలి. ధార్మిక ఆదేశాలను తప్పనిసరిగా ఆచరించాలి. కనుక ప్రతి సామాన్యాలు, ప్రముఖుడు కూడా విధిగా ఖుర్జాన్ హాదీసుల అన్యేషణలో ఉండాలి. వాటిని అర్థం చేసుకునేందుకు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అనుచరుల పద్ధతిలో ప్రయత్నం చేయాలి. వాటిని ఆచరించాలి.

8. దేవుని ఏకత్వం, దైవదౌత్యం

విశ్వాసం (ఖమాన్)లో ప్రధానంగా రెండు భాగాలున్నాయి.

1. అల్లాహ్ ను తిరుగులేని దేవుడుగా, సర్వాధికారిగా భావించడం.
2. ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ను దైవప్రవక్తగా అంగీకరించడం.

అల్లాహ్ ను నిజమైన దేవుడని భావించడమంటే; ఆయనకు భాగస్వాములను కల్పించకూడదు. ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను ప్రవక్తగా అంగీకరించడమంటే ఆయన మార్గాన్నే అనుసరించాలి. మొదటి భాగం ఏక దైవరాధన. రెండవ భాగం ప్రవక్త విధేయత, ప్రవక్త విధానం అనుసరణ. పిర్క్ తోహీదు వ్యతిరేకం. బిద్ధాత్ (దురా చారాలు)సున్నత్ (అచారాలు)కు వ్యతిరేకం. ప్రతి ముస్లిం విధిగా తోహీద్, సున్నత్ (ప్రవక్త సంప్రదాయాలలో)లాషై నిలకడగా ఉండాలి. వాటిని హృదయంతరాళాల్లో నింపుకోవాలి. పిర్క్ మరియు బిద్ధాత్ లకు దూరంగా ఉండాలి. పిర్క్ మరియు బిద్ధాత్ లకు వల్లనే విశ్వాసానికి చెద పదుతుంది. దీని ద్వారా ఖమాన్ సన్నగిల్లతుంది. ఇతర పాపాల వల్ల కేవలం ఆచరణల్లో అవరోధం కలుగుతుంది. పిర్క్ మరియు బిద్ధాత్ లకు దూరంగా ఉంటూ సున్నతుకు కట్టుబడి ఉండే ఏక దైవాధనకుడైన వ్యక్తి పద్ధ కూర్చోవడం

వల్ల తోపీద మరియు సున్నతీలపై మక్కల పెరుగుతుంది. అటువంటి వారినే గురువులుగా, పండితులుగా భావించాలి.

సారాంశం

1. ఆచరణల స్వీకృతి సినలైన విశ్వాసంపై ఆధారపడి ఉంటుంది.
2. కొందరు హేతువాదులుగా ఉంటారు. కాని వాస్తవానికి ఖుర్జు మరియు సున్నతీ (సంప్రదాయం) అనుసరణ పూర్వీకుల(సలఫ్) విధానాల ప్రకారం ఉండాలి.
3. ప్రతి ఒక్కరూ ధర్మాన్ని సులువుగా అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఆచరించవచ్చు.
4. ప్రవక్త రాక ఉద్దేశం ధర్మాన్ని సులభతరం చేయడమే. కనుక ధర్మం ఎవరి కోసమైనా సులువే.
5. ఏకేశ్వరోపాసన, సున్నతీ అనుసరణ విశ్వాసంలో ప్రధానంగా గల రెండు భాగాలు బహుదైవారాధన మరియు బిద్ధీతీ (ధర్మంలో కొత్త పొకడలు) వీటికి విరుద్ధం. కనుక ఏకేశ్వరోపాసని మరియు సున్నతీలను అనుసరించే వారినే గురువులుగా భావించాలి

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు వ్రాయండి.

1. దాసుని విధి ఏమిటి?
2. అత్యుత్తమమైన మార్గమేది?
3. వైద్యుడు, రోగి ఉదాహరణతో ఏవిషయం అర్థమవుతుంది?
4. ఈమాన్లో ఎన్ని భాగాలున్నాయి?

2. తపోవ్యాప్తిలను గుర్తించండి

1. ధర్మాన్ని అర్థం చేసుకోవడం కష్టం ()
2. ప్రవక్తలు ధర్మాన్ని నేర్చందుకు వస్తారు ()

3. ఖుర్జెన్, హాదీసు మరియు ప్రవక్త అనుచరుల అనుసరణ విధానం
అన్నిటికంటే అత్యుత్తమమైన మార్గం. ()

3. భూశీలసు పూర్వించండి

1. అన్నిటికంటే ఉత్తమమైన మార్గము..... మరియు
.....
2. అల్లాహ్ ప్రవక్తలను..... కొరకు పంపాడు.
3. ఈమాన్ (విశ్వాసం)యొక్క భాగాలు ఉన్నాయి.
వాటిలో ఒకటి..... రెండోది

తోహీద్ వివరణ

1. ప్రజల అజ్ఞానం

సాధారణంగా పిర్కు (బహుదైవారాధన) ప్రజల్లో వ్యాపించి ఉంటుంది. తోహీద్ (ఎకేశ్వరోపాసన) అరుదై ఉంటుంది. విశ్వాసులమని ప్రకటించుకునే చాలామందికి కూడా అసలు తోహీద్ మరియు పిర్కు అంటే అర్థమేమిటో తెలియదు. పేరుకు మాత్రమే ముస్లిములు. కానీ వారు తమ అజ్ఞానం వల్ల పిర్కులో పడిఉన్నారు. ముందుగా తోహీద్ మరియు పిర్కు అంటే ఏమిటో అర్థం చేసుకునేందుకు ప్రయత్నించాలి. అప్పుడే ఖురుత్తున్న మరియు హదీసుల ద్వారా తోహీద్, పిర్కుల వల్ల జరిగే మంచి చెడులేమిటో తెలుసుకోగలరు.

2. పిర్కు చేష్టలు

తోహీద్ గురించి సరిగ్గా తెలియని వారు ఆపద సమయాల్లో పేర్లను, ప్రవక్తలను, ఇమాములను, పహీదులను (అమరపీరులను) దైవదూతులను, మరియు దైవ కన్యలను మొరపెట్టుకుంటారు. వారికి విన్నవించుకుంటారు, వారినే ప్రైముక్కుకుంటారు. వారికి మొక్కలభదులు చెల్లిస్తుంటారు. రోగాల నుండి రక్తం పొందడానికి తమ పిల్లలకు వారి పేర్లే పెడుతుంటారు. అబ్బున్నాబీ (నటీదాసుడు), అలీ బభ్రు (అలి ప్రసాదించినది), మదార్ బభ్రు (మదార్ ప్రసాదించినది) మస్తాన్ అలి(అలిని సహాయం కోరేవాడు), జాన్ పహీదా; బాజీ, మదీనా, వలిబాబా, మీరా, పీరా, బషీరమ్మలాంటి పేర్లు పెడుతుంటారు. మరికొందరు దేవుళ్ళ పేర జూత్తు పెంచుతారు: మాలలు ధరిస్తారు, ఇంకొందరు ఎవరి వైన పేరు మీద చేడీలు, త్రాడులు, దారాలు, కడియాలు, చెవిపోగులు తొడుగుతారు. ఇంకొందరు జంతువులను బలిజస్తారు. ఆపదలు, కష్టాలు వచ్చినప్పుడు వారినే వేడుకుంటారు. వారి మీదే ప్రమాణాలు చేస్తారు. ముస్లిమేతరులు దేవీదేవతల పేర్ల మీద చేసే కార్యాలన్నీ ముస్లిములు ప్రవక్తల, బౌలియాల (పుణ్య పురుషుల), ఇమాముల (ప్రముఖ నాలుగు ఇస్లామీయ వర్గిక శాస్త్రాల స్థాపకులు), పహీదుల దైవదూతుల మరియు దైవకన్యల పేర్ల మీద చేస్తుంటారు. ఇలాంటి పిర్కు కార్యాలు చేస్తూనే తాము ముస్లిములమని వాదిస్తుంటారు.

అల్లాహ్ దివ్యభుర్తాన్‌లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ⑩6

“చాలా మంది ప్రజలు అల్లాహ్‌ను విశ్వసిస్తునే పిర్కు పాల్పడుతుంటారు.”

(దివ్యభుర్తాన్ 12 :106)

3. విశ్వస వాదనలు, పిర్కు చేష్టలు

తమను తాము విశ్వసులమని ప్రకటించుకునే అనేక మంది ముస్లిములు పిర్కు ఉంచిలో చిక్కుకుని ఉన్నారు. ఎవరయినా వారిని ‘ఏరు విశ్వసులమని ప్రకటించుకుం టున్నారు. కాని చేసేది మాత్రం పిర్కు కార్యాలు. పిర్కు మరియు విశ్వస ఏరుధ్వ మార్గాలను ఎందుకు కలుపుతున్నారు?’ అని అడిగితే వారు ఈ విధంగా సమాధానమిస్తారు: “మేము పిర్కు చేయడంలేదు. మేము ప్రవక్తలను, జౌలియాలను (పుణ్యాత్మకులను) ప్రేమిస్తున్నాము, వారిని విశ్వసిస్తున్నాము. వారు అల్లాహ్‌కు సమానులని భావిస్తేనే కదా పిర్కు అవుతుంది. మేము వారిని అల్లాహ్ స్ఫుర్తితాలుగానే భావిస్తున్నాం. అల్లాహ్ వారికి శక్తిని, అధికారాలను ప్రసాదించాడు. వారు అల్లాహ్ ఇష్టప్రకారమే ఈ ప్రపంచంలో, అధికారం చేస్తున్నారు. వారిని మొరపెట్టుకోవడమంటే అల్లాహ్‌ను మొరపెట్టుకోవడమే. వారిని సహాయం కోరితే అల్లాహ్‌ను సహాయం కోరినట్టే. వారు అల్లాహ్ ప్రియదాసులు. ఏమైనా చేయగలరు. వారు మా సిఫారసుదారులు, పర్యవేక్షకులు. వారిని పాందితే అల్లాహ్‌ను పాందినట్టే. వారిని అర్థించడం వల్ల అల్లాహ్ సాన్నిధ్యం లభిస్తుంది. మేము వారిని ఎంతగా ప్రేమిస్తే మేము అల్లాహ్‌కు అంతే దగ్గరవుతాము” అని వృధా మాటలు మాట్లాడుతుంటారు.

4. ఖుర్జాన్ తీర్పు

దీనంతటికి కారణం ఏరు “ఖుర్జాన్, హదీసులను వదలి పెట్టడమే. ఏరు షరీతు (ఇస్లామీయ శాసనాంగం) విషయంలో హేతువాదన చేస్తారు. కొందర్తై కట్టుకథల వెనుకే పరుగించుతున్నారు. దురాచారాలను ఆధారాలతో పేర్కొంటారు. ఒకవేళ షరీకి ఖుర్జాన్ మరియు హదీసుల పరిజ్ఞానం ఉంటే; ప్రవక్త (సల్లల్హుఅలైహి వసల్లం) ముందు ముఘిక్కులు (బహు దైవాధకులు) ఇలాంటి ఆధారాలే పేర్కొనే వారని, అందుకనే వారిపై దైవజిక్క అవతరించిందని, వారు అబద్ధాలకోరులనబడ్డారని తెలిసేది. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَعْلَمُ وَلَا يَنْعَهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ لَكُمْ شَفِيعٌ قَاتِلًا عِنْدَ اللَّهِ

‘ఈ ప్రజలు అల్లాహును కాదని తమకు నష్టాన్ని గానీ, లాభాన్నిగానీ కలిగించలేని వారిని పూజిస్తున్నారు. పైగా ఇలా అంటున్నారు:

“వారు అల్లాహు వద్ద మా కొరకు సిఫారసు చేస్తారు.”

ప్రవక్త! వారితో ఇలా అను:

﴿لَمْ يَأْتِ بِهِمْ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ طَبْحَةً وَلَمْ يَأْتِ عَنْهُمْ بِشَيْءٍ كُوْنَ﴾⁽¹⁸⁾

“ఆకాశాలలోగానీ, భూమిలోగానీ, అల్లాహు ఎరుగని విషయాన్ని గురించి ఆయనకు మీరు తెలుపుతున్నారా?” ఆయన పరిశుద్ధడు. ఈ ప్రజలు చేసే పీర్పుకు అటీతుడూ, ఉన్నతుడూను.

(దివ్యబుర్జాన్ 10 : 18)

5. అల్లాహు తప్ప అధికారం గలవాడు ఎవడూ లేదు

ముప్రికులు ఎవరినయితే పూజిస్తున్నారో వారు నిస్పహయులు. వారిలో ఎవరికైనా లాభంగానీ నష్టంగానీ కలిగించే శక్తిలేదు. పైగా వీరే అల్లాహు వద్ద సిఫారసు చేస్తారని ముప్రిక్కులు అంటున్నారు. ఇది తప్ప. ఎందుకంటే అల్లాహు ఈ విషయాన్ని ఎక్కడా ప్రస్తావించలేదు! ఏమిటి? మీకు భూమ్యాకాశాల విషయాలు అల్లాహు కంటే ఎక్కువగా తెలుసా? వారు మీ కోసం సిఫారసు చేస్తారని ఎలా అనగలరు? అసలు విషయమేమిటంటే; ఈ విశ్వంలో మొరపెట్టుకుంటే లాభం చేకూర్చే, మొరపెట్టుకోకపోతే నష్టం కలిగించే సిఫారసుదారులు ఎవరూ లేదు. ప్రవక్తలు సిఫారసు చేయడం కూడా అల్లాహు అధికారానికి లోబడే ఉంది. వారు మొరపెట్టుకోవడం వల్ల, మొరపెట్టుకోకపోవడం వల్ల జిరగేదేమీ లేదు. దీనివల్ల తెలుస్తున్న మరో విషయం ఏమిటంటే; ఎవరయినా ఎవరినైనా సిఫారసుదారునిగా భావించి ఆరాధిస్తే వారు కూడా ముప్రిక్కులే (బహుదైవారాధకులే). అల్లాహు ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

وَالَّذِينَ أَتَخْذَلُوا مِنْ دُونِهِ الْجِبَابَ مَا نَصَبُ هُمْ إِلَيْهِ يَقْرَبُونَ إِنَّ اللَّهَ رَبُّ الْفَلَقِ إِنَّ اللَّهَ

③ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَعْتَلُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْمِنْيَ مَنْ هُوَ لِنِي بِكُفَّارٍ

ఎవరయితే అల్లాహును కాకుండా ఇతరులను సంరక్షకులుగా ఆశ్రయించారో వారు, “ఈ పెద్దలు మమ్మల్ని అల్లాహు సాన్నిధ్యానికి చేర్చడంలో తోడ్పుడతారని భావించి మాత్రమే మేము వీళ్ళను ఆరాధిస్తున్నా”మని అంటారు. ఏ విషయం

గురించి వారు భేదాభిప్రాయానికి లోనై ఉన్నారో దానికి సంబంధించి (అసలు) తీర్పు అల్లాహ్ (స్వయంగా) చేస్తాడు. అబద్ధాలకోరులకు, కృతఘ్నులకు అల్లాహ్ ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ సన్మార్గం చూపడు. (దివ్యభూర్జాన్ 39 : 3)

6. అల్లాహ్ తప్ప మరో సంరక్షకుడు ఎవడూ లేదు

వాస్తవమేమిటంటే, అల్లాహ్ జ్ఞానపరంగా మానవుడికి అత్యంత సమీపంలో ఉన్నాడు. కాని మానవులు ఈ విషయాన్ని వదలిపెట్టి విగ్రహాలే వారిని అల్లాహ్కు దగ్గరగా చేస్తాయని అనుకుంటున్నారు. విగ్రహాలనే తమ సంరక్షకులుగా భావించ సాగారు. ‘అల్లాహ్ ప్రత్యక్షంగా అందరి విషయాలను వింటాడు, అందరి మొరలను అలకిస్తాడు’ అన్న విషయాన్ని ధిక్కరించి అల్లాహ్ ఆధ్యానికి గురయిపోయారు. ఇతరులను అర్థించసాగారు. వారి ముందు మొరపెట్టుకోసాగారు. మరీ దారుణం ఏమి టంటే, తప్పుడు విధానాల ద్వారా, అపమాద్యాల ద్వారా అల్లాహ్ సాస్నేధ్యాన్ని అన్యేషి స్తున్నారు. ఇలాంటి కృతఘ్నులు, అబద్ధాల కోరులు రుజుమార్గం ఎలా పొందగలరు? ఏరు అపమాద్యంలో పయనించేకాద్దీ రుజుమాద్యానికి దూరమవుతూ ఉంటారు.

7. అల్లాహ్ తప్ప కార్యసాధకుడు ఎవడూ లేదు

దీనిద్వార తెలిసిందేమిటంటే, ఇతరులను పూజించడంవల్ల అల్లాహ్ సాస్నేధ్యం లభిస్తుందని భావించేవారే ముఖ్యికులు (బహుదైవారాధకులు). ఇలాంటి వారు అబద్ధాలకోరులు, అల్లాహ్ అనుగ్రహాన్ని ధిక్కరించినవారు కూడాను. అల్లాహ్ దివ్య ఖూర్జాన్లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

88 ﴿ قُلْ مَنْ يَعْبُدُ هُنَّ مُلْكُوتُ كُلٍّ شَفِيعٌ وَهُوَ يُحِيدُ وَلَا يُجَاهُ عَلَيْهِمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾

89 ﴿ سَيَقُولُونَ يَأْتُونَ لِلَّهِ فَلْ قُلْ فَإِنِّي سَهْرُونَ ﴾

సమస్త విషయాల సార్వభౌమత్వం ఎవరి చేతుల్లో ఉందో, శరణు ఇచ్చేవాడె పడో, ఎవరికి వ్యతిరేకంగా ఏ శరణూ లభించదో ఆయనెవరో మీకు తెలిసి ఉంటే చెప్పండి? అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారిని అడుగు. “అల్లాహ్ మాత్రమే” అని వారు చెబుతారు. ‘మరైతే మీరు ఎలా మోసపోతున్నారు?’ అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారికి చెప్పు. (దివ్యభూర్జాన్ 23 : 88-89)

అంటే, స్వయంగా సమస్త విషయాల సార్వభౌమత్వం ఎవరి చేతుల్లో ఉందో,

ఆయనకు పోటీగా ఎవరూ నిలబడలేదో, ఆయనెవరో చెప్పండి? అని ఒకవేళ ముప్పెక్కు, లనే (బహుదైవారాధకులను) అడిగితే, వారు కూడా ‘అల్లాహ్ మాత్రమే’ అని సమాధాన మిస్తారు. మరలాంటప్పుడు ఇతరులను అర్థించటం పిచ్చికాకపోతే ఇంకేమిటి?

దీని ద్వారా తెలుస్తున్నదేమిటంటే, ఈ విశ్వవ్యవస్థలో అధికారం చేసే శక్తి అల్లాహ్ కు తప్ప ఎవరికిలేదు. ఎవరూ ఎవరికి సంరక్షకులూ కారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) కాలంలోని ముప్పెక్కులు కూడా విగ్రహాలను అల్లాహ్ కు సమానమని భావించే వారు కారు. కానీ తాము వారి దాసులమని, సృష్టితాలమని అనుకునేవారు. అంతేకాదు వారిలో దైవత్వశక్కులు ఉండవని వారికి తెలుసు. అయినప్పటికీ వారినే మొరపెట్టుకునే వారు-వారినే మొక్కుకునేవారు. వారికి మొక్కులు చెల్లించేవారు. వారిని సంరక్షకులుగా, సిఫారసుదారులుగా భావించడమే వారు చేస్తున్న పిర్కు. కనుక ఇలా ప్రవర్తించేవారు - విగ్రహాల దాసులమని, వారి సృష్టితాలమని భావించేవారు మరియు అబూజహాల్, (ఒక ధర్మ వ్యతిరేకి) పీరు పిర్కు కార్యం చేయడంలో సరిసమానులు.

8. పిర్కువాస్తవికత

పిర్కు, అంటే కేవలం ఎవరినైనా అల్లాహ్ కు సమానులుగా, పోటీదారులుగా భావించటమే కాదు, ఏ విషయాలవైతే అల్లాహ్ తన అస్తిత్వం కోసం, లక్షణాల కోసం ప్రత్యేకించుకున్నాడో మరియు తన దాసుల కోసం ఆరాధనా కార్యాలుగా నిర్ణయించాడో వాటిని ఇతరులకు ఆపాదించడం కూడా పిర్కు అవుతుంది.

ఉదాహరణకు: సజ్జహా చేయడం (సాష్టోంగపడటం). అల్లాహ్ పేర ఇచ్చే ఖుర్బానీ(బలిదానం) ఇతరుల పేర ఇవ్వడం, మొక్కుబడి చెల్లించడం, ఆపదల్లో మొరపెట్టుకోవడం, అల్లాహ్ స్వయంగా ప్రతి చోట ఉన్నాడని భావించడం. అధికారంలో, సార్వభౌమత్వంలో ఇతరులకు భాగస్వామ్యం ఉందని భావించడం - ఇవన్నీ పిర్కులోని రకాలు. సజ్జహా కేవలం అల్లాహ్ కోసమే చేయాలి. ఖుర్బానీ (బలిదానం) అల్లాహ్ కోసమే ఇవ్వాలి. అల్లాహ్నే మొక్కుకోవాలి. ఆపదల్లో ఆయన్నే మొరపెట్టుకోవాలి. ఆయన సమస్తాన్ని పరివేష్టించి, కనిపెట్టి ఉండేవాడు. సార్వభౌమాధికారం ఆయన చేతుల్లోనే ఉంది. పీటిలో ఏ గుణమైనా దైవతరుల్లో కూడా ఉందని భావించడం పిర్కు అవుతుంది. దైవతరులు అల్లాహ్ కంటే తక్కువ వారని; ఒకవేళ వారు అల్లాహ్ సృష్టితాలు, దాసులు అని భావించినా సరే. ఈ విషయంలో ప్రవక్తలు, పుణ్యాత్మలు జిన్నలు, పైతాన్, భూతం, పిశాచం, దైవకన్యలు మొదలగు వారందరూ సమానులే. పీరందరిలో ఎవరి విషయంలో ఇలా వ్యవహరించినా అది పిర్కు అవుతుంది. అలా చేసేవారు ముప్పెక్కులు

అనబడతారు. యూదులు, క్రైస్తవులు విగ్రహాధకులు కానప్పటికీ విగ్రహాధకులకు మాదిరి గానే అల్లాహ్ వారిపై ఆగ్రహం వ్యక్తం చేశాడు. ఎందుకంటే వారు ప్రవక్తల, పుణ్యాత్మకుల విషయంలో ఇలాగే వ్యహరించేవారు.

అల్లాహ్ దివ్యభుర్జాన్ లో ఇలా సెలవిచ్చాడు:

إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَالَمِينَ دُوَلٌ اللَّوْلَوَ الْمُسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمٍ وَمَا أُمْرَأٌ إِلَّا
لِيُعَمَّدُوا إِلَيْهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سَبِّحَةٌ عَنَّا يُنْتَكُونَ

(31)

వారు అల్లాహ్ ను వదవి తమ పండితుల (అహోబార్)ను, సన్మానుల (రుమ్మాన్)ను తమ ప్రభువులుగా చేసుకున్నారు. ఇంకా ఇదే విధంగా మర్యాద కుమారుడైన మసీహును కూడా. నిజానికి వారికి, ఒక్కడైన అల్లాహ్ ను మాత్రమే ఆరాధించవల సిందిగా ఆజ్ఞాపించబడింది. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యడైవం లేదు. వారు నిర్ధారించుకుంటున్న భాగస్వామ్యాలకు ఆయన అతీతుడు, పవిత్రుడు.

(దివ్యభుర్జాన్ 9 : 31)

అందే పవిత్రుడైన అల్లాహ్ అందరికంటే పెద్ద ప్రభువని, మత గురువులు చిన్న ప్రభువులని వారు నమ్ముతున్నారు. దీని గురించి వారికి అదేశించడం జరగలేదు. వారు చేస్తున్నది ఫోరమైన షిర్క్ మాత్రమే. అల్లాహ్ ఒంటరివాడు. అతనికి చిన్న, పెద్ద భాగస్వాములెవరూ లేరు. అందరూ ఆయనకి నిస్సహయదాసులే.

అల్లాహ్ దివ్య భుర్జాన్ లో ఇలా ఆదేశిస్తున్నాడు:

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَنْتَ الْأَكْرَبُ عَبْدًا
93

لَقَدْ أَحَصَّهُمْ وَعَدَّهُمْ عَنَّا وَلَقَدْ مَلَأْتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَرْدًا
94

ఆకాశాలలో, భూమిలో ఉన్న వారందరూ కరుణామయుని వద్దకు దాసులుగా రావలసిందే. వారందరినీ ఆయన చుట్టూముట్టి ఉన్నాడు. అందరినీ షూర్పిగా తక్కపెట్టి ఉంచాడు. వారంతా ప్రతయ దినాన ఆయన సమక్కంలో ఒంటరిగా హజరవుతారు.

(దివ్యభుర్జాన్ 19 : 93-95)

మానవులైనా, దైవదూతలయినా అందరూ అల్లాహ్ బానిసలే. అల్లాహ్ వద్ద వారికి అంతకంటే ఎక్కువ స్థానంలేదు. వారు అల్లాహ్ అధినంలో ఉన్నారు. వారు నిస్సహయులు, వారికి ఏ అధికారమూ లేదు. అంతా విశ్వ ప్రభువైన అల్లాహ్ అధికారం లోనే ఉంది. ఆయన అన్నిటినీ తన స్వాధినంలో ఉంచుకున్నాడు. ఆయన ఎవరినీ

ఎవరి ఆధీనంలోకి ఇవ్వదు. లెక్కకోసం అందరూ ఆయన ముందు హజరు కావలసి ఉంది. అక్కడ ఎవరూ ఎవరికి సంరక్తకుడు, పరిరక్తకుడు కాలేదు. దివ్య ఖుర్జున్లో ఈ అంశానికి సంబంధించి ఎన్నో ఆయత్లు ఉన్నాయి. కాని మేము ఉదాహరణకు కొన్ని ఆయత్లనే పాందుపరిచాము. వాటిని సరిగ్గా అర్థం చేసుకున్న వ్యక్తి ఇన్నా అల్లాహ్ (అల్లాహ్ తలిస్తే) పిర్కు మరియు తోహీదులను బాగా అర్థం చేసుకుంటాడు.

సారాంశము

1. సామాన్య ప్రజలు నుఖదు:భాలలో ముస్లిమేతరుల మాదిరిగానే వివిధ ఆస్థానాల వద్ద కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా, సహాయార్థం కోసం వివిధ రకాల దురాచారాలు చేస్తుంటారు. అయినప్పటికే వారు తమను తాము ముస్లింలుగానే భావించుకుంటారు. కాని వారు బహుదైవారాధకులు.

2. అనేక మంది ముస్లిములు ముస్లిమేతరుల మాదిరిగానే బహుదైవారాధకు పాల్చడుతుంటారు. పైగా అల్లాహ్ పుణ్యాత్మకులకు అధికారం చెలాయించే శక్తినిచ్చాడని, వారథిగా, సిఫారసుదారునిగా చేశాడని వితండవాదనలు చేస్తారు. యదార్థమేమిటంటే దివ్యఖుర్జున్ ఈ వాదనలను చాలా స్పష్టంగా ఖండిస్తుంది.

(దివ్య ఖుర్జున్-10:18)

3. మిథాయదైవాలు నిస్సహాయులు. వారిని సహాయం కోరేవారు బహుదైవారాధకులు. ప్రస్తుత ముస్లిములకు మరియు ఆ కాలపు మక్కా ముఖ్లుక్కులకు ఇను మంత తేడా లేదు. వాస్తవానికి ప్రవక్తల, పుణ్యాత్మకుల సిఫారసు కూడా అల్లాహ్ చేతిలోనే ఉంది.

(దివ్య ఖుర్జున్-39:3)

4. జ్ఞానం పరంగా అల్లాహ్ తన దాసునికి అత్యంత సమీపంలో ఉన్నాడు. సంరక్త కునిగా ఉన్నాడు. దాసుడు తనకు, అల్లాహ్కు మధ్య ఎన్ని సిఫారసులను, ఎంత మంది సిఫారసుదారులను తీసుకువస్తాడో అతడు అల్లాహ్కు అంతే దూరం అవుతుంటాడు.

(దివ్య ఖుర్జున్-23:88-89)

5. అల్లాహ్ తన కోసం ప్రత్యేకించుకున్న గుణాలను మరియు దాస్య చిహ్నాలను ప్రవక్తలకు, పుణ్యాత్మకులకు ఆపాదించడం కూడా బహుదైవారాధకే. ఉదాహరణకు: వారిని సహాయం కోరడం, కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవడం, మొక్కోవడం, సాష్టాంగపడటం. కనుక యూదులను, క్రైస్తవులను బహుదైవారాధకుల మాదిరిగానే ధూర్ఘలుగా నిర్ణయించడం జరిగింది.

(దివ్య ఖుర్జున్ 9 : 31)

6. ప్రవక్తలు, పుణ్యత్యులు అల్లాహ్ ఎదుట బానిసలు, ఆశక్తులు. అల్లాహ్ తన గుణగణాల్లో, అధికారాల్లో ఒంటరివాడు, ఒకే ఒక్కడు. (19 :92)

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు వ్రాయండి.

1. పిర్క్ వాస్తవికతను వివరించండి?
2. ప్రజలు ఏ విషయాల్లో పిర్క్ చేస్తున్నారు?
3. పిర్క్కు లోనవటానికి గల కొన్ని కారణాలను పేర్కొనండి?
4. ‘మా యుతీమిను అక్రమపామ బిల్లాహ్ ఇల్లా పశామ ముఖ్యికూన్’ (చాలా మంది ప్రజలు అల్లాహ్ను విశ్వసిస్తూనే పిర్క్కు పాల్వుడుతుంటారు) ఈ అయితే అర్థాన్ని వివరించండి?

2. తపోవ్యాప్తిలను గుర్తించండి

1. అల్లాహ్కు భాగస్వాములుగా ఇతరులను నిలబెట్టడం పిర్క్ అవుతుంది. ()
2. ముఖ్యిక్కులు ఆరాధించే దేవతలు ఎలాంటి నష్టాన్ని, లాభాన్ని కల్గించలేరు. ()
3. అల్లాహ్ తప్ప వేరొకరు సహాయకులున్నారా? ()

3. భాతీలను పూరించండి

1. అల్లాహ్యే ఉన్నాడు.
2. అల్లాహ్కు సమానులుగా ఎవరినైనా భావిస్తే..... అవుతుంది.
3. అల్లాహ్ను తప్ప వేరొకరిని వేడుకోవడం, సహాయం కోరడం, సిఫారసు చేసే వారిగా భావించడాన్ని..... అంటారు.

పిర్క్ రకాలు

పిర్క్ లోనాలుగు రకాలు ఉన్నవి

పవిత్రుడైన అల్లాహ్ తన అస్తిత్వం కోసం ఏ ఏ విషయాలను ప్రత్యేకించు కున్నాడో వాటి గురించి తెలుసుకోవడం చాలా అవసరం. తద్వారా ఆ విషయాలలో అల్లాహ్ కు భాగస్వాముల్ని కల్పించకుండా ఉండాలి. ఇలాంటి విషయాలు కోకొల్లలు.

మేము కొన్ని విషయాలను ఖుర్జాన్ మరియు హాదీసుల ద్వారా పరిశీలిస్తున్నాము. దీని ద్వారా ప్రజలు వేరే విషయాలను కూడా అర్థం చేసుకోవచ్చు.

1. జ్ఞానంలో పిర్క్

మొదటి విషయం ఏమిటంటే, అల్లాహ్ జ్ఞానపరంగా సర్వత్రా ఉన్నాడు. ప్రతీ సమయం చూస్తున్నాడు. ప్రతి విషయం అతని జ్ఞాన పరిధిలోనే ఉంది. అందుకనే జరగబోయే విషయాలన్నీ, ప్రతి క్షణం అతనికి తెలిసి ఉంటాయి. ఆ విషయాలు దూరంగా దగ్గరగా, బాహ్యంగా, అంతర్దత్తంగా, ఆకాశాల్లో, పృథివీలో, పర్వతాల్లో - యల్లో, సముద్ర లోతుల్లో ఎక్కడ ఉన్నా సరే. ఇది అల్లాహ్ గొప్పతనం. మరిపరికి ఇది సాధ్యం కాదు. ఎవరయినా కూర్చుంటూ నిలబడుతూ దైవేతరుల పేర్లు తీసుకున్న లేదా ప్రత్యక్షంగా గానీ పరోక్షంగా గానీ తమ ఆపదలు తొలగించమని దైవేతరులను మొర పెట్టుకున్న లేదా శత్రు మూకలపై వారి పేరుతో దాడి చేసినా లేదా వారి పేర్లను ధ్యానించినా లేదా వారి ఊహాలను మదిలో ఏర్పరచుకుని నేను నోటితో వారి పేరు తీసుకుంటే మనస్సులో వారిని ఊహాంచుకుంటే వారి ఆకారాన్ని ఆలోచించుకుంటే వారి సమాధిని తలుచుకుంటే వారికి తెలుస్తుంది. నాకు సంబంధించిన ఏ విషయమూ వారి నుండి దాయబడిలేదు. ఇంకా నాపై అవహించే పరిష్కితులు ఉదహారణకు అస్వాఫత-ఆరోగ్యం, కలిమి-లేమి, జననం-మరణం, దుఃఖం-సంతోషం ఇలాంటి విషయాలన్నీ వారికి తెలిసే ఉంటాయి. నా నోటి నుండి వెలువడే మాటలు వారు వింటారు. నా మదిలోని ఆలోచనలు, భావనలు కూడా వారికి తెలుసు' ఇలాంటి విషయాలన్నీ

పిర్కుగానే పరిగటించబడతాయి. జ్ఞానంలో పిర్కు అంటే ఇదే. అల్లాహ్కు మాదిరిగానే దైవేతరులకూ ప్రతి విషయానికి సంబంధించిన జ్ఞానం ఉంటుందని భావించడం వల్ల మనిషి ముఖ్యిక (బహు దైవాధకుడు) అవుతాడు. అంతేకాదు, మహాత్ములకు సంబంధించి గానీ, అల్లాహ్కు అత్యంత సమీపంలో ఉండే దైవదూతల గురించి గానీ, పీరికి అన్ని విషయాల జ్ఞానం ఉందని నమ్మడం పిర్కు అవుతుంది. ఆ జ్ఞానం వారికి అల్లాహ్ ప్రసాదించాడని భావించినా సరే. లేదా స్వతంత్రహగా వచ్చిందని భావించినా సరే.

2. అధికారంలో పిర్కు

విశ్వంలో అనుకున్నట్టు అధికారం చేయడం, ఆడేశించడం, చంపడం, బ్రతికించడం, కలిమిని-లేమిని ప్రసాదించడం, ఆరోగ్యం-అనారోగ్యం కలిగించడం, అద్భుతం-దురదృష్టానికి పాలుచేయడం, మొరలు అలకించడం, ఆపదలు తొలగించడం, కష్టాల్లో అదుకోవడం, సమయానికి సహాయపడటం - ఇదంతా అల్లాహ్ గొప్పతనం. దైవేతరులకు ఇలా చేయడం సాధ్యపడదు. వారు ఎంత గొప్ప వారైనా, లేదా దైవదూతలయినా సరే. అల్లాహ్ను వదలి ఇతరులకు ఇలాంటి అధికారాన్ని అంటగట్టి వారిని మొరపెట్టుకోవడం, వారి పేరున మొక్కుకోవడం, వారి పేర బలి ఇవ్వడం, ఆపదలు వచ్చినప్పుడు తొలగించమని వారిని మొరపెట్టుకోవడం లాంటి పనులు చేసేవారు ముఖ్యికలు. దీనినే అధికారంలో పిర్కు అంటారు. అందే అల్లాహ్కు మాదిరిగా దైవేతరులు కూడా అధికారం చేలాయించగలరని భావించడం పిర్కు. వారికి అధికారం స్వతంత్రహగా లేదా అల్లాహ్ ప్రసాదించిందని భావించినా, ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ఈ భావన పిర్కు అవుతుంది.

3. ఆరాధనల్లో పిర్కు

అల్లాహ్ కన్ని పనులను తన కోసం ప్రత్యేకించుకున్నాడు. వాటిని ఆరాధన అంటారు. ఉదాహరణకు సజ్జహా చేయడం, రుక్మాత్ చేయడం, చేతులు కట్టుకుని వినయంతో నిలుచోవడం, అల్లాహ్ పేర దానధర్మాలు చేయడం, ఆయన పేరు మీద ఉపవాసాలు ఉండటం, అతని పవిత్ర గృహం (కత్తబ్హా)ను సందర్శించడం కోసం సుదూర ప్రయాణాలు చేయడం, వారి రూపురేఖలను చూసి హరమ్ (పవిత్ర ఫ్లాం) సందర్శకులుగా ప్రజలు గుర్తించడం, మార్గంలో అల్లాహ్ పేరునే పలకడం, చెడు మాటలకు, వేటకు దూరంగా ఉండటం, పూర్తి ఏకాగ్రతతో ఆయన గృహానికి ప్రదక్షిణలు చేయడం, ఆయన కోసం సజ్జహా చేయడం, ఆయన కోసం ఖుర్మానీ (బలిదానం) జంతువు తీసుకెళ్లడం, అక్కడ మొక్కుకోవడం, కాబాపై తొడుగు (ఫులాఫ్) ఎక్కించడం, కత్తబ్హా

ద్వారం ముందు నిలుచొని వేదుకోవడం, ఇహా పరాల మేలుకోరదం, హాజై అస్వద్ (నల్ల శిలను) చుంబించడం, కత్తబహ్ ముల్లజమ్ (హాజై అస్వద్ నుండి కత్తబహ్ గడుపు వరకు)నకు నోరు, భాతి తగిలించి వేదుకోవటం. దాని నలువైపులను కాంతివంతం చేయడం, అందులో సేవకుల మాదిరిగా ఉండటం, ఊడ్యుటం, హాజీలకు నీట్లు త్రాపించడం, వుజా, స్నానం కోసం నీటి సదుపాయం కల్పించడం, జమ్జమ్ జలాన్ని శుభముగా భావించి త్రాగడం, తలపై పోసుకోవడం, కడుపునిండా త్రాగడం, ఆ జలాన్ని పరస్పరం పంపిణీ చేయడం, బంధుమిత్రుల కోసం తీసుకెళ్ళడం, దాని పరిసర ప్రాంతాల పాలాలను సురక్షితంగా ఉండడం, వేటాడకుండా ఉండటం, వృక్షాలు, గడ్డి కోయకుండా ఉండటం, జంతువులను మేపకుండా ఉండటం, ఇవన్నీ అల్లాహ్ తన ఆరాధన కోసమని ముస్లిములకు వివరించాడు.

కనుక ఎవరయినా ప్రవక్తలకు లేదా మహాత్ములకు లేదా భూతపిశాచాలకు లేదా జిన్నాతులు దైవకన్యలకు లేదా మందిరాలకు, మరములకు, చర్చిలకు, దర్గాలకు, క్రీత్రాలకు, సమాధులకు లేదా ఇత్తలు, గుర్రులకు లేదా శవపేచికలకు, స్జహా చేసినా లేదా రుకూత్ చేసినా లేదా వారి కోసం ఉపవాసాలు ఉన్నా లేదా వాటి ముందు చేతులు కట్టుకుని నిలబడినా లేదా మొక్కుబడులు చెల్లించినా లేదా వారి పేర జెండాలు పెట్టినా లేదా వారి దగ్గరికి వెనక్కు నడుస్తూ వెల్లినా లేదా సమాధిని చుంబించినా లేదా సమాధులను సందర్శించడానికి దూరప్రయాణాలు చేసినా లేదా అలయాల సందర్శన యాత్ర మరియు నూకాలమ్మ, నంగాలమ్మ, మహంకాళి ఉపులమ్మ వార్షికోత్సవాలలో పాలుపంచుకోవటం అక్కడకు వెళ్లి దీపాలు వెలిగించడం, కాంతి ప్రసరించేలా చేయడం వంటివి చేసినా లేదా వాటి గోడలకు తొడుగులు తొడిగించినా లేదా సమాధిపై దుప్పటి కప్పినా లేదా వాటిపై పందిరి వేసినా, నెమలి ఈకల కడ్డెలు పెట్టినా లేదా వాటి ద్వారాలను చుంబించినా లేదా చేతులు కట్టుకుని వేడుకున్నా లేదా వారి ముందు మొరపెట్టుకున్నా లేదా ముజావ్ద (మరాధిపతుల) రూపమెత్తి సేవలు చేసినా లేదా దాని చుట్టుప్రక్కల మొక్కలను గారవించినా ఇలాంటి ఏ రకమయిన పని చేసినా అలాంటి వారు స్ఫురంగా పిర్కు ఒడిగట్టినట్లే. దినినే ఆరాధనలో పిర్క (సాటి కల్పించటం) అంటారు. అంటే దైవేతరులు స్వతంత్రగా గారవార్థులయినపుటీకి లేదా వారిని గారవిస్తే అల్లాహ్ సంతోషపడతాడని వారిని గారవించడం వల్ల అవధలు తొలగిపొతాయని భావించి లేదా అల్లాహ్నాను గారవించిన విధంగా వారినీ గారవించడం పిర్క (సాటి కల్పించటం) అవుతుంది.

4) రిజివాలి పనుల్లో (ధ్యావపరిాలలో) షిర్క్

ప్రాపంచిక పనుల్లో దానులు అల్లాహ్‌ను స్మరిస్తుండాలనీ, వినమ్ములై ఉండాలనీ, తద్వారా వారి విశ్వాసం స్తకమంగా ఉంటుందనీ పనుల్లో శుభం కలుగుతుందని వారికి క్రమశిక్షణ నేర్చాడు. ఉదాహరణకు ఆపదల్లో ఉన్నప్పుడు ఆపద తొలగించమని అల్లాహ్‌ను మొక్కుకోవడం, కష్టాల్లో అతనే మొరపెట్టుకోవడం, పని ప్రారంభించే టప్పుడు శుభం కలగడం కోసం అల్లాహ్‌ పేరు స్మరించబం, సంతానం కలిగినప్పుడు అల్లాహ్‌కు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ అతని పేర జంతువులను జిబహ్ చేయడం, సంతానం పేర్లు అబ్బుల్లాహ్ (అల్లాహ్ దానుడు), అబ్బురహ్మాన్ (రహ్మాన్ దానుడు), ఇలాహ్ బఖ్ర్ (అల్లాహ్ వరప్రసాదం) మొదలగునవి పెట్టడం, పంటలోనుండి కొంత ధాన్యాన్ని అల్లాహ్ పేర తీయడం, ఫలాల్లో కూడా కొన్ని అల్లాహ్ పేర తీయడం, జంతువుల్లోనూ కొన్నింటిని అల్లాహ్ పేర చేయడం, అల్లాహ్ పేర కత్తబహ్ గ్రూనికి తీసుకు వెళ్లే జంతువులను అపూర్వంగా చూసుకోవటం - అంటే వాటిపై స్వారీ కాకుండా వాటిపై బరువు మోపకుండా ఉండటం - తినడం, త్రాగడం, ధరించడం వంటి వాటిల్లో అల్లాహ్ ఆదేశాలను ఇరసావహించడం, ఆయన ఆదేశించిన ప్రకారం నడుచుకోవడం, నిషేధించిన విషయాలకు దూరంగా ఉండటం, ప్రాపంచిక జీవితంలో కష్టసుఖాలు, ఆరోగ్యం, అనారోగ్యం, జయపజయాలు, అద్భుత దురదృష్టిలు ఏది సంభవించినా అంతా అల్లాహ్ చూసున్నాడని అది ఆయన అధికారంలోనే ఉండని భావించడం, ఏదైనా పని చేయసంకల్పించుకున్నప్పుడు ఇన్నాఅల్లాహ్ (అల్లాహ్ తలచుకుంటే) అనడం ఉదాహరణకు “ఇన్నాఅల్లాహ్ (అల్లాహ్ తలచుకుంటే) మనం ఫలానా పని చేధ్యాం” అనడం - పవిత్రమైన అల్లాహ్ పేర్లు పలికేటప్పుడు ఎంతో మర్యాదతో ఆయన ఔన్నత్యం ఉట్టిపడేలా పలకటం, మన దాస్యము ప్రస్నాటమయ్యేలా మెలగటం. ఉదాహరణకు “మా ప్రథమ, మా యజమాని, మా సృష్టికర్త, మా ఆరాధ్యాదైవం” వంటి వాటితో పలకాలి.

ఒకవేళ ప్రమాణం చేయాల్సిన సందర్భం ఎదురయితే కేవలం అల్లాహ్ పేరుతోనే ప్రమాణం చేయాలి. ఇలాంటి విషయాలను పవిత్రుడైన అల్లాహ్ తన ఔన్నత్యం కోసమే నిర్ణయించుకున్నాడు. ఎవరైనా ఈ రకమైన గౌరవం దైవేతరుల విషయంలో పాటిస్తే, అది ఆరాధనలో షిర్క్ అవుతుంది. ఆరాధనలో భాగస్వామ్యం అవుతుంది. ఉదాహరణకు పని ఆగిపోయి ఉన్న లేదా చెడిపోతున్న దానిని పునఃప్రారంభించడం

కోసం లేదా ఆ పని సక్రమంగా జరగాలని దైవతరులను మొక్క కోవడం ఉదాహరణకు కొబ్బరికాయ, గుమ్మటికాయ కొట్టడం, హారతి తీయడం, వాస్తుమాడటం, దిష్టి దూరము చేసే విధానాలు. పిల్లలకు నబీ దాసుడు, ఇమామ్ బభ్రు (ఇమామ్ గారు ప్రసాదించిన బిధ్య) మొదలైనవి, పీర్ ప్రసాద్ (పీర్గారు ప్రసాదించిన బిధ్య), దుర్గారావు, యాదగిరి, జాన్ షహిదా లాంటి పేర్లు పెట్టడం, పాలంలో లేదా తోటలో వారి కోసం ఒక భాగం తీయడం, పంటకోతకు వచ్చిన తర్వాత ముందు వారి పేర భాగం తీయడం, తరువాత వాటిని ఉపయోగించడం, జంతువులను వారి పేరుపై వరలి పెట్టడం, అలాంటి జంతు వులను అపూర్వంగా చూడటం, అవి దూరి నీళ్ల తాగుతున్నప్పుడు గళిమేస్తున్నప్పుడు గారవభావంతో వాటిని అక్కడి నుండి వెళ్లగొట్టుకుండా ఉండటం, కర్రలతో రాళ్లతో వాటిని కొట్టటాన్ని పాపంగా భావించడం, తినడం త్రాగడం థరించడం వంటి పనుల్లో ఆచారాలను పాటించడం, ఘలానా, ఘలానా వారు ఘలానా పదార్థాలు తినకూడదని, థరించకూడదని భావించడం.

ప్రాపంచిక మేళ్లు, కీడు వారే కలిగిస్తారని భావించడం, ఘలానా, ఘలానా వారు దైవతరుల శాపానికి గురయ్యారు, అందువల్ల వారు విచ్చివాళ్ల య్యారు, వారు తిరస్కరించడం వల్లనే ఘలానా అతను అగత్యపరుడయ్యాడు, దైవ తరులు ఘలానా వారికి ప్రసాదించడం వల్లనే అదృష్టం, సాభాగ్యం వారి పాదాల చెంత చేరింది, ఘలానా నశ్తతం వలన కరవు ఏర్పడింది, ఘలానా పని ఘలానా ఘడియలో ఘలానా రోజు ప్రారం భించడం వల్ల అది పూర్తికాలేదు, లేదా “అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్త (సల్లల్హాహు అలైహి వ సల్లం) కోరితేనే నేను వస్తాను అనడం” లేదా “పీర్గారికి ఇష్టమయితేనే ఈ పని జరుగుతుంది” లేదా “సంభాషణలో గరీబ్ నవాజ్ (దాత), గాన్ (అగత్యపరుడు), ఖుదాయోకా ఖుదా (ప్రభువులకు ప్రభువు), షహాన్షాహ్ (సర్వ ప్రపంచానికి చుక్కవర్తి)” యజమానులకు యజమాని, లాంటి పదాలు ఉపయోగించటం.

ప్రమాణం చేయవలసి వచ్చినప్పుడు ప్రవక్తపై, అలీపై, ఇమామ్ పై లేదా పీర్ పై వారి సమాధులపై లేదా నాతోడు అని ప్రమాణం చేయటం ఇలాంటి పనుల ద్వారా పిర్కు జనిస్తుంది. ఏటినే రోజువారి కార్యకలాపాల్లో అల్లాహోతే పిర్కు అంటారు. అంటే, సాధారణ పనుల్లో అల్లాహోను గారవించిన విధంగానే దైవతరులనూ గారవించడం. పిర్కు లోని ఈ నాలుగు రకాల గురించి దివ్యఖుర్అన్, హదీసుల్లో సవివరంగా పేర్కొనడం జరిగింది. కనుక మేము ఈ అంశాలన్నింటిన్నీ రానున్న అధ్యాయాల్లో ప్రస్తావించాము.

సారాంశం

1. అల్లాహ్ జ్ఞానం రీత్యా అంతటా ఉన్నాడు, చూస్తున్నాడు. అతని పరిజ్ఞానం మొత్తం విశ్వాస్తు ఆవహించి ఉంది. అతను ఎప్పుడైనా, ఎక్కుడైనా ఎవరి పట్లయినా పరోక్షంగా తెలిసినవాడు. ఈ గుణంలో ఎవరినైనా, ఏ విధంగానైనా భాగస్వాములను చేస్తే అది జ్ఞానంలో పిర్క (జ్ఞానంలో భాగస్వామ్యం) అవుతుంది.
2. విశ్వమంతటిలో అల్లాహ్ తన ఇష్టప్రకారం ఎప్పుడైనా, ఎక్కుడైనా ప్రత్యక్షంగా గానీ, పరోక్షంగాగానీ ఏ విధంగానైనా అధికారం చేయడం అతని సాంత గుణం. ఈ గుణంలో ఎవరినైనా, ఏ విధంగానైనా భాగస్వామిని చేయడం పిర్క ఫిత్తసరుఫ్ (అధికారంలో భాగస్వామ్యం) అవుతుంది.
3. అల్లాహ్ కోసం ప్రత్యేకించబడిన ఆరాధనల్లో వేరే వారిని ఏ రకంగానైనా, ఏ ఉద్దేశంతోనైనా భాగస్వాములను చేయడాన్ని ఆరాధనల్లో పిర్క అంటారు.
4. రోజువారి పనుల్లో గౌరవార్థం, కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా తథము కొరకు అల్లాహ్ పేరు తీసుకోవడం, మంచి చెదు అతని ఇచ్ఛతో, అధికారంతోనే జరుగుతాయని భావించడం మరియు అన్ని సందర్భాల్లోనూ నోటితో, ఆచరణలతో అతని దాస్యమే ప్రస్తుతమయ్యేలా చేయడం తోపోద ఫిల్ అడాత (వ్యవహారాలలో ఏకేళ్లోపానన) అవుతుంది. కనుక ఈ పనుల్లో ఎవరినైనా, ఏ విధంగానైనా ఏ ఉద్దేశం తోనైనా భాగస్వాములను చేయడం మరియు ఈ పనులు వారి కోసం ఆపాదిం చడం వ్యవహారాలలో ఒపుడైవారాధన అవుతుంది.

ఈ తీరంచి ప్రశ్నలకు జవాబులు వ్రాయండి.

1. “అల్లాహ్ జ్ఞానం” గురించి ఏ విధంగా విశ్వసించాలి?
2. పిర్కలోని కొన్ని ప్రముఖమైన రకాలను తెలుపండి?
3. జ్ఞానంలో పిర్క అంటే ఏమిటి?
4. అధికారంలో పిర్క అంటే ఏమిటి?
5. ఆరాధనల్లో పిర్క చేయడం అంటే ఏమిటి?

6. రోజువారి పనుల్లో షిర్క్ అంటే ఏమిటి? లేదా వ్యవహారాలలో షిర్క్ అంటే ఏమిటి?

2. తపోవ్యాప్తిలను గుర్తించండి

1. అల్లాహ్ మాదిరిగానే దైవతరులకూ ప్రతి విషయానికి సంబంధించిన జ్ఞానం ఉంటుంది అన్న భావన సమ్మతమే ()
2. అల్లాహ్ కు మాదిరిగా ప్రపంచంలో అధికారం చెలాయించే శక్తి మిథాయ దైవాలకు ఉందని నమ్మడం షిర్క్ అవుతుంది ()
3. అవసరమున్నప్పుడు నబీ, వలీ, ఇమామ్ మరియు పీర్లపై ప్రమాణాలు చేయడం షిర్క్ అవుతుంది ()
4. మిథాయ దైవాల కొరకు సజ్దహ్, రుకూత్ (వంగుట), చేతులు కట్టుకుని వినయంతో నిలుచోవడం ఆరాధనలో షిర్క్ అవుతుంది. ()
5. అరోగ్యం, అనారోగ్యం, విజయం, వైఘల్యం, సుఖ, దుఖాల్లో దైవతరులకు అధికారముంది ()

3. భారీలను పూరించండి

1. అల్లాహ్ కు మాదిరిగా దైవతరులకూ ప్రతి విషయానికి సంబంధించిన జ్ఞానం ఉందనుకోవడం..... అవుతుంది.
2. అల్లాహ్ తప్ప ఇతరులను కలిమిలేములను ప్రసాదిస్తారని, పేదరికం, అరోగ్యం అనారోగ్యం, వైఘల్యం చెందటం, కష్టాలు, బాధల నుండి విముక్తి కలిగించే పారని భావించడం

షిర్కులోని కీడు, తౌహాద్లోని మేళ్ళు

1. బహుదైవారాధన క్షమార్థం కాదు

అల్లాహు దివ్యభుర్తాన్‌లో ఇలా సెలవిచ్చాడు :

اَعْلَمُ اللَّهُ لَا يَكْفُرُ اَنَّ يُشْرِكَ بِهِ وَيَكْفُرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ مَا وَمَنْ يُشْرِكُ
بِاللَّهِ قَدْ هَلَّ بَعْدَهُ ۝

తనకు భాగస్వామ్యం (షిర్కు) కల్పించటాన్ని అల్లాహు ఎట్లి పరిష్కితిలోనూ క్షమించడు. షిర్కు మినహా తాను కోరిన వారి ఇతర పాపాలను క్షమిస్తాడు. అల్లాహుకు సహవర్తులుగా ఇతరులను నిలబెట్టినవాడు మార్గభ్రష్టతలో చాలా దూరం వెళ్లిపోయాడు.

(దివ్యభుర్తాన్ 4:116)

మార్గభ్రష్టతలో పడిపోవడమంటే; మానవుడు హలాల్ (ధర్మస్వమ్యతం) హరామ్ (ధర్మస్వమ్యతంకాని)ల విషయంలో తేడా చూపకపోవడం, దొంగతనం చేయడం, వ్యధి విషయాల్లో లీనమవడం, సమాజ్ రోజాలను విడిచిపెట్టడం, భార్య పిల్లల హక్కులు నెరవేర్పకపోవడం మరియు తల్లి దండ్రుల అవిధేయతకు పాల్పడటం - కాని షిర్కు ఉంచిలో పడిపోయినవాడు మరింత ఎక్కువ మార్గభ్రష్టతలో పడిపోతాడు. ఎందుకంటే అతను ఎంతటి మహాపాపానికి ఒడిగట్టడంటే పశ్చాత్తాపం చెందనంతవరకూ అల్లాహు అతన్ని ఎన్నటికే క్షమించడు. ఇతర పాపాలను పశ్చాత్తాపం చెందకపోయినా అల్లాహు తలచుకుంటే క్షమిస్తాడు.

దీన్నిబట్టి తెలుస్తన్న విషయం ఏమిటంటే, షిర్కు క్షంతవ్యం కాని నేరం. ఈ నేరానికి తప్పకుండా శిక్ష పదుతుంది. పెద్ద తరహా షిర్కుకు పాల్పడితే మనిషి తిరస్కారి (కాఫిర్) అవుతాడు. దానికి శిక్ష శాశ్వత సరకమే. చిన్న తరహా షిర్కుకు పాల్పడితే దానికి అల్లాహు దగ్గర నిర్దయించబడి ఉన్న శిక్ష తప్పనిసరిగా విధించబడుతుంది.¹ ఇతర పాపా

1. షిర్కు చిన్నదయినా పెద్దదయినా ఎప్పటికే నిషిద్ధమే. తౌహాద్ కు వియద్దం కూడాను.

లకు కూడా అల్లాహ్ వద్ద శిక్కలు నిర్ణయించబడి ఉన్నాయి. శిక్క విధించే విషయం అల్లాహ్ ఇష్టంపై ఆధారపడి ఉంది. అయిన తలచుకుంటే వదలిపెడతాడు. లేదా శిక్కిస్తాము.

2. షిర్క ర్ధేష్టంతం

షిర్క కంటే పెద్ద పాపం మరొకటి లేదని తెలుసుకున్నాం. దీన్ని ఒక ఉదాహరణ ద్వారా అర్థం చేసుకోవచ్చు. రాజు తన రాజ్య ప్రజలు నేరాలకు పాల్గుడితే దండించడానికి అన్ని రకాల శిక్కలు నిర్ణయించి ఉంచుతాడు. దొంగతనం, దోషిడీ, పహరాకాస్తూ నిద్రపోవడం, దర్శారుకు ఆలస్యంగా రావడం, యుద్ధ మైదానం నుండి పారిపోవడం, ప్రభుత్వ నిధుల పంపిణీలో అవినీతికి పాల్గుడటం లాంటి నేరాలు చేస్తే ఏవ శిక్కలు విధించాలో ముందుగానే నిర్ణయమై ఉంటుంది. శిక్క విధించడం రాజుగారి ఇష్టంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అయిన తలచుకుంటే నేరానికి పాల్గుడిన వారిని శిక్కించవచ్చు. లేదా క్షమించి విడిచిపెట్టినూవచ్చు. కానీ కొన్ని నేరాల ద్వారా నేరస్తుల తిరుగుబాటు ప్రస్తుటమవుతుంది. ఉదాహరణకు రాజుగారి సమక్కంలోనే వేరే అధికారిని గానీ మంత్రిని గానీ, చౌదరీని గానీ, ధనవంతుడిని గానీ, త్రాగుబోతును గానీ, అల్పాదిని గానీ రాజును చేయడం లాంటి దుశ్శర్యకు పాల్గుడటం తిరుగుబాటు అవుతుంది. అంతే కాదు వారిలో ఎవరికైనా కిరీటంగానీ, సింహాసనంగానీ చేయించడం లేదా రాజు ముందు వారిని కీర్తించడం రాచమర్యాదలు చేయటం, లేదా వారి కోసం ఒక రోజు పండుగ చేసి వారి పేర మొక్కుబడులు తీర్చడం, ఇవన్నీ పెద్ద పెద్ద నేరాలు. ఈ నేరాలకు పాల్గుడిన వారికి తప్పకుండా శిక్కపడాల్సిందే. ఇలాంటి నేరాలకు పాల్గుడిన వారిని రాజు శిక్కించకుండా నిర్లక్ష్యం వహిస్తే అతని సామ్రాజ్యం బలహీనమైపోతుంది. మేధావులు అలాంటి రాజులను అనర్థులుగా, అసమర్థులుగా పేర్కొంటారు.

ప్రజలారా! యజమానులకు యజమాని అయిన ఆ మహా చక్రవర్తికి భయ పడుండి. అతని శక్తి అపారం. అది అంచనాలకు అందదు. అతను రోషం గలవాడు. అతను బహు దైవారాధకులను శిక్కించకుండా ఎలా ఉంటాడు? శిక్కించకుండా వారిని ఎలా విడిచి పెడతాడు?

అల్లాహ్ ముస్లిములందరినీ క్షమించుగాకా! వారిని షిర్కు లాంటి భయంకరమైన ముప్పు నుండి కాపాడుగాకా! అమీన.

3. పిర్కుమహిపరాధం

అల్లాహ్ దివ్యభుర్జాన్‌లో ఇలా సెలవిచ్చాడు:

وَإِذْ قَالَ لِلّٰهِ لَا إِنْهٗ وَهُوَ يَعْلَمُ بِيْتَنِي لَا تُشْرِكُ بِاللّٰهِ أَنَّكَ لَكَمْ عَظِيمٌ⁽¹³⁾

“లుఖ్యాన్ తన కుమారునికి హితబోధ చేస్తూ ఇలా అన్నాడు: ‘ఈ నా ముష్టుల పుత్రుడా! అల్లాహ్‌కు భాగస్వాములను కల్పించకు. నిస్సందేహంగా అల్లాహ్‌కు భాగస్వాములను కల్పించటం (పిర్కు చేయడం) ఫోరమైన అన్యాయం.’”

(దివ్యభుర్జాన్ 31 : 13)

అల్లాహ్ లుఖ్�యాన్ (అలైహి)కి వివేకాన్ని ప్రసాదించాడు. ఆయన తన బుద్ధి బలంతో ఒకరి హక్కును మరొకరికి ఇవ్వడం అన్యాయమని గ్రహించారు. ఎవరయితే అల్లాహ్ హక్కును అతని స్ఫోర్మితాలకు కేటాయిస్తుడో వాడు అత్యన్నతుడికి దక్కాల్చిన హక్కును అల్పానికి ఇచ్చినట్టే. ఎందుకంటే అల్లాహ్ అత్యన్నతుడు. అతని దగ్గర స్ఫోర్మితాల స్థానం బానిసల లాంటిది. రాజమండుటాన్ని ఒక అల్పాడి తలపై పెట్టడమంటే దీనికంటే అన్యాయం మరొకటి ఉంటుందా?

వాస్తవమేమిటంటే; మనిషి ఎంత గొప్పవాడయినా లేదా అల్లాహ్‌కు అత్యంత సమీప దూత అయినా అల్లాహ్‌కు పోటీ దారుడయితే వారి స్థానం హీనుల కంటే అల్పమైనది. పరీత్త (ఇస్లామీయ శాసనాంగం) పిర్కును మహాపాపంగా పేర్కొంది. మన బుద్ధి కూడా దాన్ని మహాపాపంగానే పరిగణిస్తుంది. పిర్కుపాపాలన్నింటిలో మహాపం. ఎందుకంటే మానవునిలో ఉన్న లోపం, అతను తన పెద్దలను గారవించడు. అల్లాహ్ కంటే పెద్దవాడు మరెవడూ లేదు. పిర్కు చేయడం అంటే అతని బెస్తుత్యాన్ని అగారవ పరచడమే.

4. సాఫల్యానికి మార్గం తోహిద్ (ఏకేశ్వరీపాసన) మాత్రమే

అల్లాహ్ దివ్యభుర్జాన్‌లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు :

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِتُعَذِّرَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَّهُ قَاتِلُ الدُّونِ⁽²⁵⁾

నీకు పూర్వం మేము ఏ ప్రవక్తను పంపినా, “నేను తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేదు, కనుక మీరు నన్నె ఆరాధించండి” అనే సందేశాన్ని (ద్రైవవాణిని) అతనికి ఇచ్చి పంపాము.”

(దివ్యభుర్జాన్ 21 : 25)

అంటే ప్రవక్తలందరూ అల్లాహ్ నుండి తెచ్చిన ఆదేశం ఏమిటంటే; కేవలం అల్లాహ్ ను మాత్రమే ఆరాధించండి. ఆయన్ని తప్ప మరెవరిని ఆరాధించకండి. దీని ద్వారా తెలుస్తున్న విషయం ఏమిటంటే, తోహీద్ ను ఆదేశించడం పిర్క్ నుండి దూరంగా ఉండటం అన్ని పరీఅత్ (శాసనాంగాల)లకు సంబంధించిన ఏకాభిప్రాయం గల విషయం. కనుక సాఫలాయనికి తోహీద్ ఒక్కటే మార్గం. మిగితావన్నీ వక్రమార్గాలే.

5. అల్లాహ్ పిర్క్ (భాగస్వామ్యం)ను లెక్కచేయుటు

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّمَا اغْنَى الشَّرَكَاءَ عَنِ الشَّرِكِ مِنْ
عَمَلِ عَمَلًا شَرِكَ فِيهِ مَعِي غَيْرِيْ تَرَكَهُ وَشَرَكَهُ وَأَنَا مَنْهُ بَرِيءٌ مِّنْ (مُسْلِم)

అబూ హుస్�న్ రహ్మా (రజి) కథనం ప్రకారం, అల్లాహ్ ఇలా సెలవిస్తున్నాడని ప్రవక్త (సత్తానం) ప్రవచించారు: భాగస్వామ్యం చేయబడే వారందరిలోకిల్లా నేను భాగస్వామ్యంకు అతీతుట్టి. ఎవరయినా ఏదయినా పని చేస్తూ, ఆ పనిలో నాకు భాగస్వామ్య లను కల్పిస్తే నేను అతడిని, అతను కల్పించిన భాగస్వామిని విడిచిపెడతాను. వారిని లెక్క చేయను.
(హాదిసు గ్రంథం : ముస్లిం : 2985)

అంటే ప్రజలు ఉమ్మడి వస్తువులను పరస్పరం పంచుకుంటారు. నేను మాత్రం అలా చేయను. ఎందుకంటే నేను నిరపేక్షాపరుడ్ది. ఎవరయినా నా కోసం ఆచరించి అందులో ఇతరులనూ భాగస్వామ్యులుగా చేర్చినపుడు నేను నా భాగాన్ని తీసుకోను. మొత్తం ఇతరుల కోసమే విడిచిపెడతాను. అతని నుండి ముఖం త్రిపురుకుంటాను-

తెలిసిందిమిటంటే ఎవరయితే అల్లాహ్ కోసం ఆచరించి, దైవపరుల కోసమూ ఆచరిస్తారు వారు పిర్క్ కు పాల్గొడ్డారు. మరో విషయం ఏమిటంటే, ముట్రిక్కులు అల్లాహ్ కోసం చేసే ఆరాధనలు స్వీకరించబడవు.

6. అత్మావస్తులో తోహీద్ (ప్రక్రిష్టరీపొసన) అంగీకారం

అల్లాహ్ దివ్యభుర్జాన్లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు :

وَلَا تَخَدَّرْ أَنْجَقَ مِنْ يَوْمِ أَمْرِ مِنْ ظَهُورِهِمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْتِهِمْ إِلَّا سُ
بِرَّهُمْ مَقْاتِلًا أَهْلَكَهُمْ شَهْدَنَا نَاهَنَّ أَنْ كَلَوْنَا يَوْمَ الْقِسْطَةِ إِلَيْنَا كَانَ مُذَلَّلِينَ ⑭
أَوْ كَلَوْنَا إِلَيْنَا أَشْرَكَ أَهْلَكَنَا مِنْ قَبْلِ وَكَلَادِيَّةَ قَبْنَ بَعْدِهِمْ أَشْهَدَنَا
بِمَا كَعَلَ الْمُبْطَلُونَ ⑯

నీ ప్రభువు ఆదం సంతతి వీపుల నుండి వారి సంతానాన్ని తీసి, స్వయంగా వారినే వారికి సాక్షులుగా పెట్టి, ‘నేను మీ ప్రభువును కానా?’ అని అడిగి నప్పుడు ‘ఎందుకు కావు? (నువ్వే మా ప్రభువువి). ఈ విషయానికి మేమంతా సాక్షులుగా ఉన్నాం’ అని వారు చెప్పారు. ‘దీని గురించి మాకేమీ తెలియదు’ అని ప్రశ్న దినాన మీరు అనకుండా ఉండటానికి లేదా ‘మొదటి మా హరీకులు షిర్కు పాల్పడ్డారు. మేము వారి తరువాత వారి సంతతిలో పుట్టిన వారము. ఆ దుర్జనులు చేసిన పాపానికి నువ్వు మమ్మల్ని వినాకానికి గురి చేస్తావా?!’ అని మీరు అనకుండా ఉండటానికి గాను (మేము ముందే మీ నుండి ఈ విధంగా ఖరారు చేయించాము.)

(దివ్యభూర్తాన్ 7 : 172-173)

عَنْ أَبِي بْنِ كَعْبٍ فِي تَفْسِيرِ قُولِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِذَا أَخْذَ رَبَّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظَهُورِهِمْ ذَرِيتُهُمْ قَالَ جَمِيعُهُمْ فَجَعَلُوهُمْ إِذَا وَاجَاهُمْ صُورَهُمْ فَأَسْتَطَعُوهُمْ فَتَكَلَّمُوا إِذْ أَخْذَ عَلَيْهِمُ الْمَهَدَ وَالْمِشَاقَ (وَأَشَهَدُهُمْ عَلَى أَنفُسِهِمُ السُّلْطَانُ بِرِّبِّكُمْ قَالُوا أَبْلِي) قَالَ فَانِي أَشَهَدُ عَلَيْكُمُ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِ السَّبْعِ وَأَشَهَدُ عَلَيْكُمْ أَبَاكُمْ آدَمَ (إِنْ تَقُولُوا إِنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَمْ نَعْلَمْ بِهَا إِعْمَلُوا إِنَّهُ غَيْرُهُ وَلَا رَبُّ غَيْرِهِ وَلَا تَشْرُكُوا بِي شَيْءًا إِنِّي سَارِسُ الْيَكْمَ رَسُلِي يَذْكُرُونَ عَهْدَهُ وَمِيثَاقَهُ وَإِنَّ زِلْ عَلَيْكُمْ كَتْبِي قَالُوا شَهَدْنَا بِاَنَّكَ رَبُّنَا وَالْهَنَا لَرَبُّ لَا يَغْيِرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا كَتْبُكَ (مسند احمد)

ఉబై బిన్ కఅబ్ (రజి) “నీ ప్రభువు ఆదం సంతతి వీపుల నుండి వారి సంతానాన్ని తీసి, వారితో వాగ్నానం తీసుకున్నాడు” అనే సూక్తి భావాన్ని ఇలా వివరించారు: అల్లాహ్ ఆదం సంతాన్ని ఒక చోట చేర్చాడు. వారి జంటలు చేసాడు. తరువాత వారి ఆకారాలను రూపొందించాడు. వారికి మాటల్లాడే శక్తిని ప్రసాదించాడు. వారు మాటల్లాడ సాగారు. అప్పుడు వారి నుండి వాగ్నానం తీసుకున్నాడు. వారినే సాక్షులుగా చేసి నేను మీ ప్రభువును కానా?” అని ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు వారు ‘నువ్వే మా ప్రభువువి’ అని సమాధానం ఇచ్చారు. అల్లాహ్ మళ్ళీ వారితో: నేను సప్తకాశాలను, సప్తభూములను, మీ తండ్రి ఆదంను కూడా మీమై సాక్షిగా ఉంచుతున్నాను. తరువాత మీరు ప్రశ్న దినాన ‘దీని గురించి మాకేమీ తెలియదు’ అని అనకుండా ఉండటానికి. నేను తప్ప ఇతర ఆరాధ్యాలుగానీ ప్రభువుగానీ ఎవరూ లేదు. నాతోపాటు ఎవరినీ భాగస్వాము

లుగా చేర్చకండి. నేను మీ వద్దకు నా సందేశహరులను పంపుతూ ఉంటాను. వారు మీకు మీరు చేసిన ఈ వాగ్గానాన్ని గుర్తు చేస్తుంటారు. మీపై నా గ్రంథా లను అవతరింపజేస్తాను అని అంటాడు. అందుకు వారు ‘నువ్వే మా ప్రభువువి. ఆరాధకు దివి. నీవు తప్ప మరో ప్రభువుగానీ, ఆరాధ్య దేవుడు గానీ లేదు’ అని సమాధానం ఇస్తారు.¹

(హదీసు గ్రంథం - మున్జుదె అహ్మాద్)

7. షిర్క్ ప్రవత్తం కాజాలదు

ఉటై బిన్ కఅబ్ (రజి) పైన పేర్కొన్న ఆయత్ (దివ్యఖుర్తాన్ 7 : 172-173) భావాన్ని ఈ విధంగా వివరించారు: అల్లాహ్ ఆదిమానవుడు ఆదమ్ సంతతి సందరినీ ఒక చోట చేర్చాడు. వారి శరీరాల్లో ఆత్మలను ప్రవేశపెట్టాడు. ఉదహరణకు: ప్రవక్తలను మహాత్ములను, ఘోరులను (అమర వీరులను), నజ్జునులను, విధేయులను అవిధేయులను అందరినీ వేరు వేరు చేశాడు. అదే విధంగా యూదులను, క్రైస్తవులను, ముస్లిములను, ఏకదైవారాధకులను అందరినీ వేరు చేశాడు. వారందరికి ఈ ప్రవంచంలో ఇచ్చిన రూపాన్ని ఇచ్చాడు. కొందరిని అదంగానూ మరి కొందరిని అందవిహీనులుగాను చేశాడు. కొందరికి చూపు ఇచ్చి ఇంకొందరిని అంధులుగా చేశాడు. కొందరిని మాట్లాడేవారుగా, మరికొందరిని మూగవారుగా చేశాడు. ఇంకొందరిని వికలాంగులను చేశాడు. అప్పుడు వారందరికి మాట్లాడే శక్తిని ఇచ్చి వారితో నేను మీ ప్రభువును కానా?’ అని ప్రశ్నించాడు. వారందరూ అల్లాహ్ ను తమ ప్రభువుగా అంగీకరించారు.

1. అత్మావస్తలో తోహీద్ (ఏకేక్యరోపానన)ను మానవులందరూ అంగీకరించారు. ఆ నమయంలో ఆదమ్ (అలైహి)ని పైకి ఎత్తడం జరిగింది. ఆయన ఆక్కడ ఉన్న వారందరినీ చూశారు. వారిలో ధన వంతులూ ఉన్నారు. నిరుపేదలూ ఉన్నారు. అందమైన వారు ఉన్నారు. అందవిహీనులూ ఉన్నారు. ఆయన అల్లాహ్ నో ‘అందరినీ ఒక విధంగా ఎందుకు పుట్టించలేదు’ అని ప్రత్యుంచారు. అందుకు అల్లాహ్ నాకు కృతజ్ఞతలు తెలువడాన్ని నేను ఇష్టవదతాను’ అని సమాధానమిచ్చాడు. ఆదమ్ (అలైహి) చూసిన వారిలో ప్రవక్తలు కూడా ఉన్నారు. వారు దీపంలా కాంతితో వెలిగిపోతున్నారు. వారి ముఖాల నుండి జ్యోతి ప్రసరిస్తుంది. అల్లాహ్ ప్రవక్తల నుండి దైవదౌత్య విషయంలో కూడా వాగ్గానం తీసుకున్నాడు. ఈ వాగ్గానం గురించి దివ్య ఖుర్తాన్లో ఇలా పేర్కొనడం జరిగింది: ఆ నమయంలో మేము ప్రవక్తల నుండి కూడా వాగ్గానం తీసుకున్నాము. మీ నుండి, నూహ్, ఇబ్రాహిమ్, మూసా, మర్యాద కుమారుడు ఈసా (అలైహిస్సులామ్) మొదటిన ప్రవక్తల నుండి కూడా వాగ్గానం తీసుకున్నాము.

- అనువాదకుదు

అప్పుడు అల్లాహ్ వారితో తనను తప్ప వేరొకరిని పాలకు నిగా, యజమానిగా భావించ కూడదని, తనను కాక వేరే వారిని ఆరాధకులుగా చేయ కూడదని వాగ్దానం తీసుకు న్నాడు. వారందరూ అల్లాహ్ తో వాగ్దానం చేశారు. అల్లాహ్ ఆదమ్ (అలైహి)ని, ఏదు ఆకాశాలను, భూములను సాత్కులుగా చేస్తూ; మీకు ఈ వాగ్దానాన్ని గుర్తు చేయ డానికి ప్రవక్తలు వస్తారు. తమతోపాటు ఆకాశ గ్రంథాలు తీసుకు వస్తారు అని అన్నాడు. అజల్ (ఆశ్చూవస్తు) రోజునాడు ప్రతి వ్యక్తి వ్యక్తిగతంగా తోహార్ (ఎకోశ్వరోపాసన)ను అంగికరించి, షిర్క్ (బహుదైవారాధన)ను తిరస్కరించాడు. కనుక షిర్క్లో ఎవరినీ దృష్టాంతంగా పేర్కొనకూడదు. ప్రభోధకులనుగానీ, సన్మాసులను గానీ, మతాధికారులను గానీ, తాతముత్తాతలనుగానీ, చక్రవర్తినిగానీ, పండితులనుగానీ మరియు పుణ్యాత్మకులనుగానీ ఎవరిషైనా సరే.

8. “మరుపుకు సాకు” స్వీకరించబడదు

ప్రపంచంలో వచ్చాక మాకు ఆ వాగ్దానం గుర్తులేదు. కనుక మేము షిర్క్ చేసినా మమ్మల్ని ఎవరూ పట్టుకోరు, మరిచిపోయిన విషయాల గురించి ఎవరూ ప్రశ్నించరు అని భావించే వారికి సమాధానం ఏమిటంటే; మానవుడికి చాలా విషయాలు గుర్తుండవు. కానీ ఎవరయినా విషయానీయుడు వాటిని గుర్తు చేస్తే నమ్మకం కలుగుతుంది. ఉదాహరణకు ఎవరయినా తాను పుట్టిన రోజు గుర్తులేకపోతే, జనులు చెప్పిన దాన్ని బట్టి తాను ఘలానా రోజు ఘలానా తేదీన ఘలానా ఘుటియలో పుట్టునని చెబుతాడు. పెద్దల నుండి విని తన తల్లిదండ్రులను గుర్తుపడతాడు. వేరే వారిని తన తల్లిగా చెప్పుకోదు. ఎవరయినా తన తల్లి హక్కులను నెరవేర్పకపోతే లేదా వేరే వారిని తల్లిగా చెప్పుకుంటే ప్రపంచం అతనిపై ఉమ్మేష్టుంది. ఒకవేళ ఎవరయినా ‘నన్నెందుకు తప్పిపడుతున్నారు. మా అమ్మ ఎవరో నాకు గుర్తులేదు’ అని అంటే అలాంటి వారిని మరీ మతిష్ఠమితంలేని వానిగా, అవిధేయనిగా భావిస్తారు.

తెలిసిందేమిటంటే, ప్రజలు చెప్పడం వల్ల మనిషి అనేక విషయాలను నమ్ముతాడు. ప్రవక్తలు ఎంతో గొప్పవారు. అలాంటి వారు చెప్పినా నమ్మకం కలగదా?

9. ప్రవక్తల మరియు గ్రంథాల మౌలిక భోధన

తోహార్(ఎకోశ్వరోపాసన)నే అనుసరించాలని షిర్క్(బహుదైవారాధన)కు దూరంగా ఉండాలనీ అత్యుల లోకంలో ప్రతి ఒక్కరికి వ్యక్తిగతంగా తాకీదు చేయడం జరిగింది.

ప్రవక్తలందరూ ఈ విషయాన్నే గుర్తు చేయడానికి పంపబడ్డారు. ఒక లక్ష ఇరవై నాలుగు వేల ప్రవక్తల ప్రబోధనలు, ఆకాశ గ్రంథాలు ఈ ఒక్క విషయాన్నే నొక్కి వక్కటించాయి.

గుర్తుంచుకోండి! “తోహాద్ నే అనునరించండి. పిర్కు దరిద్రాపులకు కూడా వెళ్ల కండి. అల్లాహ్ ను తప్ప ఇతరులను పాలకునిగా, సార్యభోమునిగా భావించకండి. దైవేతరు లను యజమానులుగా భావించకండి. వారిని మొరపెట్టుకోకండి. వారికి మొక్కకండి.”

క్రింది హదీసు తెలుసుకున్న తర్వాత ఎట్టి పరిష్కారిలోనూ పిర్కుకు ఒడిగట్టు కూడదు.

عن معاذ ابن جبل قال : قال لى رسول الله ﷺ لا تشرك بالله شيئاً وان قتلت وحرقت
(مسند احمد)

ప్రవక్త (స) తనకు ఇలా ప్రబోధించారని ముఖ్య బిన్ జబల్ (రజ) ఉల్లేఖించారు. “అల్లాహ్ కు సహవర్తులుగా ఎవరినీ చేర్చుకు. నిన్ను చంపినా, తగులబెట్టినా సరే.”

(హదీసు గ్రంథం, ముస్లిమ్ అహ్�మ్ 5 : 238)

అంటే, అల్లాహ్ ను తప్ప వేరితరులను ఆరాధ్య దైవాలుగా భావించకండి. షైతానులు, జిన్నులు మిమ్మల్ని బాధపెడతారని చింత చెందకండి. ముస్లిములు బాహ్యమైన ఆపదలు కలిగినప్పుడు సహనం వహించాలి. వాటికి భయపడి విశ్వాసాన్ని విడనాడ కూడదు. అలాగే అంతర్గత పీడనల (జిన్నులు, షైతానులు పెట్టే బాధల) విషయం లోనూ సహనం వహించాలి. వాటికి భయపడి విశ్వాసాన్ని విడిచిపెట్టుకూడదు. సుఖ మయినా, దుఃఖమయినా అంతా అల్లాహ్ అధినంలోనే ఉండని విశ్వసించాలి. అల్లాహ్ విశ్వాసులను పరీక్షిస్తాడు. విశ్వాసులకు వారి విశ్వాసాల ప్రకారం పరీక్షిస్తాడు. దుష్టుల ద్వారా సజ్జనులకు ఆపదలు కలిగించి చిత్తశుద్ధి కలవారెవరో కపటులెవరో పరిక్షిస్తాడు. పుణ్యాత్మకులకు పాపాత్మకుల ద్వారా, విశ్వాసులకు తిరస్కారులద్వారా కష్టాలు కలిగిస్తాడు. వారు సహనం వహిస్తారు. విశ్వాసం నుండి సదలరు. అదే విధంగా అప్పుడప్పుడు పుణ్యాత్మకులకు జిన్నుల ద్వారా, షైతానుల ద్వారా అల్లాహ్ ఇచ్ఛానుసారం బాధలు కలుగు తాయి. కనుక ఆ సమయంలో కూడా సహనం వహించాలి. బాధలకు భయపడి ఎన్నటికీ వారిని విశ్వసించకూడదు.

దీని ద్వారా తెలిసినదేమిటంటే; ఎవరయినా పిర్కును వీడి దైవేతరులను విడిచి పెట్టి వారి మొక్కలను ఖండిస్తున్నప్పుడు, దురాచారాలను అంతమొందిస్తున్నప్పుడు

ఆ మార్గంలో అతనికి ధన నష్టంగానీ ప్రాణ నష్టంగానీ జరిగినా లేదా ఏడైనా పైతాను, దుష్టజిన్మలు, పీర్, ముర్దు రూపంలో హింసపెదుతున్నా, అల్లాహ్ తనను పరీక్షిస్తు న్నాడని భావించాలి. వాటిని సంతోషంగా భరించాలి. విశ్వాసంపై ఫీరంగా ఉండాలి.

గుర్తుంచుకోండి! అల్లాహ్ దౌర్జన్యపరులకు సడలింపు ఇచ్చి మరీ పట్టుకున్నట్లే, బాధితులను వారి నిరంకుశపు పంజా నుండి మోక్షం ప్రసాదిస్తాడు. అదే విధంగా దుష్ట జన్మలను కూడా సమయం వచ్చినప్పుడు పట్టుకుంటాడు. వారి దౌర్జన్యం నుండి ఏకదైవారాధకులకు విముక్తిని ప్రసాదిస్తాడు

عَنْ أَبْنِ مُسْعُودٍ قَالَ : قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيُّ الْذَّنْبِ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ نَدَا
وَهُوَ خَلْقُكَ (متفق عليه)

ఇబ్రైమన్ హుద్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ఒక వ్యక్తి ప్రవక్త (స)తో, ఓ ప్రవక్తా! అతి పెద్ద పాపం ఏది? అని అడిగాడు. ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రభోధించారు: “దైవేతరు లను అల్లాహ్‌గా భావించి మొరపెట్టుకోవడం పెద్ద పాపం. ఎందుకంటే అల్లాహ్‌యే నిన్న సృష్టించాడు.”

(హాదీసు గ్రంథం : బుఫారి 6861)

అల్లాహ్ జ్ఞానం అంతటా వ్యాపించి ఉంది. సార్యభామాధికారం ఆయన చేతు ల్లోనే ఉంది. అందుకనే ప్రతి ఆపదలోనూ ఆయన్నే మొరపెట్టుకోవాలి. అదే విధంగా దైవేతరులకు ఈ గుణాలను ఆపాదించి వారిని మొరపెట్టుకోవడం మహాపాపం. ఎందుకంటే అల్లాహ్ తప్ప ఎవరూ అవసరాలను తీర్చరు. అంతేకాదు మన సృష్టికర్త అల్లాహ్‌యే కనుక కష్టాలు వచ్చినప్పుడు ఆయన్నే ఆరాధించాలి. దైవేతరులతో మనకు సంబంధం ఏమిటి? ఉదాహరణకు ఎవరన్నా బానిసలు తమ అవసరాల గురించి తమ రాజు వద్దనే ఏకరువు పెట్టుకుంటారు తప్ప ఇతరుల వద్దకు ఎందుకు వెళతారు? అల్లుని దగ్గరికి అసలు వెళ్లరు. విశ్వప్రభువు అయిన అల్లాహ్‌కు వేరే పోటీదారులు ఎవరూలేరు. అలాంటప్పుడు వేరే వారి వద్దకు వెళ్లి తమ అవసరాలను ఏకరువు పెట్టడం అజ్ఞానం కాక మరేమిటి?

10. ఏకదైవారాధన మరియు మన్మింపు

عَنْ أَنَسٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا أَبْنَاءَ آدَمَ إِنَّكُمْ لَوْ لَقِيْتُمْ بِقِرَابِ الْأَرْضِ
خَطَايَا لَمْ لَقِيْتُمْ لَا تَشْرِكُ بِي شَيْءاً لَا تَبْتَغِي مَغْفِرَةً (جامع الترمذی)

అనస్ (రజి) కథనం ప్రకారం అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడని ప్రవక్త (స) ప్రవచిం

చారు: 'ఓ అదమ్ పుతుడా! ఒకవేళ నువ్వు ప్రపంచమంత పాపాలన్నీ చేసినా సరే, నాకు సహవర్యుల్ని కల్పించకుండా వచ్చి నన్ను కలిస్తే, ప్రపంచమంత మన్మింపుతో నేను నిన్ను కలుస్తాను.'

(హదీసు గ్రంథాలు, తిర్పిజీ, అహ్మాద్ : 3540)

అంటే ఈ ప్రపంచంలోకి ఫిర్కెన్ (ఈజష్ట్ పాలకుల బిరుదు), హమాన్ (ఫిర్కెన్ ప్రధానమంత్రి) లాంటి ఎంతో మంది పెద్ద పెద్ద పాపాత్మలు వచ్చారు. పైతాన్ కూడా ఉన్నాడు. ఏరి ద్వారా జరిగిన పాప కార్యాలన్నీ, ఇంకా ప్రతయం వరకు జరగ భోయే పాపాలన్నీ ఒకే వ్యక్తి చేశాడు అనుకుండాం. కాని ఆ వ్యక్తి అన్ని పాపకార్యాలు చేసినా పిర్కు పాల్పడకుండా ఉంటే అల్లాహ్ అతను చేసిన పాపాలకు సమానంగా క్షమాలిక్క అనుగ్రహాలు అతనిపై అవతరింపజేస్తాడు. ఏక దైవారాధన శుభాలతో అతని పాపాలన్నీ క్షమించబడతాయి.¹ అదేవిధంగా పిర్కు చేయడం వల్ల ఇతర మంచి కార్యాలన్నీ వ్యద్దమవుతాయి.

యదార్థమేమిటంటే మానవుడు అన్ని రకాల పిర్కు నుండి అన్ని విధాలుగా దూరంగా ఉండాలి. శుభ్రంగా ఉండాలి. అంతేకాదు అల్లాహ్ తప్ప ఎవరూ యజమాని కాదని, ఆయన సామ్రాజ్యం నుండి ఎక్కడికీ పారిపోలేమని, అల్లాహ్ అవిధేయులకు ఎవరూ ఆశ్రయం కల్పించలేరని, ఆయన ముందు అందరూ నిస్పహాయులని, ఆయన అదేశాన్ని ఎవరూ ధిక్కరించలేరని, ఆయన ముందు ఎవరి సహాయమూ పనికిరాదని, అల్లాహ్ అనుమతిస్తే తప్ప ఎవరూ సిఫారసూ చేయలేరని విశ్వనించాలి. ఒకవేళ ఇలాంటి విశ్వాసుల ద్వారా మానవ తప్పిదంవల్ల లేదా పారపాటువల్ల పాపాలు జరిగినా తను ఆ పాపాల భారంతో నలిగిపొతుంటాడు. చిరాకు చెందుతాడు. అవమాన భారంతో తలెత్తుకోలేకపోతుంటాడు. అలాంటి వ్యక్తిపై దైవానుగ్రహం అవతరిస్తుంది. పాపకార్యాలు పెరిగే కొణ్ణి అతనిలో పశ్చాత్తాప భావం పెరుగుతూ ఉంటుంది. పశ్చాత్తాప భావం పెరిగే కొలదీ అల్లాహ్ అనుగ్రహమూ పెరుగుతుంది.

గుర్తుంచుకోవాల్సిన విషయం ఏమిటంటే; ఇతరుల ఆరాధనలు చేయనటు వంటి పనులు కూడా ఏక దైవారాధనలో స్థిరంగా ఉన్న వ్యక్తి పాపాలు ఆ పనులు చేసి

1. పిర్కు వల్ల జరిగే తీవ్ర పరిణామాల గురించి పొచ్చరించడమే ఈ హదీసు ఉట్టేశం. అంతే తప్ప పిర్కు దూరంగా ఉంటే చాలు వేరే పాపాలు చేస్తే ఏమవదు అని భావించకూడదు. ఎందుకంటే; పాపాల క్షమాలిక్క కొరకు షరీరాల్త విధించిన నిబంధనలు దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి. అంటే పశ్చాత్తాపం చెందకపోతే పిర్కు క్షంతవ్యం కాజాలదు.

పెడతాయి. ఒక పాపాత్మదైన ఏకదైవారాధకుడు దైవభీతిగల ఒక బహుదైవారాధకుని= కంటే ఎన్నో రెట్లు మేలు. అంతేకాదు నేరస్తాడు, తిరుగుబాటుదారుడు, ముఖస్తుతి చేసేవాడి కంటే కూడా వేల రెట్లు నయం. ఎందుకంటే; మొదటివాడు తాను చేసే పాపాలపై ప్రాయఃశ్చిత్తం చెందుతాడు. కానీ రెండోవాడు తాను చేస్తున్న కార్యాలపై గర్వపడతాడు.

నౌరాంశం

1. ఆరాధనల్లో, వ్యవహారాల్లో జరిగిన పాపాలకు పశ్చాత్తాపం చెందకుండా చనిపోతే అల్లాహ్ తలిస్తే వాటిని క్షమిస్తాడు. కానీ విశ్వాసాల్లో జరిగిన పాపాలకు పశ్చాత్తాపం చెందకుండా చనిపోతే అల్లాహ్ ఎన్నటికీ క్షమించడు. పిర్క అణ్ణర్ (బహుదైవారాధన)కి శాశ్వత నరకం, పిర్క అణ్ణర్ (ప్రదర్శనాబుద్ధి)కి ఆత్మాలిక నరకం ప్రాప్తమవుతుంది.
2. బహుదైవారాధన ఫోరాతిఫోరమైన పాపం. అది చక్రవర్తిపై తిరుగుబాటు చేయడం లాంటిది. దానికి శిక్ష నరకమే. తిరుగుబాటు చేయడం చక్రవర్తి దగ్గర మహానేరం. మరణ దండయే దానికి శిక్ష. (దివ్యఖురజన 4 : 116)
3. బహుదైవారాధన మహావరాధం. ఎందుకంటే అది సర్వోన్నతుడైన సృష్టికర్త హక్కును అధములైన సృష్టితాలకు ఇచ్చివేయడమే. (దివ్యఖురజన 39: 13)
4. గత శాసనాంగాల మోలిక బోధన ఏకదైవారాధనయే. కనుక అదే సాఫల్యానికి మార్గం.
5. అల్లాహ్ నిరపేక్షాపరుడు. తనకోసం ఎట్టి పరిష్కారిలోనూ భాగస్వామ్యాన్ని సహించడు. పూర్తి పుణ్యకార్యాలను రద్దు చేసేస్తాడు.
6. ప్రతయదినం నాడు ఎలాంటి ఎదురు వాదన జరగకుండా ఉండేందుకు అల్లాహ్ అజల్ (ఆత్మావస్థ) లోనే అది మానవుడు అదం సంతానం నుండి ఏకదైవారాధన ప్రమాణం తీసుకున్నాడు.
7. ఆత్మావస్థలో మానవులందరూ అల్లాహ్ వద్ద వ్యక్తిగతంగా ఏకదైవారాధనను అంగీకరించి, బహుదైవారాధనను తిరస్కరించారు. దాన్ని గుర్తు చేయడం కోసమే అల్లాహ్ ప్రవక్తలను, ఆకాశ గ్రంథాలను పంపే ఏర్పాటు చేశాడు. కనుక నేడు చెలామణి అవుతున్న ఏ విషయము కూడా బహుదైవారాధనకు ధ్రువపత్రం కాజాలదు.

8. ఎవరయినా అత్యుల లోకంలో జరిగిన ఒప్పందం మరిచిపోయానని సాకులు చూపి బహుదైవారాధనకు పాల్పడితే అతని సాకు స్వీకరించబడు. ఎందుకంటే ప్రవక్తలు, ఆకాశ గ్రంథాలు సందర్భానుసారం దాన్ని గుర్తు చేస్తూ ఉన్నాయి.
9. అత్యుల లోకంలో జరిగిన తమ ఒప్పందాన్ని గుర్తు చేయడానికి సందర్భాను సారం ఒక లక్ష ఇరవై నాలుగువేల మంది ప్రవక్తలు పంపబడ్డారు. మరియు దైవగ్రంథాలు సందర్భాన్ని బట్టి అవతరించాయి. హత్యచేయబడినా, దహనం చేయబడినా బహుదైవారాధన చేయకూడదని చాటిచెప్పాయి. అందువల్లనే ఏకేశ్వరోపాసన విశ్వాస పరిరక్షణల కోసం భౌతిక, మానసిక బాధలకు ఓర్పు, సహనం వహించాలి. భయపడి పైత్రానుల, జిన్నాతుల బారిన పడకూడదు. ఎందుకంటే; ఇది అల్లాహ్ తరపు నుండి మీ విశ్వాసానికి పరిక్ష. స్ఫోకర్తతోపాటు బహుదైవారాధనకు పాల్పడటం ఫోర పాపం. నిజమైన ప్రభువు, ఆపదలను తొలగించేవాడు, కష్టాల్లో ఆదుకునేవాడు కేవలం అల్లాహ్ మాత్రమే. ఉత్తమ ప్రతిఫలం మరియు శిక్ష ఇచ్చేవాడు అల్లాహ్యే.
10. ఏకేశ్వరోపాసన తుభముతో ప్రపంచమంతటి పాపాలలో మునిగినా క్షమాభిక్షలభిస్తుంది. కానీ బహుదైవారాధన దారిద్ర్యంతో పుణ్యాలన్నీ బూడిదలో పోసిన పన్నీరవుతాయి. అంటే ఒక పాపాత్మకైన ఏకేశ్వరోపాసనకుడు, ఒక దైవభీతిపరుదైన బహుదైవారాధకుడి కంటే వెయ్యి రెట్లు మేలు. ముఖస్తుతి చేసే తిరుగుభాటుదారు కన్నా, ప్రభుత్వ విధేయుడైన నేరస్తుదు వెయ్యి రెట్లు నయం అన్న చందాన.

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు త్రాయండి.

1. పిర్కులోని కొన్ని కీడులను వివరించండి?
2. తోహీదులోని కొన్ని మేళను వివరించండి?
3. పిర్కును కొన్ని ఉపమానాలతో వివరించండి?
4. ప్రవక్తల మాలిక సందేశం ఏమిటి? వివరంగా ప్రాయండి?

2. తపోవ్యాప్తిలను గుర్తించండి

1. పిర్కు ధృవపత్రం కాగలదు. ()
2. పిర్కు విషయంలో “మరుపుకు సాకు” స్వీకరించబడుతుంది. ()
3. ప్రథయం రోజున మనిషి తోహీద్ ను ఒప్పుకుంటాడు. ()
4. అల్లాహ్ పిర్కు చేసే వాడి నుండి అతీతుడు. ()
5. పిర్కువల్ల విముక్తి కలుగవచ్చు. ()

3. ఖూజీలను పూరించండి

1. అల్లాహ్ పిర్కు ను
2. పిర్కు అన్నింటికంటే.....
3. తోహీద్ మార్గం.....ల మార్గం
4. అల్లాహ్.....క్షమించడు.
5. ప్రతి వ్యక్తి ఆత్మావస్థలో.....ను అంగికరించాడు.
6. ప్రథయం రోజున పిర్కుఅవ్యదు.
7. ఒకవేళ ఎవరైనా “మరుపువల్ల” పిర్కు చేస్తే అతని సంజాయిషీ.....
8. తోహీద్.....కి మార్గం

అగోచర జ్ఞానంలో పిర్కు (బాగన్స్వమ్య) ఖండన

1. పిర్కు(బాగన్స్వమ్యం) ఖండన

అల్లాహో దివ్యభుర్జాన్లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرْقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمِتِ الْأَرْضِ وَلَا
رُطْبٌ وَلَا يَأْسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّهِينٍ⁽⁵⁹⁾

అగోచరాల తాళం చెవులు అల్లాహో వద్దనే ఉన్నాయి. అల్లాహోకు తప్ప ఇతరు లెవరికీ వాటి గురించి తెలియదు. భూమిలోనూ, సముద్రాలలోనూ ఉన్న వస్తువు లన్నింటి గురించి అయినకు తెలుసు. రాతే ఆకు కూడా అయినకు తెలియకుండా ఉండదు. నేలలోని చీకటి పొరలలో పదే ఏ గింజ అయినా - పచ్చిది, ఎండినది ఏది పడినా - సృష్టిమైన గ్రంథంలో నమోదై ఉంది. (దివ్యభుర్జాన్ 6 : 59)

అల్లాహో మానవునికి బాహ్య వస్తువుల గురించి తెలుసుకోడానికి కొన్ని అవయవాలు ప్రసాదించాడు. ఉదాహరణకు చూడటానికి కట్ట, వినడానికి చెవులు, వాసన కోసం ముక్కు, రుచి కోసం నాలుక, వెతకటానికి చేతులు, అర్ధం చేసుకోవడానికి బుద్ధిని ప్రసాదించాడు. ఈ అవయవాలన్నిటిపై మానవుడికి అధికారాన్ని ప్రసాదించాడు. తాను తలచుకున్నప్పుడు వాటిని ఉపయోగించవచ్చు. ఉదాహరణకు: ఏదైనా వస్తువు లను చూడకూడదనుకున్నప్పుడు కట్ట మూనుకుంటాడు. చూడాలనుకున్నప్పుడు కట్ట తెరిచిఉంచుతాడు. ప్రతి అవయవాన్ని ఇలాగే ఉపాంచుకోండి. అదే విధంగా గోచర విషయాలు తెలుసుకోడానికి తాళం చెవులు ఇచ్చాడు. ఉదాహరణకు తాళం తెరవాలా లేదో? తాళం చెవి ఉన్న వాడి అధికారంలోనే ఉంటుంది. ఇలా బాహ్య వస్తువుల గురించి తెలుసుకోవాలో, తెలుసుకోకూడదో? అంతా మానవుడి అదుపులోనే ఉంది.

2. అగోచరాల జ్ఞానం కేవలం అల్లాహ్కు మాత్రమే ఉంది

దీనికి భిన్నంగా అగోచర విషయాలు తెలుసుకోవడం మానవడి చేతుల్లో లేదు. దాని తాళం చెవులు అల్లాహ్ తన వద్ద ఉంచుకున్నాడు. మహా వ్యక్తులకుగానీ, అల్లాహ్ సామీవ్యం పాండిన దైవదూతలకుగానీ తమకు ఇష్టం వచ్చినప్పుడు అగోచర విషయాలు తెలుసుకోవాలనుకునే, ఇష్టంలేనప్పుడు వదలిపెట్టే అధికారం లేదు. అల్లాహ్ తన ఇష్టానుసారం ఎప్పుడైనా ఎవరికైనా అగోచర విషయాలు కావాలను కున్నంతగా తెలుపుతాడు. అగోచర విషయాలు తెలుపడం అల్లాహ్ ఇష్టంపై మాత్రమే అధారపడి ఉంది. వేరే వారి ఇష్టంపై అధారపడి లేదు.

ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్ల) అనేకసార్లు ఏదైనా విషయం గురించి తెలుసుకోవాలనుకునేవారు. కాని ఆ విషయం ఆయన తెలుసుకోలేకపోయేవారు. అల్లాహ్ తలచుకున్నప్పుడు వాటిని వెంటనే తెలిపేవాడు. దైవదౌత్య కాలంలో కపటులు మాత్రమూర్తి ఆయిషహ్ (రజి. అన్హా)పై అపనింద మోపారు. ఆ విషయం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)కు తీవ్రంగా బాధ కలిగించింది. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) చాలా రోజుల పరకు ఆ విషయాన్ని శోధించారు. కాని ఏ విషయమూ తెలుసుకోలేక పోయారు. తర్వాత అల్లాహ్ కోరినప్పుడు వహీ అవతరింప జేసి కపటులు అబద్ధాల కోరులని, ఆయిషహ్ (రజిఅన్హా) పరమ పవిత్రురాలని తెలియజేశాడు.

కనుక ప్రతి ముస్లిం అగోచరాల ఖజానాల తాళం చెవులు అల్లాహ్ తన వద్దనే ఉంచుకున్నాడని, వాటికి ఎవరిని కోశాధికారిగా చేయలేదని విశ్వసించాలి. ఆయన స్వయంగా ఎవరికి ఎంత ఇవ్వాలో అంత ఇస్తాడు. అతని చేయిని అడ్డుకునే సాహసం ఎవరికుంది?

3. అగోచర జ్ఞానం ఉండని చెప్పేవాడు, అబద్ధాలకోరు

దీని ద్వారా తెలుసున్న విషయం ఏమిటంటే, అగోచరం తెలుస్తుందని, గడిచిన వాటి గురించి, భవిష్యత్తు గురించి తనకు తెలుసునని వాదించేవాడు అబద్ధాలకోరు. అలాంటి వాడు దైవత్తు ప్రకటన చేస్తున్నాడు. ఎవరయినా ప్రవక్తలను, మహాత్ములను, జిన్నులను, దైవదూతలను, ఇమాములను, సజ్జనులను లేదా పీరులను, అమరవీరులను, సిద్ధాంతిని, జ్యోతిష్ముడిని, పండితులను, భూతాలను లేదా కన్యలను అలా భావిస్తే ముట్టిక్కులు (బహు దైవాధకులు) అనబడతారు. వారు పైన పేర్కొన్న ఆయతు (దివ్య ఖుర్జాన్ 6 : 59)లను తిరస్కరిస్తున్నారు. అనుకోకుండా ఎవరయినా జ్యోతిష్ముడి మాట నిజమయితే దాని వల్ల అతను అగోచర జ్ఞాని కాలేదు. ఎందుకంటే

అతను చెప్పే చాలా విషయాలు అబద్ధాలు కనుక! అగోచర జ్ఞానం తెలుసుకోవడం వారికి సాధ్యమయ్యే విషయం కాదు. వారి అంచనా ఒక్కసారి నిజం కావచ్చు. మరికొన్ని సార్లు తప్ప కావచ్చు. జ్యోతిష్యం, కనికట్టు, ఖుర్జన్వత్తే శకునాలు చూడటం కూడా అలాంచిదే. వహీ (దైవవాణి) మాత్రం ఎప్పుడూ అబద్ధం కాదు. అది మాత్రం వారి అధీనంలో లేదు. అల్లాహ్ తన ఇష్టప్రకారం తాను తలచుకుంది తెలుపుతాడు. వేరే వారి ఇష్టంపై వహీ ఆధారపడి లేదు. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

④ **كُلُّ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا هُوَ الْعَلِيُّ وَمَا يَشْعُرُونَ اتَّيَانٌ يُبَعَّثُونَ**

‘అల్లాహ్ కు తప్ప ఆకాశాలలోనూ, భూమిలోనూ ఉన్న వారెవరిక్ అగోచర విషయాల జ్ఞానం లేదు. తాము ఎప్పుడు తిరిగి లేపబడతామో కూడా వారికి తెలియదు’ అని ఓ ప్రవక్తా (సబల్లాహు అలైఫి వ సబ్లం) వారికి చెప్పు.

(దివ్యభుర్జన్ 27 : 65)

అగోచర విషయాలు తెలుసుకోవడం ఎవరి తరమూ కాదు. వారు ఎంతటి వారయినా లేదా దైవదూత అయినా నరే. దీనికి స్పష్టమయిన ఆధారం ఏమిటంటే, ప్రశయం వస్తుందని ప్రపంచం మొత్తానికి తెలుసు కాని అది ఎప్పుడు వస్తుందో ఎవరికి తెలియదు. అన్ని విషయాలు తెలుసుకోవడం వారికి సుసాధ్యమే అయితే ప్రశయం ఏ రోజు వస్తుందో కూడా తెలుసుకునేవారే.

4. అగోచరాల జ్ఞానం

అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు:

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ، وَيَعْلَمُ الْقَيْمَكَ، وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ، وَمَا تَنْدَرُ

لَئِنْ مَا ذَا أَكْسَبَ عَدَا، وَمَا تَنْدَرُ لَئِنْ هُنَّ بِإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمْ حَمْدٌ³⁴

నిస్పందేవంగా ప్రశయానికి సంబంధించిన జ్ఞానం అల్లాహ్ వద్ద మాత్రమే ఉంది. ఆయనే వర్ణిస్తూ కురిపిస్తున్నాడు. మాతృ గర్వాలలో ఏముందో ఆయనకు తెలుసు. తాను రేపు ఏం చేయనున్నదో ఏ ప్రాణీ ఎరుగదు. తాను ఏ గడ్డపై మరణిస్తుడో కూడా ఎవరికి తెలియదు. అల్లాహ్ యే సర్వజ్ఞాని, అన్ని తెలిసినవాడు (అని తెలుసుకోండి).

(దివ్యభుర్జన్ 31 : 34)

అగోచరాల జ్ఞానం అల్లాహ్ కు మాత్రమే ఉంది. ఆయన తప్ప అగోచరాల జ్ఞాని ఎవరూ లేదు. ప్రశయం సంభవించడం తథ్యం. మానవులందరికి ఈ విషయం

తెలుసు. కాని అది ఎప్పుడు రాబోతుందో ఎవరికీ తెలియదు. అలాంటప్పుడు వేరే విషయాల గురించి ఏం చెప్పగలరు. ఉదాహరణకు విజయం, పరాజయం, స్వస్థత, అస్వస్థత ఇలాంటి విషయాల జ్ఞానమూ ఎవరికీ లేదు. ఇని ప్రతయమంత ముఖ్య మైనవి కాకపోయినా అని ఎప్పుడు సంభవిస్తాయో ఎవరికీ తెలియదు. అదే విధంగా వర్షం ఎప్పుడు పదుతుందో ఎవరికీ తెలియదు. దానికోసం ప్రత్యేకంగా ఒక కాలం కూడా ఉంది. అయినా వర్షం పదుతుందో లేదో తెలియదు. వేరే కాలాల్సోనూ వర్షం పదు తుంటుంది. చాలా మంది దీనిని కోరుతుంటారు కూడా. ఒకవేళ దాని సమయం ఎలాగైనా తెలుస్తుందనుకుంటే దాని గురించి ఎవరికైనా తప్పనిసరిగా తెలుస్తుంది. ఉదాహరణకు : ఒక వ్యక్తి జననం-మరణం లేదా సంతానం కలగడం కలగకషాపదం లేదా ధనవంతుడవ్యాడం పేదవాడవ్యాడం లేదా విజయం సాధించడం-పరాజయం పాలవ్యాడం ఈ విషయాలు ఎవరికైనా ఎలా తెలుస్తాయి? మాతృ గర్భంలో ఉన్నది కూడా ఎవరికీ తెలియదు.¹

గర్భంలో ఉన్నది ఒకరా లేదా ఇద్దరా? అందులో ఉన్నది ఆదా, మగా? సంపూర్ణంగా ఉన్నారా లేదా లోపంతో ఉన్నారా? అందంగా ఉన్నారా అంద వీహనంగా ఉన్నారా? నిపుణులు ఈ విషయాలన్ని అసంపూర్ణిగానే తెలుపుతారు. కాని ఎవరికీ పూర్తిగా పరిష్కారించులు తెలియవు. అలాంటప్పుడు మానవ అంతర్గత విషయాల గురించి ఎలా తెలుసుకోగలరు? ఉదాహరణకు వారి భావాలు, సంకల్యాలు, కోరికలు, వారి విక్యాస కాపట్టు ఫైలి. తను రేపు ఏం చేస్తాడో? తనకే తెలియనప్పుడు ఇతరుల గురించి ఎలా తెలుసుకోగలదు? మనిషికి అతను ఎప్పుడు మరణిస్తాడో తెలియనప్పుడు మరణించబోయే రోజు సమయం ఎలా తెలుస్తుంది? ఏది ఏమైనప్పటికీ అల్లాహ్ తప్ప మరిపరూ భవిష్యత్తు విషయాలను తమ ఆధికారంతో తెలుసుకోలేదు. కనుక అగోచర విషయాల జ్ఞానులమని వాడించేవారు అబద్ధాలకోరులు. కనికట్టు, జ్యోతిష్యం, శక్యనాలు చూడటం, రాజిఫలాలు అన్నీ అబద్ధాలే. ఇవన్నీ పైతాన్ పన్నగాలు. ముస్లిములు ఎన్నటికీ ఏటిలో చిక్కుకోకూడదు.

ఎవరైనా “నాకు అగోచర విషయాల జ్ఞానం లేదు, వాటిని తెలుసుకోవడమూ నా వల్ల కాదు, అల్లాహ్ నాకు తెలుపుతున్న విషయాలు తప్ప వేరే విషయాలు చెప్పడం నా అధికారంలో లేదు” అని ఎవరయినా అంటే ఇందులో రెండు విషయాలకు అవకాశం ఉంది. అతను నిజం చెప్పవచ్చు లేదా అబద్ధమూ చెప్పవచ్చు. ఉదాహరణకు: Sixth Sense షర్ట్ సర్ట్ (మనో వికాసం), దైవికంగా తోచినమాట.

1. అధునిక వైద్యశాస్త్రం పుట్టబోయే సంతానం ఏదో ప్రసవ సమీప కాలంలో మాతృమే చెప్పగలుగుతుంది.

5. అల్లాహ్ ను తప్ప వేరీ వారిని మొరపెట్టుకోండి

అల్లాహ్ ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

وَمَنْ أَكْلَ مِنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ

دُعَاءِ يَوْمٍ غَافِلُونَ ⑤

‘అల్లాహ్ ను వది ప్రశ్నయిదినం వరకూ తన మొరను ఆమోదించలేని వారిని, పైగా తను మొరపెట్టుకున్న సంగతి కూడా తెలియని వారిని మొరపెట్టుకునే వానికన్నా పెద్ద మార్గాత్రప్పుడు ఎవడుంటాడు?’ (దివ్యభుర్తాన్ 46 : 5)

ముద్దిక్కులు పరమ మూర్ఖులు. అల్లాహ్ లాంటి శక్తిమంతుణ్ణి, వివేకవంతుణ్ణి విడిచిపెట్టి ఇతరులను మొరపెట్టుకుంటున్నారు. వారు ఏరి మొరలను ఆలకించలేరు. వారికి ఎటువంటి శక్తిసామర్థ్యాలూ లేవు. ఏరు ఇలాగే ప్రశ్నయం వరకు మొరపెట్టుకున్నా వారు ఏమీ చేయలేరు ఎవరయితే మహాత్ములను మొరపెట్టుకుంటూ, ‘మా అవసరాలను తీర్చుమని మీరు అల్లాహ్తో దుఅ చేయండి?’ అనఁడం కూడా పిర్మ్గానే పరిగణించబడుతుంది. మేము అవసరాలను తీర్చుమని అల్లాహ్నానే కదా వేదుకున్నాం? ఈ మహాత్ములు కేవలం వారధులు మాత్రమే. అది పిర్మ్ ఎలా అవుతుంది? అని వారు భావించవచ్చు.

అసలు విషయం ఏమిటంటే; వారు దూరంగా ఉన్న వ్యక్తిని (పుణ్యాత్మక్షీ) మొరపెట్టుకున్నారు. కనుక ఇది పిర్మ్ అవుతుంది. ఎందుకంటే పుణ్యాత్ములు దూరం నుండి దగ్గర నుండి కూడా వింటారని వారిని విశ్వసించారు. కాని అది అల్లాహ్ బోన్నత్యం. అల్లాహ్ పైసుక్తి (దివ్యభుర్తాన్ 46 : 5)లో ‘ఏరి మొరలను ఆలకించలేరు. ఏరు ఎంత మొర పెట్టుకున్నా, చివరకు ప్రశ్నయం వరకు మొరపెట్టుకున్నా వారు వినలేరు’ అని సృష్టింగా వివరించాడు.

6. లాభినష్టులు కేవలం అల్లాహ్ మాత్రమే కలిగించగలడు

అల్లాహ్ దివ్యభుర్తాన్ లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

قُلْ لَا أَمِيلُ لِتَغْيِيرِ نَعْمَالَاتِ اللَّهِ مَوْلَانَا لَا مَا شَاءَ اللَّهُ مُؤْكِنٌ لَا كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَا سَنَّتُ مِنْ

الْخَيْرٍ وَمَا مَسَّنِيَ الشَّرُّ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِّيرٌ لِلْقَوْمِ لَمَنْ نُونَ ⑩

(టు ప్రవక్తు! వారికి) చెప్పు: ‘అల్లాహ్ తలచినంత మాత్రమే తప్ప నేను సయితం నా కోసం లాభింగానీ, సృష్టింగానీ చేకూర్చుకునే అధికారం నాకు లేదు. నాకే గడక అగోచర విషయాలు తెలిసి ఉంటే నేనేన్నో ప్రయోజనాలు పొంది ఉండేవాళ్ళి.

వీ నష్టమూ నాకు వాటిల్చేది కాదు. నిజానికి నేను విశ్వసించే వారికి హెచ్చరించేవాణ్ణి, శుభవార్తలు అందజేసేవాణ్ణి మాత్రమే.' (దివ్యఖర్ణ 7: 188)

ముహముద్ (సల్లల్హపు అలైహి వ సల్లం) ప్రవక్తలకు నాయకులు. ఆయన (సల్లల్హపు అలైహి వ సల్లం) ద్వారా గొప్ప గొప్ప మహిమలు ప్రస్నటమయ్యాయి. ప్రజలు ఆయన (సల్లల్హపు అలైహి వ సల్లం) ద్వారా ధార్మిక విషయాలు నేర్చుకున్నారు. ప్రజలు ఆయన (సల్లల్హపు అలైహి వ సల్లం) మార్గంలో నడవడం వల్ల జోన్సుత్యం పాందారు. అల్లాహ్ ప్రవక్త (సల్లల్హపు అలైహి వ సల్లం)కు ప్రజల ముందు తన స్థితి ఎలాంటిదో వివరించమని ఆదేశించాడు; నాకు ఎలాంటి శక్తిలేదు. నేను అగోచర విషయాల జ్ఞానిని కూడా కాను. నేను నా స్వయానికి లాభంగానీ, నష్టంగానీ చేకూర్చు కోలేను. దీంతోనే నా శక్తి ఏపాటిదో మీరు అంచనావేయవచ్చు. అలాంటపుడు నేను ఇతరులకు లాభానష్టాలు ఎలా చేకూర్చుగలను? ఒకవేళ నేను అగోచరాల జ్ఞానిని అయి ఉంచే పని చేయక ముందే దాని పర్యవసానాన్ని తెలుసుకునేవాడిని. నేను చేయబోయే పని వల్ల నష్టం జరుగుతుందని తెలిస్తే ఆ పనిని ప్రారంభించేవాడినికాను. అగోచర విషయాల జ్ఞానం కలిగి ఉండటం అల్లాహ్ గొప్పతనం. నేను కేవలం ప్రవక్తను మాత్రమే. చెడుల పర్యవసానాన్ని హెచ్చరిస్తూ మంచి పనుల శుభవార్తలను అందజేయడమే ప్రవక్తల పని. విశ్వాసం ఉన్న హృదయాలకే ఈ విషయం లభ్యించేకూర్చుగలుగుతుంది. నమ్మకం కలిగించడం అల్లాహ్ పని.

7. ప్రవక్తల అసలు మిషన్

ప్రవక్తల, పుణ్యత్యుల గొప్పతనం ఏమిటంటే; వారు అల్లాహ్ మార్గాన్ని తెలుపుతారు. తమకు తెలిసిన మంచి, చెడుల గురించి ప్రజలకు తెలియజేస్తారు. వారి సందేశ ప్రచారంలో అల్లాహ్ ఆకర్షణను ఉంచాడు. వారి సందేశం వల్ల అనేక మంది రుజు మార్గంలో వచ్చి చేరారు. ఒకవేళ అల్లాహ్ వారికి విశ్వాంలో అధికారం చేసే శక్తి ఇచ్చినా ఆశ్చర్య పోనక్కరలేదు. అవి మహాత్మలు మాత్రమే. అల్లాహ్ ఎవరినైనా హతమార్ఘడం లేదా సంతానం కలిగించడం. ఆపదల నుండి రక్షించటం, మొరలను ఆలకించడం. జయాపజయాలు కలిగించడం. ధనవంతునిగా చేయడం. నిరుపేదగా మార్ఘడం లేదా రాజుగా చేయడం, ఎవరినైనా బిచ్చగాళ్లి చేయడం లేదా అధికారినో, మంత్రినో చేయడం. ఎవరి హృదయంలోనైనా విశ్వాసం కలిగించడం. ఎవరి హృదయం నుండినా విశ్వాసాన్ని లాక్ష్మివడం. ఎవరికైనా ఆరోగ్యాన్ని ప్రసాదించడం, మరెవరికైనా అస్వాస్తతకు గురిచేయడం - ఇదంతా అల్లాహ్ గొప్పతనమే. అల్లాహ్ తప్ప ఈ పనులు ఎవరూ చేయలేరు. ఇంతకు మించి అందరూ నిస్సహయులే. నిస్సహయతలో అందరూ

సమానులే. ప్రవక్తలు గాని పుణ్యాత్మకులుగాని ఏ విషయాలలోనైనా ఏమైనా చేసినా అవి కేవలం అల్లాహ్ సహాయంతో మాత్రమే చేయగలరు.

8. ప్రవక్తలు అగోచర జ్ఞానులు కారు

ఆదే విధంగా అల్లాహ్ తలచుకుండే అగోచరాల జ్ఞానం వారికి ఇవ్వవచ్చు. తద్వారా ఎవరి హృదయంలో ఏముందో తెలుసుకోవచ్చు. ఏ అగోచర విషయా పైనా తెలుసుకోవచ్చు. అయితే ఘలనా వారికి సంతానం కలుగుతుందా? లేదా? వ్యాపారంలో లాభం కలుగుతుందా లేదా? పొరాటంలో విజయం పొందుతారా? పరాజయం పొలవుతారా? ఇలాంటి విషయాలు ఎవరికి తెలియిపు. అప్పుడప్పుడు ఏదైనా విషయం అంచనా వేసుకుని లేదా రుజువులను బట్టి చెబితే అది చెప్పినట్టుగానే జరగనూ వచ్చు. ఆదే విధంగా అప్పుడప్పుడు పెద్దలు చెప్పేమాటలు కూడా నిజమవుతాయి. ఒక్కొసారి అబద్ధాలూ కావచ్చు. కానీ వీఫా లేదా దైవిక జ్ఞానోదయం అబద్ధంకాదు. ఇంకా వీఫా ప్రవక్తల అధీనంలో ఉండదు.

9. 'అగోచర జ్ఞానం' గురించి ప్రవక్త (సల్లల్హుఅల్లు) ప్రవచనం

عن الربيع بنت معاذ بن عفراء^ع عنها قالت جاء النبي ﷺ فدخل حين بنى على فجلس على
فرashi كمجلسك مني فجعلت جويريات لها يضربن بالدف ويندبن من قتل من آبائني يوم
بلدر اذ قالت احداهن وفي نابي يعلم ما في غـ فقال دعي هذا وقولي بالذى كنت تقولين

(بخاري)

రథీత లిషై ముఅవ్వెచ్ బిన్ అఫ్రాత్ (రజి) ఉల్లేఖనం: (పెళ్ళికూతురిగా) నాకు వీడ్గెలు పలికే సమయంలో ప్రవక్త (సల్లల్హుఅల్లు) వా వద్దకు వచ్చారు. నా మంచంపై నాకు చాలా దగ్గరగా మీరు కూర్చున్నంత దగ్గరగా కూర్చున్నారు. మా (కుటుంబికుల) పిల్లలు కొందరు దఫ (దప్పు) వాయిస్తూ బద్ర మృతుల సంఘటనను ఆలపించ సాగారు. అందులో ఒకరు "మా ప్రవక్తకు రేపు జరిగే విషయాలు కూడా తెలుసు" అన్నారు. అందుకు ప్రవక్త (సల్లల్హుఅల్లు) వారిని వారిస్తూ 'ఆ విషయాన్ని విడిచి మిగతాది అలపించండి' అని హిత బోధచేశారు. (హదీసు గ్రంథం బుఖారీ : 5147)

రథీత అన్నారియహ్ వివాహ సందర్భంగా ప్రవక్త (సల్లల్హుఅల్లు) వస్తును అమెకు దగ్గరగా కూర్చున్నారు. బాలికలు గీతం ఆలపిస్తూ "మా ప్రవక్తకు రేపటి విషయాలు కూడా తెలుసు" అని పాడారు. ప్రవక్త (సల్లల్హుఅల్లు) వారిని ఆ మాట అనకండని వారించారు.

మనిషి ఎంత పెద్ద వాడయినా అతని విషయంలో అతను అగోచరజ్ఞని అని విశ్వసించకూడదు. కవులు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను పాగుడుతూ భూమ్యకాశాల ఎత్తుకు ఎత్తడం, అతిశయం కోసం అన్నామనడం సమంజసం కాదు. ఇలా చేయడం తప్ప. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తనను పాగుడుతూ ఇలాంటి కవితలు పాడుతున్న బాలికలనే వారించారు. అలాంటప్పుడు అన్నీ తెలిసిన కవులకు, పెద్దలకు ఇలాంటి కవితలు పాడమని ఎలా అనుమతించగలరు.

10. మాతృమూర్తి అయిష్హో (రజిలన్స్హో) ఉద్బోధ

అయిష్హో (రజిలన్స్హో) ఇలా అన్నారు: 'ఆ ఘుటియకు సంబంధించిన జ్ఞానం' అల్లాహో వద్ద మాత్రమే ఉన్నది.... (దివ్యఖుర్అన్ 31: 34) అనే అయతలో తెలిపిన ఐదు విషయాల సమాచారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)కు తెలుసని ఎవరైతే చెప్పాడో అతను ప్రవక్తపై ఫోరమైన అపనిందమోపాదు. (హదీసు గ్రంథం : బుఖారి : 3287)

అంటే ఆ అయిదు విషయాలు దివ్యఖుర్అన్ (31: 34)లో ఉన్నాయి. దాని గురించి వివరించడం జరిగింది. అగోచర విషయాలు ఆ అయిదు విషయాల్లోనే ఉన్నాయి. కనుక ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) కు అగోచర విషయాల జ్ఞానం ఉండని తెలిపేవాడు ఆయనపై తీవ్రమైన నిందమోపాదు.

11. అల్లాహో తప్ప అగోచర విషయాలు తెలిసినవారు ఎవరూ లేరు

ఉమ్మె అలాయి అన్నారీ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: అల్లాహో సాక్షి! నేను దైవ ప్రవక్త అయినప్పటికీ నా విషయంలో ఏం జరుగుతుందో, మీ విషయంలో ఏం జరుగుతుందో నాకు తెలియదు.

(హదీసు గ్రంథం: బుఖారి : 7018)

అంటే అల్లాహో తన దాసుల విషయంలో ఈ ప్రపంచంలో గానీ, పరలోకంలోగానీ, సమాధిలోగానీ ఎలా వ్యవహరిస్తాడన్నది ఎవరికీ తెలియదు. ప్రవక్తలకు, పుణ్యత్వులకు కూడా తెలియదు. తమ పరిస్థితి ఏమవుతుందో తెలియదు. ఇతరుల పరిస్థితి కూడా వారికి తెలియదు. ఒకవేళ ఎవరికైనా ఎప్పుడైనా ఫలానా వ్యక్తి విషయంలో మేలు జరుగుతుందని దైవికంగా తోచిన మాట ద్వారా తెలిస్తే అది ఒక సంక్లిష్ట సమాచారం. అంతకు మించి అతను ఎక్కువగా తెలుసుకోలేదు.

సారాంశం

- 1-2. గోచరాలను తెలుసుకోవడానికి అల్లాహ్ మానవుడికి కొన్ని వనరులు ఇచ్చి వాటిని వినియోగించే శక్తిని ప్రసాదించాడు. కానీ అగోచరాల తాళం చెప్పులు మాత్రం అల్లాహ్ వద్ద వున్నాయి. అతను తన ఇచ్చ ప్రకారం అందులో నుండి ఎప్పుడైనా, ఎవరికైనా కొంచెం తెలుపుతాడు. అత్యవసర సమయాల్లో ప్రవక్తలకు కూడా తెలుపుతాడు.
3. అగోచరజ్ఞానవాది మరియు అతన్ని ప్రువీకరించేవాడు ఇద్దరూ బహుదైవారాధ కులే. ఎందుకంటే అగోచరాలు కేవలం అల్లాహ్ చేతిలోనే వున్నాయి. ఎప్పుడైనా ఏదైనా విషయం నిర్ణారితమైతే అది కేవలం యాదృచ్ఛికమే.
- 4-5. అగోచరాల చిన్నా-పెద్ద విషయాలు అల్లాహ్ పరిధీలోనే వున్నాయి. మానవుడు ఎప్పుడైనా, ఎటువంటి వరుసలతోనైనా వాటి వరకు చేరలేదు. జ్యౌతిష్యం, శాంతిక విద్య, శకునాలు మొదలగునవి పైతాన్ కుటులు.
6. అంతర్గత - బహిర్భూత, దూర-సమీప ప్రార్థనలను అయినే వింటాడు. సహాయం చేస్తాడు. వేరితరులను ఈ విధంగా అర్థించడం బహుదైవారాధన. వారు ప్రతయం వరకు కూడా వినిలేరు.
7. అగోచరాల జ్ఞాన గుణం అల్లాహ్ సాంత గుణం. ప్రవక్తలు మరియు అంతిమ ప్రవక్త అగోచరాల జ్ఞానులు కారు. లేకపోతే వారు తమను, తమ అనుచరులను కష్టాల నుంచి రక్కించేవారు; దైవప్రవక్త(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) కేవలం తథ వార్తాహారులు మరియు హెచ్చరించేవారు మాత్రమే.
8. ప్రవక్తల అనలు పని తుభవార్తలందించడం, హెచ్చరించడం మాత్రమే. వారు కూడా దానులు మాదిరిగా అల్లాహ్ ముందు నిస్సహాయులు, అశక్తులు, విశ్వంలో ఆధికారం చేయడం కేవలం అల్లాహ్ సాంత గుణం.
9. ప్రవక్తలు అగోచర జ్ఞానులు కారు. వారు బుద్ధి మరియు అంచనాల ఆధారంగా ఏ విషయాన్ని చెప్పరు. అల్లాహ్ వారికి వహీ (దైవవాటి) ద్వారా పంపిన సరైన విషయాలనే తెలుపుతారు.

10. కవితల్లో అతిశయనికి పాల్గొందుతూ దైవప్రవక్తను అగోచరాల జ్ఞాని అనడాన్ని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తీవ్రంగా వారించారు.
11. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను అగోచరాల జ్ఞాని అని భావించినవారు ప్రవక్త(స)పై అపనింద మోపాడు. అల్లాహు తప్ప మరెవ్వరూ అగోచరాలను గురించి తెలిసినవారు లేరు.
12. ప్రవక్తలకు, పుణ్యాత్మకులకు తమకు, తమ అనుచరులకు సంబంధించిన ఇహపరాల, అగోచరాల విషయాలు తెలియవు.

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు వ్రాయండి.

1. జ్ఞానంలోని షిర్క్ (షిర్క్ ఫిల్ ఇల్క్) వాస్తవికతను వివరించండి?
2. “అగోచర జ్ఞానం కేవలం అల్లాహుకు మాత్రమే ఉంది” ఈ వాక్య భావాన్ని వివరించండి?
3. అగోచరజ్ఞానం గురించి కొన్ని ఆయతులు, హదీసులను వివరించండి?
4. లాభనష్టాలను కలిగించే అధికారి ఎవరు? ఆధారాలతో వివరించండి?
5. ప్రవక్తలకు అగోచరజ్ఞానం ఉందా? వివరించండి?

2. తపోష్యలను గుర్తించండి

1. వలీలకు దగ్గర నుండి దూరం నుండి మొరపెట్టుకోవడం, ఈ వలీలు తమ మొరలను వింటారని భావించడం, షిర్క్ అవుతుంది. ()
2. ప్రవక్తలు స్వయంగా అగోచర జ్ఞానాన్ని కలిగి ఉంటారు ()
3. అల్లాహుతోపాటు ఇతర దైవాలకు కూడా లాభనష్టాలను కలిగించే శక్తి గలదు ()

3. భాజీలను పూరించండి

1. అల్లాహు తప్ప మరెవ్వరూ.....కాదు.
2. లాభనష్టాలకు యజమాని..... కాదు.
3. ప్రవక్తలకు అగోచర జ్ఞానం.....

ಅಧಿಕಾರ ವಿನಿಯೋಗಂಲ್‌ ಷಿರ್ಕು ಖಂಡನ

1. అల్ఫాహోను మాత్రమే శరణు వేడుకోవటం

٤٤ قُلْ مَنْ يَعْمَلُ مَلَوْتَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِ لَا يُجَاهَ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

سَيَقُولُونَ يَلْهُطُ قَلْ فَأَنِّي شَحُورٌ ⑧٩

సమస్త విషయాల సార్వభౌమత్వం ఎవరి చేతుల్లో ఉందో, శరణ ఇచ్చే వాడవడో, ఎవరికి వ్యతిరేకంగా ఏ శరణా లభించదో అయినెవరో మీకు తెలిసి ఉంటే చెప్పండి? అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారిని అడుగు. ‘అల్లాహ్ మాత్రమే’ అని వారు చెబుతారు. ‘మరయితే మీరు ఎలా మోసపోతున్నారు?’ అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారికి చెపు.

(దివ్యాఖుర్తన్ 23 : 88-89)

ఆంటే స్వయంగా ముడిక్కులతో సమస్త విషయాల సార్వభౌమత్యం ఎవరి చేతుల్లో ఉందో, ఆయన ఏమైనా చేయగలదో, ఆయన్ను ఆపేవారు ఎవరూ లేరో, ఆయన మాటను ఎవరూ జపవదాటలేరో - ఆయనెవరో మీకు తెలిస్తే చెప్పండి? అని అడిగితే 'అల్లాహ్ మాత్రమే' అని వారు సమాధానం ఇస్తారు. అలాంటప్పుడు వేరే వారిని మొరపెట్టుకోవడం మోసపోవడమే కదా!

ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లా) కాలంలోనూ ప్రజలు అల్లాహోకు సరిసమానులు ఎవరూ లేరని భావించేవారు. కానీ వారు విగ్రహాలను తమ సంరక్షకులుగా భావించి హజించేవారు. అందుకనే వారు ముషిక్కులయ్యారు. నేడు కూడా ఎవరయినా ఈ విశ్వంలో సృష్టిరాశులకు సార్వభౌమాధికారం ఉండని భావించి, వారిని సంరక్షకులుగా చేసుకుని వారిని హజిస్తే అది పిగ్రీ అవుతుంది. వారు అల్లాహోకు సమానులు కారని, వారికి అంత శక్తిలేదని భావించినా సరే.

2. లాభనవ్యాలు అల్పాహా మాత్రమే కలిగించగలడు

فَلَمْ يَرْكِنْ لَا أَمْلِكْ كَلْمَهُمْ إِلَّا رَشِدًا ②١

آجَدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَعِلٌ ۚ

‘మీకు కీడు (నష్టం) గానీ, మేలు(లాభం) గానీ చేకూర్చే అధికారం నాకు లేదు’ అని (ఓ ప్రవక్త!?) చెప్పు. ‘అల్లాహు పట్టు నుండి నన్నెవరూ రక్షించలేరు. నేను ఆయన ఆశ్రయం తప్ప వేరాకరి ఆశ్రయాన్ని పొందలేను’ అని (ఓ ప్రవక్త వారికి) చెప్పు.

(దివ్యబుర్జున్ 72 : 21-22)

అంటే మీకు లాభంగానీ, నష్టంగానీ చేకూర్చే అధికారం నాకు లేదు. మీరు నా సంతతి వారు అయినందు వల్ల గర్వంతో హాధ్యలు మీరి మేము శక్తిమంతులమని మా సంరక్షకుడు బలవంతుడని, సహాయం చేసేవాడని, ప్రేమగలవాడని, కనుక మేము ఏమి చేసినా చెల్లుతుందని, ఆయన మిమ్మల్ని దైవశిక్ష నుండి కాపాడతాడని భావించకండి. ఎందుకంటే నేను స్వయంగా భయపడుతున్నాను. అల్లాహు తప్ప ఆశ్రయం కల్పించేవాడు ఎవడూలేదు. అలాంటప్పుడు నేను ఇతరులను ఎలా రక్షించగలను? తమ శక్తిని నమ్మకుని అల్లాహును విస్మరించేవారు, అల్లాహు ఆదేశాలను అతిక్రమించేవారు స్వప్తమైన మార్గభ్రష్టులు. ఎందుకంటే ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అనుక్రణం అల్లాహుకు భయపడుతుండే వారు. అల్లాహు తప్ప మరివరూ అనుగ్రహించరని విశ్వసించేవారు.

3. అల్లాహు తప్ప ఎవరూ ఉపాధి ప్రదాత కారు

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُوْنِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا قِرْنَ السَّلَوَاتِ وَالآذْنِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَوِيُونَ
ప్రా. 73

వారు అల్లాహును వదలి, తమకు ఆకాశాల నుంచి గానీ, భూమి నుంచిగానీ ఎలాంటి ఉపాధినీ సమకూర్చులేని వారిని, ఏ శక్తి సామర్థ్యమూ లేని వారిని హజిస్తున్నారా?

(దివ్యబుర్జున్ 16 : 73)

అంటే వారు నిస్పహాయులను అల్లాహుకు మాదిరిగా హజిస్తున్నారు. ఉపాధి సమకూర్చుడంలో వారికి ఎలాంటి సామర్థ్యమూ లేదు. వారు ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపించలేరు. భూమి నుండి పంటను పండించలేరు. వారికి ఏ విధమయిన శక్తి లేదు. ప్రజలు తమ అజ్ఞానంతో కొత్త కొత్త విషయాలు కల్పించుకుంటుంటారు. పుణ్యాత్మక లకు విశ్వంలో అధికారం చెలాయించే శక్తి ఉందని, కానీ వారు విధి ప్రాతిష్టా అల్లాహుకు కృతజ్ఞాలై ఉన్నారని, వారు భక్తి కొద్దీ అణకువతో ఉన్నారని, లేదంటే వారు విశ్వంలో అల్లకల్లోలం స్వప్తించగలరని ఇత్యాది విషయాలు ప్రజల్లో వ్యాపించి ఉన్నాయి. వాటిని ఎక్కుడ నుంచి గ్రహించారో కూడా తెలియదు. ఇది అబద్ధం. విశ్వంలో ప్రత్యక్షం గానూ, పరోక్షంగానూ ఏ విధమైన అధికారం చేసే శక్తి వారికి లేదు.

4. అల్లాహునే మొరపెట్టుకోండి

وَلَا تَنْهِي مَنْ دُونَ اللَّهِ مَا لَا يَنْقُعُكَ وَلَا يَصْرُكَ ۝ قَاتِلُكَ إِذَا أَنْتَ الظَّالِمُونَ⁽¹⁰⁶⁾

‘అల్లాహును వదలిపెట్టి నీకు ఎలాంటి లాభాన్నిగానీ, కీడును గానీ కలిగించలేని దానిని నువ్వు ఆరాధించకు. ఒకవేళ అలాంటి పని చేశావంటే నువ్వు కూడా దుర్మార్గాల్లో ఒకడివపుతావు’ (అని పొచ్చరించబడింది.)

(దివ్య ఖుర్జన్ 10 : 106)

గారవోన్నతుడు, శక్తిమంతుడు అయిన అల్లాహును విడిచిపెట్టి లాభంగానీ నష్టం గానీ చేకూర్చలేని నిస్పంచ్యలను మొరపెట్టుకోవడం అన్యాయం, దుర్మార్గం. ఎందుకంటే వారు అత్యన్నత స్థాయిని అల్పులకు అంటగడుతున్నారు.

దివ్యఖుర్జాన్లో ఇలా సెలవియ్యబడింది:

فُلَادُوكُ الْأَلِيَّنَ رَبِّكُمْ مَنْ دُونَ اللَّهِ لَا يَلْكُونَ وَنَقَالَ ذَرْكَرْ فِي السَّبَبِيَّاتِ وَلَكِنِ الْأَكْرَبُ وَمَا لَهُمْ

غَنِيَّمَانْ شَرْلُوكَ وَمَالَهُمْ مَنْ كَلَمْنَرْ⁽²²⁾ وَلَا تَنْهِيَ السَّفَاعَةَ عَنْدَهُ الْأَلِيَّنَ لَكِنَ لَهُ طَحْشَيَ

إِنَّا فَيْقَعُ عَنْ قَلْوَبِهِمْ قَالَ رَجُلُهُمْ قَالَوا الْعَيْ وَهُوَ الْعَيْ الْكَبِيرُ⁽²³⁾

(ఓ ప్రవక్తా!) వారికి చెప్పు: అల్లాహును వదలి మీరు ఎవరినయితే ఊహించు కుంటున్నారో వారందరినీ పిలిచి చూడండి. భూమ్యకాశాలలో వారికి రవ్వంత అధికారంగానీ, వాటిలో వారికి ఎలాంటి వాటాగానీ లేదు. వారిలో ఏ ఒక్కడూ అల్లాహుకు సహాయకుడు కూడా కాడు. ఆయన వద్ద - ఆయన అనుమతించిన వారి కొరకు తప్ప - (ఒకరి) సిఫారసు (ఇంకొకరికి) ఏ మాత్రం ఉపకరించదు. తుదకు వారి హృదయాలలోని అందోళన¹ తొలగించబడిన తరువాత, (ఇంతకి మీ ప్రభువు సెలవిచ్చినదేమిటి?) అని అడుగుతారు. సత్యమే పలికాడు. ఆయన మహానోన్నతుడు, ఘనాఘనుడు’ అని వారు చెబుతారు.

(దివ్యఖుర్జన్ 34 : 22-23)

1. భావం ఏమిటంటే, నిషారసు చేసేవారు చేయబడేవారు ఇరువురూ నిషారసు కోసం నిరీక్షిస్తూ మధన పదుతుంటారు. అనుమతి ఇవ్వబడిన తర్వాత ఇరువురూ “మీ ప్రభువు ఏమని ఆదేశించాడు?” అని ప్రశ్నించుకుంటారు. అనుమతి లభించిన తర్వాత ప్రతి ఒకరి మానసిక స్థితి ఈ విధంగానే ఉంటుంది “అనుమతి లభించిందా? అని.”

5. అనుమతిలేని సిఫారసు లేదు

అంటే కష్ట సమయాల్లో ఎవరినై మొక్కకోవడం. మొక్కకున్న వారి వద్ద అనేక రకాలుగా మొక్కబడులు తీర్చుకోవచ్చు. మొక్కకోబడినవాడు యజమానిట్టే ఉండాలి. లేదా అతనికి భాగస్వామి అయి ఉండాలి. లేదా యజమానిపై అతని ఒత్తిడి అయినా ఉండాలి. ఉదాహరణకు రాజు తన అధికారుల మాటలు వింటాడు. ఎందు కంటే వారు సామ్రాజ్యంలో సభ్యులు. వారు అసంతృప్తి చెందితే పరిపాలనా వ్యవస్థ అస్తవ్యస్తమవుతుంది. లేదా వారు యజమానితో సిఫారసు చేస్తారు. ఇష్టం ఉన్న లేకున్న యజమాని ఆ సిఫారసు అంగీకరించక తప్పదు. ఉదాహరణకు రాజుకు మహారాణిపై వల్లమాలిన ప్రేమ ఉంటుంది. ప్రేమ వల్ల రాజు ఆమె చేసిన సిఫారసును తిరస్కరించడు.

ఒకసారి ఆలోచించండి. ముఖ్యమైన అల్లాహ్ ను వదలి ఏ పుణ్యత్వులనైతే మొరపెట్టుకుంటున్నారో, ఎవరినైతే మొక్కకుంటున్నారో వారు ఈ విశ్వంలో దోషు రెక్కకు కూడా యజమానులు కారు. అల్లాహ్ సామ్రాజ్యంలో భాగస్వాములూ కారు. అల్లాహ్ వారి మాట వినడానికి రాజు గారి సామ్రాజ్యంలోని సభ్యుల్లాగా వారు అల్లాహ్కు సహయము చేయడం లేదు. అల్లాహ్ అనుమతి లేనిదే వారు సిఫారసు కోసం పెదవి కూడా కదపలేరు. అల్లాహ్ దర్శారు (సన్నిధి)లో వారి పరిస్థితి ఎలా ఉంటుందంటే ఆయన ఆదేశానికి దిగ్ర్మంతి చెందుతారు. కలవరపడతారు. భయభ్రాంతులకు గురవు తారు. భయంతో రెండోసారి అడిగే ధైర్యం కూడా ఉండదు. పరస్పరం వారు “అల్లాహ్ మనతో ఏమన్నాడు?” అని ప్రశ్నించుకుంటారు. తెలిసిన తర్వాత ‘విశ్వసించాము, విధేయత చూపాము’ అని మాత్రమే అంటారు. వారికి వాదించే ధైర్యం కూడా ఉండదు.

6. సిఫారసు రకాలు

ఇక్కడ ఒక ముఖ్య విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. ప్రవక్తలు, పుణ్యత్వులు తమ గురించి అల్లాహ్ వద్ద సిఫారసు చేస్తారన్న భావంతో ప్రజలు ఉన్నారు. ఆ సంతోషంలో సిఫారసును తప్పగా అర్థం చేసుకుని అల్లాహ్ను విస్మరిస్తున్నారు. ప్రపంచంలో సిఫారసు ఎన్నో రకాలున్నాయి. ఉదాహరణకు పాలకుని వద్ద ఎవరయినా దంగతనం చేసినట్టు రుజువయితే చట్టపరంగా అతన్ని జిక్కించే అధికారం పాలకునికి ఉంటుంది. కాని ఈ మధ్యలో ఎవరయినా అధికారి అతని విషయంలో సిఫారసు చేస్తే అధికారి ఒత్తిడి వల్ల అతన్ని విడిచిపెట్టాల్సి వస్తుంది. ఎందుకంటే అధికారి కూడా రాజ్యంలో

ఒక సభ్యుడు. అతని సహకారం వల్ల కూడా రాజ్యంలో ఆభివృద్ధి జరుగు తుంది. కనుక అతని నిరాశపరచకూడదని పాలకుడు భావిస్తాడు. లేదంటే అతని వల్ల సామ్రాజ్యంలో సంక్షోభం తలెత్తువచ్చు. కనుక పాలకుడు తన కోపాన్నే దిగ్మింగి దంగను విధిచిపెడతాడు. ఇలాంటి సిఫారసును “గౌరవభావ సిఫారసు” అంటారు. అంటే అధికారి మీద గౌరవభావంతో అతని మాట వినడం జరిగిందని ఆర్థం.

7. “గౌరవభావ సిఫారసు” అనొధ్యం

అల్లాహో సముద్రంలో గౌరవభావ సిఫారసు ఎట్టి పరిష్కారిలోనూ సాధ్యం కాదు. దైవేతరులను ఇలాంటి సిఫారసు చేస్తారని భావించేవారు ముప్పిక్కులు అజ్ఞానులు. వారు దేవుళ్లే సరిగ్గా ఆర్థం చేసుకోలేదు. చక్రవర్తి గొప్పతనం, బైన్నత్యం గుర్తించలేదు. అల్లాహో తలచుకుంటే ‘కున్’ (అయిపో) అనే ఒక ఒక్క పలుకుతో కోటానుకోట్ల ప్రవక్త లను, వలీలను, జిన్నులను, దైవదూతలను, జిబుయాల్ (అలైహి)ని, ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)ను ఒక్కసారే సృష్టించగలడు. విశ్వాన్నంతటిని సర్వనాశనం చేసి మరో అద్భుత ప్రపంచాన్ని సృష్టించగలడు. ఆయన సంకల్పం చేసుకుంటే ప్రతి వస్తువు తయారవుతుంది. వాటిని తయారు చేయడానికి ఆయనకు వస్తువుల, పదార్థాల అవసరమే ఉండదు.

ఒకవేళ ఆదమ్ (అలైహి) నుండి ప్రశయం వరకు రాబోయే సమస్త మానవులు మరియు జిన్నులు కలసి. పుణ్యాత్ములు అయిపోయినా అల్లాహో సామ్రాజ్యంలో ఎటువంటి వైభవం పెరగదు. ఒకవేళ వారందరు షైతాన్లుగా, దజ్హాల్లుగా అయి పోయినా ఆయన సామ్రాజ్యంలో ఎటువంటి వైభవం తరగదు. ఆయన అన్ని పరిష్కారుల్లోనూ అందరికంటే గొప్పవాడు. చక్రవర్తులకే చక్రవర్తి. ఎవరూ ఆయనకు కొద్దిగైనా కిడు చేయలేదు, మేలు చేయలేదు¹

8. “ప్రేమ కలిగిన సిఫారసు” అనొధ్యం

ఇది సిఫారసులోని రెండో రకం. రాకుమారుని లేదా రాజకుమారి లేదా చక్రవర్తికి

1. నా దానులారా గుర్తుంచుకోండి!! గతించిన వారు, పుట్టబోయే మానవులు, జిన్నులు అందరూ కలిసి మీలోని అత్యంత ధర్మపరాయణుడిగా మారినా అల్లాహో సామ్రాజ్య వైభవం పెరగదు. నా దానులారా! మీ మానవులు జిన్నులు గతించిన వారు, ఇక ముందు పుట్టబోయేవారు అందరూ కలిసి మీలోని అత్యంత సీచునిగా మారినా అల్లాహో సామ్రాజ్య వైభవం తరగదు. (హదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీసు నెం.2588)

అతి సన్నిహితుడికదు దొంగకు శిక్షపదకుండా సిఫారసు చేస్తే, చక్రవర్తి తన మిత్రుని మీద ప్రేమతో అతన్ని అయిష్టపరచకూడదని ఆ దొంగను క్షమించేస్తాడు. ఇలాంటి సిఫారసును “ప్రేమ కలిగిన సిఫారసు” అంటారు.

చక్రవర్తి తన సన్నిహితుని ప్రేమకు లొంగి అతనికి అయిష్టత కలిగితే తనకి కీడు కలుగుతుందని భావించి తన సన్నిహితుని మాట వింటాడు. అల్లాహ్ దర్జారులో ఇలాంటి వాటికి చేటుండదు. ఎవరినైనా ప్రవక్తనగానీ, లేదా వలీను గానీ, ఇలాంటి సిఫారసుదారులుగా భావించేవారు ఖచ్చితమైన ముఖ్యిక్కులు, నికార్యయిన అజ్ఞానులు. అల్లాహ్ తన దాసులను ఎన్ని అనుగ్రహాలతో ముంచేత్తినా, హబీబ్ (ప్రియుడు), ఖలీల్ (స్నేహితుడు), కలీమ్ (సంభాషించువాడు), రూహుల్లాహ్ (అల్లాహ్ ఆత్మ), వజీహ్ (అందమైనవాడు) లాంటి బిరుదులు ప్రసాదించినా మరి కొందరికి రసూలె కరీమ్, రూహుల్ ఖుదున్ (పవిత్రాత్మ), రూహుల్ అమీన్ (విశ్వసనీయుడైన దైవదూత) లాంటి గారవప్రద బిరుదులతో సత్కరించినా, యజమాని యజమానే, దాసుడు దాసుడే. ప్రతి ఒక్కరికి తమకంటూ ఒక స్థానముంది. దాని నుండి ఎవరూ ముందుకు వెళ్ళలేరు. దాసుడు అల్లాహ్ అనుగ్రహానికి పొంగిపోయి అనందంతో ఉచ్చితభ్యాయ్యే విధంగా అతని ఆగ్రహానికి భీతితో హడలిపోతాడు. భయంతో నిలువునా నీరుగారి పోతాడు.

9. “అనుమతితో సిఫారసు”

ఇది సిఫారసులోని మూడో రకం. దొంగచేసిన దొంగతనం రుజువయింది. కానీ అతనిది దొంగతనం చేసే వృత్తి కాదు. దురదృష్టపూతాత్మ అతను దొంగతనం చేశాడు. కానీ తాను చేసిన కార్యానికి సిగ్గుతో సీరుగారి పోతున్నాడు. పశ్చాత్తాప భావంతో కుంచి చుకుపోతున్నాడు. అహర్మిశలు భయంతో కంపించిపోతున్నాడు. అంతే కాదు తాను చట్టాలను గౌరవిస్తాడు. తాను పాపాత్మునిగా నేరస్తుడిగా, శిక్షకు అర్చునిగా భావిస్తున్నాడు. రాజు గారికి భయపడి మంత్రి దగ్గరికి, అధికారి దగ్గరికి కూడా వెళ్లడం లేదు. తన కోసం వాదించడానికి సంరక్షకుట్టి తెచ్చుకోడానికి సిద్ధంగా లేదు. తాను చేసిన తప్పుకు రాజు ఏ శిక్ష విధిస్తూడోనని దిగులు చెందుతుంటాడు. అతని పరిస్థితిని చూసి రాజుకు జాలి కలుగుతుంది. అతన్ని క్షమించాలనుకుంటాడు. ప్రజల దృష్టిలో నుంచి చట్ట గౌరవం పోకుండా అంతా చట్ట పరిధిలోనే జరపాలనుకుంటాడు. మంత్రి లేదా అధికారి, రాజుగారి సూచన మేరకు ఆ వ్యక్తి సిఫారసు కోసం నించుంటాడు. రాజు ఆ అధికారిని ప్రోత్సహించి దొంగ చేసిన తప్పును క్షమిస్తాడు. ఆ అధికారి రాజు గారి అభీష్టం

మేరకు దొంగ కొరకు సిఫారసు చేశాడే తప్ప దొంగ ఆ అధికారికి బంధువు కాదు, మిత్రుడు, స్నేహితుడు అంతకన్నా కాదు. అతను సంరక్షించే బాధ్యతా తీసుకోలేదు. కేవలం రాజుగారి అభీష్టం ప్రకారం అతను దొంగ గురించి సిఫారసు చేశాడు. ఎందు కంటే అతను రాజుగారి ప్రతినిధి. దొంగల సంరక్షకుడు కాదు. దొంగను సంరక్షించేవాడూ దొంగే అవుతాడు. ఇలాంటి సిఫారసునే “అనుమతితో కూడిన సిఫారసు” (ఇష్ట ప్రకారం సిఫారసు) అంటారు. అల్లాహ్ దర్వారులో ఇలాంటి సిఫారసులు స్వీకరించబడతాయి. దివ్య ఖుర్జానెలో పేర్కొనబడిన ప్రవక్తలు, పుణ్యాత్ములు చేసే సిఫారసు ఇదే.

10. రుజుమార్గం

ప్రతి మానవుడు విధిగా అల్లాహ్ నే మొరపెట్టుకోవాలి. ఎల్లప్పుడూ ఆయనకే భయపడాలి. పాపాలను క్రమించమని ఆయన్నే వేడుకోవాలి. ఆయన ముందే పాపాలను అంగీకరించాలి. ఆయన్ని తన యజమానిగా, సంరక్షకునిగా భావించాలి. అల్లాహ్ నే విశ్వసించాలి. ఇతరుల రక్షణను నమ్మకూడదు. ఎందుకంటే ఆయన లాంటి మరొకడు లేదు గనక. అల్లాహ్ క్రమించేవాడును, అమిత కరుణామయుడూను. ఆగిన పనులన్నీ ఆయన తన అనుగ్రహంతో పూర్తిచేస్తాడు. తన కరుణతో పాపాలన్నీ క్రమిస్తాడు. తన అదేశంతో ఎవరిసైనా సరే మీ కోసం సిఫారసుదారునిగా చేస్తాడు. మీ ప్రతి అవసరాన్ని ఆయన ముందే విస్మయించుకోండి. అదే విధంగా ఎవరిసైనా మీకు సిఫారసు దారునిగా చేయమని వేడుకోండి. నిజ ప్రభువుని విస్మయించకండి. ఇతరులను నమ్మకండి. ఆయన ఆదేశాలను గౌరవించండి. ఆయన ముందు దురాచారాలను తిరస్కరించండి. షరీరాల్త ఆదేశాలను విడిచిపెట్టి దురాచారాలను పాటించడం మహ అపరాధం. ఇలా చేయడాన్ని ప్రవక్తలు, వలీలు అసహ్యించుకుంటారు. షరీరాల్త ఆదేశాలను తిరస్కరిస్తూ అంధ ఆచార వ్యవహారాలను పాటించే వారి కోసం వారు ఎప్పుడూ సిఫారసు చేయరు. దానికి ప్రతిగా వారు వారికి శత్రువులవుతారు. వారిని అసహ్యించుకుంటారు. ఎందు కంటే వారి గొప్పతనం ఈ విషయంపైనే ఆధారపడి ఉంది. వారు అల్లాహ్ కోసం అన్నీ త్యజిస్తారు. భార్యా పిల్లలను, అనుయాయులను, గురువులను, మిత్రులను, పని వారిని అందరిని అల్లాహ్ కోసం విడిచిపెట్టేవారు. పీరు అల్లాహ్ అభీష్టానికి వ్యతిరేకంగా పని చేసే వారికి శత్రువులయ్యేవారు. దైవతరులను మొరపెట్టుకునే వారిలో ఏం గొప్పతనం ఉందని? పెద్ద పెద్ద వారు సయితం వారి సంరక్షకులై అల్లాహ్ ఆదేశాలకు విరుద్ధంగా వారి పైపు నుండి అల్లాహ్తో పోట్లాడతారు? ఇలా ఎన్నటికీ జరుగదు. వారు వారికి శత్రువులు. వారి గొప్పతనం ఏమిటంటే వారు అల్లాహ్ కోసం ప్రేమిస్తారు. అల్లాహ్

కోసం ద్వేషిస్తారు. వారు అల్లాహ్ ఇష్టోనికి కట్టుబడి ఉన్నారు. అల్లాహ్ ఇష్టోపకారమే వారు నడుచుకుంటారు.

عن ابن عباس ^{رضي الله عنهما} قال : كنت خلف رسول الله صلى الله عليه وسلم يوما فقال يا غلام احفظ الله يحفظك احفظ الله تجده تجاهك و اذا سالت فاسأله الله و اذا استعن فاستعن بالله و اعلم ان الامة لو اجتمعت على ان ينفعوك بشى لم ينفعوك الا بشى قد كتبه الله لك ولو اجتمعوا على ان يضروك بشى لم يضروك الا بشى قد كتبه الله عليك رفعت الاقلام وجفت الصحف
(ترمذی)

ఇట్టె అబ్దున్ (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: ఒక రోజు నేను ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) వెనుక ఉన్నాను. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ఓ బాలుడా! అల్లాహ్ ను గుర్తుంచుకో. అల్లాహ్ నిన్ను గుర్తుంచుకుంటాడు. అతని నీ ముందు పాందుతావు. నీకు ఏమయినా అవసరం వస్తే అల్లాహ్ ను మాత్రమే వేదుకో. అల్లాహ్ ను మాత్రమే సహాయం అడుగు. ఒకవేళ ప్రజలందరూ కలిసి నీకు లాభం చేకూర్చాలని నిర్ణయించుకున్న అల్లాహ్ నీ అదృష్టంలో రాసిపెట్టివున్న వరకే నీకు లాభం చేకూర్చగలరు. ఒకవేళ అందరూ కలిసి నీకు కీడు తలపెట్టాలని నిర్ణయించుకున్న అల్లాహ్ నీ అదృష్టంలో రాసిపెట్టి ఉన్న వరకే కీడును చేకూర్చగలరు. కలములు ఎత్తుకోబడ్డాయి. గ్రంథాలు నిక్కిపుం చేయబడ్డాయి. (హాదీను గ్రంథం తిరిజు)

అంటే అల్లాహ్ నిజమైన చక్రవర్తి. ఆయన ప్రపంచంలోని చక్రవర్తుల్లాగా అహంకారి కాదు. అందుకనే ప్రజలు నేరుగా చక్రవర్తుల వద్ద తమ సమస్యలు చెప్పారు. మంత్రుల ద్వారా వారి సమస్యల్ని చెప్పుకుంటారు. వారి ద్వారా తమ అభ్యాసానల్ని మంజూరు చేయించుకుంటారు. కానీ అల్లాహ్ గొప్పవాడు. అమిత కరుణామయుడు, అపార కృపాశీలుడు. ఆయన వరకు చేరడానికి ఒకరి ద్వారా రాయబారం పంపాల్చిన అవసరం లేదు. ప్రతి ఒక్కరూ ఆయనకు తెలుసు. ఎవరు నిషారసు చేసినా చేయక పోయినా ప్రతి ఒక్కరూ ఆయన దృష్టియందుంటారు. ఆయన పరమ పవిత్రుడు, గొప్పవాడును. ప్రజలు ఆయన వద్దకు చేరకపోవడానికి, అధికారులే ప్రజలపై పెత్తనం చేయడానికి ప్రజలు అధికారుల ఆదేశాలే పాటించడానికి ఆయన దర్శారు ప్రపంచ చక్రవర్తుల దర్శారు లాంటిది కాదు. అది అల్లాహ్ దర్శారు. ఆయన తన దాసులకు అతి దగ్గర ఉన్నాడు. సామాన్య మానవుడు కూడా ఆయన వద్దకు వెళ్లవచ్చి. ఆయన్ని నేరుగా సంప్రదించవచ్చి. మన మూర్ఖనమ్కాలు, నిర్ణాక్యలే తప్ప అల్లాహ్ వద్దకు చేర్చడంలో మరేపి మనకు అడ్డంకి కాదు.

11. అల్లాహ్ ప్రతి ఒక్కలకీ సమీపంలో ఉన్నాడు

ఎవరయినా అల్లాహ్ కు దూరంగా ఉంటే కేవలం తన నిర్లక్ష్యం వల్లనే అల్లాహ్ కు దూరంగా ఉన్నాడు. అల్లాహ్ మాత్రం ప్రతి ఒక్కరికి సమీపంలో ఉన్నాడు. తమను అల్లాహ్ వద్దకు చేర్చమని ప్రవక్తలను, వలీలను మొరెపెట్టుకునే వారు గుర్తుంచుకోవాల్సిన విషయం ఏమిటంటే, అల్లాహ్ వారికి చాలా దగ్గరగా ఉన్నాడు. ఒక విధంగా ప్రవక్తలకు, వలీలకే చాలా దూరంగా ఉన్నాడు. ఈ విషయాన్ని ఒక ఉదాహరణ ద్వారా అర్థం చేసుకోవచ్చు.

రాజుగారి వద్ద ఒక బానిస ఒంటరిగా ఉన్నాడు. అతను ఏదైనా అభ్యర్థించదలచుకుంటే వినడానికి రాజు సిద్ధంగా ఉన్నాడు. కాని అతను మంత్రిని పిలిచి ‘ఈ బానిస గురించి రాజుగారి అభ్యర్థించాలి ఏమిటో తెలుసుకోండి?’ అని అడిగితే అతన్ని పిచ్చేదో లేదా అంధుడో అని భావిస్తాం. కనుక ప్రతి ఒక్కడు అల్లాహ్ నే అభ్యర్థించుకోవాలి. కష్టాల్లో ఆయన సహాయమే కోరాలి. అదృష్టంలో రాసింది చెరుపబడుడని గట్టిగా నమ్మాలి. ఒకవేళ ప్రపంచమంతా కలిసి ఎవరికైనా లాభంకానీ నష్టం కానీ చేకూర్చాలను కుంటే వారు అదృష్టంలో ఉన్న దానికంటే ముందు వెళ్లలేరు. అంటే అదృష్టాన్ని మార్చి ఘైర్యం ఎవరికి లేదు. అదృష్టంలో సంతానం రాసిలేనివారికి సంతానం ఎవరు కలిగించగలరు? అదృష్టంలో ఆయుష్మాతక్కువగా ఉన్న వారి జీవిత కాలం ఎవరు పెంచగలరు? కనుక ఈ నేపథ్యంలో అల్లాహ్ వలీలకు అదృష్టం మాచ్చే శక్తినిచ్చాడని పలకడం పెద్దతప్పు.

విషయమేమిటంటే, అల్లాహ్ తన దాసుల అభ్యర్థనలను అప్పుడప్పుడు వింటాడు. ప్రవక్తల, వలీల వేడుకోళ్ళను అధికంగా వింటాడు. వేడుకునే సద్గుద్దిని కూడా అయినే ప్రసాదిస్తాడు. వేడుకోళ్ళనూ ఆయనే వింటాడు. వేడుకోవడం ఆ తర్వాత మొక్క కోవడం రెండూ విధిప్రాత్¹లో రాసి ఉన్నాయి. ప్రపంచంలో జరుగుతున్న ప్రతి విషయం విధిప్రాత్లోనే ఉంది. చిన్నా పెద్దా, సందేశారులు, ప్రవక్తలు ఎవరికి ఏ పనీ చేసే శక్తి లేదు. కాని వారు అల్లాహ్ ను వేడుకోవాలి. వారికి అంత శక్తే ఉంది. దాన్ని తన దయతో స్వీకరించాలా? వద్దా? అనేది అల్లాహ్ నిర్దయంపై ఆధారపడి ఉంది.

1. దైవజ్ఞానికి మరో పేరు అదృష్టం. తన అదృష్టంలో, ఇతరుల అదృష్టంలో ఏముందో ఎవరికి తెలియదు. కనుక ప్రతి మనిషి తప్పనిసరిగా అల్లాహ్ ఆదేశాలను పాటించాలి. నిషేధాలకు దూరంగా ఉండాలి. అల్లాహ్ తన అనుగ్రహంలో మేలు చేస్తాడని విశ్వసించాలి.

12. కేవలం అల్లాహోపైనే భారం మోపాలి

عَنْ عُمَرِ بْنِ الْعَاصِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ قَلْبَ ابْنِ آدَمَ بِكُلِّ وَادِ شَعْبَةٍ فَمِنْ أَبْعَدَ
قَلْبَ الشَّعْبَ كَلَّهَا لِمَ يَبْلُو اللَّهُ بَأْيَ وَادِ أَهْلَكَهُ وَمِنْ تَسْوِكَلِ عَلَى اللَّهِ كَفَاهُ الشَّعْبُ (ابن ماجه)

అమ్రు బిన్ ఆస్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం దైవప్రవక్త(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు: ‘మానవ హృదయానికి ప్రతి రంగంలోనూ ఒక మార్గం ఉంది. ఎవరయితే తన హృదయాన్ని అన్ని మార్గాల వైపునకు పంపుతాడో అతను ఏ మార్గంలో నాశనమైనా అల్లాహో పట్టించుకోదు. కానీ అల్లాహోను నమ్మిన వాడు ప్రతి రంగంలోనూ అల్లాహోను కార్యసాధకునిగా పాందుతాడు. (హదీసుగ్రంథం, ఇబ్రైమాజహో హదీస్ నెం. : 4166)

మానవుడు కష్టాల్లో చిక్కుకున్నప్పుడు లేదా అతనికి ఏదైనా వస్తువు అవసరం వచ్చినప్పుడు అతని ఆలోచనలు నలువైపులా పరుగిత్తుతుంటాయి. ఫలానా ప్రవక్తను లేదా ఫలానా ఇమామును లేదా ఫలానా పీరును లేదా ఫలానా అమర పీరుడిని లేదా ఫలానా దూతను మొరపెట్టుకోవాలనుకుంటాడు. లేదా ఫలానా జోతిమ్యణ్ణి లేదా పండితుడిని లేదా మాంత్రికుడిని లేదా రాజఫలాలు చూసేవాడిని సంప్రదించి శకునాలు చూడాలనుకుంటాడు. ఎవరయితే తన ఆలోచనల వెంట పరుగిత్తుతాడో అల్లాహో అతని నుండి తన స్వీకార దృష్టిని మళ్లీంచుకుంటాడు. అలాంటి వారిని తన చిత్రశుద్ధిగల దాసుల జాబితా నుండి తోలగిస్తాడు. అతను క్రమక్రమంగా అల్లాహో మార్గ దర్శకత్వాల నుండి దూరమవుతూ ఉంటాడు. అలా అతను తన ఆలోచనల వెంట పరుగిత్తుతూ చివరికి నాశనమవుతాడు. కొందరు నాస్తికులుగా, మరికొందరు భక్తిహోనులుగా, ఇంకొందరు బహుదైవారాధకులుగా, తిరస్కారులుగా మారతారు. మరెవరయితే అల్లాహోను విశ్వసించి మనో కాంక్షల వెంటపడకుండా ఉంటారో వారు అల్లాహో ఆదరణీయ దాసులవుతారు. మార్గదర్శకత్వ మార్గాలు అతని కోసం తెరుచు కుంటాయి. తమ ఆలోచనల వెంట పరిగెత్తేవారు పాందని మానసిక ప్రశాంతతను వారు పాందుతారు. విధిప్రాతలో రాసిందంతా జరుగుతుంటుంది. కానీ ఆలోచనల వెంటవెళ్ళే వాడు అనవసరంగా ఆపదల పాలవుతాడు. అల్లాహోను విశ్వసించేవాడు ప్రశాంతతను పాందుతాడు.¹

1. అనన్(రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు:

అల్లాహోను ప్రాపంచిక చక్రవర్తుల్లాగా భావించకండి. వారు పెద్ద పెద్ద పనులు వారు చేస్తారు. చిన్న చిన్న పనులు నొకర్తతో చేయస్తారు. కనుకనే ప్రజలు చిన్న చిన్న పనుల కొసం నొకర్తతో అభ్యర్థించుకుంటుంటారు. కానీ అల్లాహో సామ్రాజ్యం అలాంటిది కాదు. అయిన అదేశిస్తే చాలు రెప్పపాటులో అసంఖ్యాక చిన్న పెద్ద పనులన్ని జరిగి పోతాయి. సామ్రాజ్యంలో అయినకు భాగస్వాములుగానీ, సహవర్యులుగానీ లేదు. అందుకనే చిన్న చిన్న వస్తువులు అవసరమొచ్చినా నేరుగా అయిన్న అభ్యర్థించాలి. అయిన తప్ప వేరే వారు చిన్న వస్తువైనా ఇవ్వలేదు.

13. బంధుత్వమూ పనికిరాదు

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ لَمَا نَزَلَتْ وَانْذَرَ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ دُعَا النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَرَابَتِهِ فَعَمَ وَخَصَّ لِفَقَالَ : يَا بْنَى كَعْبٍ ابْنَ لَوْيٍ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِّنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا إِذَا قَالَ فَانِي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى مَرْأَةِ بْنِ كَعْبٍ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِّنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى عَبْدَ شَمْسٍ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِّنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى هَاشِمَ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِّنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى هَاشِمَ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِّنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى عَبْدَ الْمَطَّلِبِ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِّنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى سَلِينِي مَا شَاءَتْ مِنْ مَالٍ فَانِي لَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِّنَ اللَّهِ شَيْءًا (متفق عليه)

అబూ హందైరా (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: “మీ అతి సమీప బంధువులను పెచ్చించండి.” (దిఫ్యూరెన్ 26 : 214) అనే అయిత అవతరించినపుడు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తన బంధువులను పిలిచి ఇలా చెప్పారు:

“ఓ కాల్చ బిన్ లూయి సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి రక్కించుకోండి. దైవ శిక్షనుండి రక్కించడానికి నేను మీకు ఏ విధంగానూ సహాయపడలేను.”

“ఓ ముహ్మే బిన్ కాల్చ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి రక్కించుకోండి. దైవ శిక్ష నుండి మిమ్మల్ని కాపాడటానికి నేను మీకు ఏ విధంగానూ సహాయపడలేను.”

ప్రతి ముస్లిం తన అవసరాలన్నిటినీ అల్లాహో వద్దనే విన్నవించుకోవాలి. చివరకు ఉప్పు అవసరమున్న లేదా బూటుకు కట్టే తాడు తెగినా అల్లాహోనే అడగాలి. (హాదీను గ్రంథం తిర్మిజీ)

“ఓ అబ్బప్పమ్మ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి కాపాదుకోండి. దైవ శిక్ష నుండి రక్షించడానికి నేను మీకు ఏ విధంగాను సహాయపడలేను.”

ఓ ఆశ్చే మునాఫ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి కాపాదుకోండి. నేను మీకు దైవ శిక్ష నుండి రక్షించడానికి ఏ విధంగానూ సహాయపడలేను.

ఓ హామీ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి కాపాదుకోండి. నేను మీకు దైవ శిక్ష నుండి రక్షించడానికి సహాయపడలేను.

ఓ అబ్బల ముత్తలిబ్బ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి కాపాదుకోండి. నేను మీకు దైవ శిక్ష నుండి రక్షించలేను.

ఓ ఫాతిమా! నీ ప్రాణాన్ని అగ్ని నుండి కాపాదుకో. నీకు ఎంత ధనం కావాలో నా దగ్గర తీసుకో. ఎందుకంటే అల్లాహ్ శిక్ష నుండి నేను నిన్ను రక్షించలేను.

(హదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీస్ : 348)

పుణ్యాత్మక బంధువులు తమను పుణ్యాత్మకే రక్షిస్తారని విశ్వసిస్తారు. అందుకనే వారు అహంకారంతో నిర్ఘయంగా ఉంటారు. కనుకనే అల్లాహ్ తన ప్రియతము ప్రవక్తని ‘మీ బంధువులను హెచ్చరించు’ అని ఆదేశించాడు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లాం) తన ఒక్క బంధువుని ఉద్దేశించి చివరకు తన ప్రియ కుమారెను ఉద్దేశించి, ‘మానవాధిన విషయాల్లోనే బంధుత్వ హక్కులు సాధ్యమవుతాయ’ని చాలా స్వప్తంగా వివరించారు. నా ధనం నా అధీనంలో ఉంది. అది ఇవ్వడంలో లోభత్వంతో వ్యవహరించను. కానీ అల్లాహ్ వద్ద జరగబోయే వ్యవహారం నా అధీనంలో లేదు. అక్కడ ఎవరికి సహాయ పడలేను. ఎవరి సంరక్షకుణ్ణీ కాలేను. ప్రతి ఒక్కరూ ప్రతియం కోసం నిద్రం కావాలి. నరకాగ్ని నుండి రక్షించబడటానికి నేటి నుంచే ఆలోచించాలి.

దీని ద్వారా “అల్లాహ్ వద్ద పుణ్యాత్మకిని బంధుత్వం నంబంధం కూడా నిషారను కోసం పనికిరాదని స్వప్తమవుతుంది. మానవుడు స్వేచ్ఛాగా మంచి పనులు చేయనంత వరకు ఆపదలను ఆధిగమించలేదు.”

సేరాంతం

1. ఎవరయినా ఎవరినైనా ప్రపంచంలో అధికారం చేసేవానిగా, అతన్ని అల్లాహ్ వద్ద తన న్యాయవాదిగా భావిస్తూ అతన్ని అల్లాహ్కు సరిసమానమని భావించ నప్పటికీ అతను ముఫ్ఱిక్ అయిపోతాడు.
2. స్వయంగా ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు తన సమాజం వారికి లాభ నష్టాలు చేకూర్చే అధికారం లేనప్పుడు ప్రజలను పీర్లు, ముర్దిలు అల్లాహ్ శిక్ష నుండి ఎలా కాపాడగలరు?
3. ప్రజలు ఎంతో నమ్రకంతో ఎవరినైతే ఆరాధిస్తున్నారో వారు నిస్సహయులు. తమ శక్తి సామర్యాలతో, తమ కార్యాలతో ఉపాధి ప్రసాదించే, అధికారం చెలాయించే శక్తి వారికి లేదు. అల్లాహ్ మాత్రమే సర్వాధికులు.
4. నిరపేక్ష సర్వాధికారిని వదలిపెట్టి నిస్సహయ దాసులను అర్థించడం ఫోర అన్యాయం. ఎందుకంటే ఈ విశ్వంలో వారికి ఇసుమంత అధికారం కూడా లేదు. అంతేకాదు, అనుమతి లేనిదే వారు సిఫారసు చేయలేరు. అల్లాహ్ గొప్పవాడు, సర్వోన్నతుడు.
5. బహుదైవారాధకులు ఎవరినైతే తమ సిఫారసుదారులుగా భావిస్తున్నారో వారు విశ్వాన్ని స్పష్టించడంలో అల్లాహ్కు భాగస్వాములుకారు, యజమానులూ కారు, సభ్యులు కూడా కారు, వారు అల్లాహ్ సన్నిధిలో నిస్సహయులు, నిరాసక్తులు, భయస్ఫూర్లై అనుమతి కోసం ఎదురు చూస్తుంటారు.
6. అల్లాహ్ సమక్కంలో “గౌరవప్రమేన సిఫారసు, ప్రేమతో కూడిన సిఫారసులు” అన్ని విధాలుగా అసంభవం. ఎవరయినా ఇతరులను ఇలాంటి సిఫారసుదారు నిగా భావిస్తే అది తీవ్రమైన షిర్క్. అల్లాహ్ దర్వారులో అనుమతితో కోరుకున్న సిఫారసు మాత్రమే చెల్లుతుంది.
7. ప్రతి ముస్లిం నేరుగా నిజప్రభువునే సహాయకునిగా, సంరక్షకునిగా భావించడం తప్పనిసరి. ఎందుకంటే అల్లాహ్ ఇష్టంలేనిదే ప్రపంచమంతా కలిసి లాభంగాని నష్టంగాని చేకూర్చుదు. ఆయన అర్థించేవానికి అత్యంత సమీపంలో ఉన్నాడు.

- ఎ) సామాజిక ఆచార వ్యవహారాలకు బదులు ధర్మాదేశాలను పాటించే వారి విషయంలోనే ప్రవక్తలు, సజ్జనులు సిఫారసు చేయగలరు.
- బి) “రారాజైన అల్లాహ్” గొప్పతనం ఏమిటంటే; ఎవరయినా సరే హృదయ పూర్వకంగా పూర్తి ఏకాగ్రతతో ఎలాంటి సిఫారసుదారుడు లేకుండానే నేరుగా ఆయన వద్దకు చేరవచ్చు.
8. అల్లాహ్ తన “పరిజ్ఞానం”, “సామర్థ్యం” పరంగా ప్రతి ఒక్కరికీ అతి సమీపంలో ఉన్నాడు. ప్రపంచంలోని ఏ పణైనా విధిప్రాత పరిధిలోనే ఉంటుంది. అల్లాహ్ మాత్రమే విధిప్రాతను మార్పగలడు. తన దానులు నేరుగా ఆయన్నే అర్థించాలని అల్లాహ్ ఆశిస్తున్నాడు. ఎందుకంటే ఆన్నిటిపై ఆయనకే అధికారం ఉంది.
 9. కష్ట సమయాల్లో అటూ ఇటూ తచ్చాడేవారు తప్పుడోవ పడతారు. ఆందోళన చెందుతారు. మరి ఎవరైతే అల్లాహ్ను మాత్రమే నమ్ముతారో అల్లాహ్ వారికి చాలు. దానివల్ల వారికి ప్రశాంతత లభిస్తుంది. ఎందుకంటే అల్లాహ్యే సర్వాధికారి. ప్రతి చిన్న పెద్ద వస్తువును అతనే సమకూరుస్తాడు.
 10. మానవుడు తన సామర్థ్యం మేరకే బంధుత్వ హక్కులను నెరవేర్పగలడు. కాని అల్లాహ్ దగ్గర జిరిగే వ్యవహారాల్లో ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)కు ఎలాంటి అధికారం ఉండదు. అల్లాహ్ అనుమతి లేనిదే ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఎవరికి సిఫారసుదారునిగా వ్యవహారించ లేదు. కనుక ప్రతి ఒక్కరూ వ్యక్తిగతంగా పరలోకం కోసం సంసిద్ధులవ్వాలి.

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు వ్రాయండి.

1. అధికారంలో షిర్క్ గురించి వివరించండి?
2. ‘సిఫారసు’ అంటే ఏమిటి? వాటి రకాలు తెలపండి?
3. ‘ప్రేమపూర్వక సిఫారసు’ ధర్మసమ్మతమైనదా? లేదంటే ఎందుచేత?
4. ‘అనుమతితో’ కూడిన సిఫారసు’ను నిర్వచించండి?
5. సిఫారసు విషయంలో రుజుమార్ధమేది?

2. తపోవ్యాప్తులను గుర్తించండి

1. కష్టకాలంలో కేవలం అల్లాహ్ నే మొరపెట్టుకోవాలి ()
2. అల్లాహ్ ను తప్ప ఇతరులను వేదుకోరాదు ()
3. అల్లాహ్ మాత్రమే ఉపాధిని ప్రసాదించేవాడు ()

3. భాజీలను పూరించండి

1. అల్లాహ్ తన..... మరియుదాసులకు అత్యంత సమీపంలో వున్నాడు.
2. ఎవరైనా దైవేతరులను. గౌరవ భావ సిఫారసుకై వేదుకుంటే అది భాచ్చిత మైన.....అపుతుంది.
3. సిఫారసు.....తప్ప నెరవేరదు.
4. పుణ్య పురుషుల లేదా ప్రవక్తల బంధుత్వం..... రాదు.

ఆరాధనల్లో షిర్కు నిషిద్ధం

1. ఆరాధన నిర్వచనం

అల్లాహు తన భక్తీ ప్రవత్తుల కోసం కొన్ని పనులను నిర్దయించి దానులకు నేర్చాడు. వాటినే ఆరాధనలు అంటారు. అల్లాహు తన భక్తి కోసం దానులకు ఏ ఏ పనులు చేయమని చెప్పాడో వాటిని పేర్కొంటున్నాము. దైవేతరుల కోసం ఆ పనులు చేయారాదు. దీనినే షిర్కు అంటారు. షిర్కుకు దూరంగా ఉండాలి.

2. “ఆరాధన” (దాస్కం) కేవలం అల్లాహుకు మాత్రమే ప్రత్యేకం

అల్లాహు ఇలా ఆదేశించాడు:

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمَهُ زَادَتْ لَهُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ
②٥

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهُ طَإِنْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْيُومِ
②٦

మేము నూహు (అలైహిస్సులాం)ను ప్రవక్తగా చేసి అతని జాతి వద్దకు పంపాము. నేను ఖిమ్మల్ని స్ఫురించాడను. మీరు అల్లాహును తప్ప మరొకరిని ఆరాధించకండి. మీరు బాధాకరమైన దినాన శిక్షించ బడతారేమానన్న భయం నాకుంది.’ (అని అతను చెప్పాడు).

(దివ్యబుర్జన్ 11 : 25-26)

నూహు (అలైహి) కాలం నుండి విశ్వాసులకు - అవిశ్వాసులకు మధ్య పోరాటం జరుగుతూనే వస్తుంది. అల్లాహు యొక్క అదరణీయులైన దానులు “అల్లాహును గారవించే వథంగా దైవేతరులని గారవించకండి” అయిన గారవాధం నిర్దయించిన పనులను వేరే వారి కోసం చేయకండి అని చెబుతూ వచ్చారు.

3. స్జహో' (సాష్టాంగం) కేవలం అల్లాహోకు మాత్రమే.

③٧ لَّا سَجْدَوْلِ اللَّهُمَّ وَلَا لِلْكَبِيرِ وَاسْجُدْ لِوَاللَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ إِلَيْهِ تَعْبُدُونَ

“మీరు సూర్యునికి గానీ, చంద్రునికి గానీ సాష్టాంగ ప్రణామం (సజ్డా) చేయకండి. నిజంగా మీరు అల్లాహో దాస్యం చేసేవారే ఆయతే వీటన్నించినీ సృష్టించిన అల్లాహోకు సాష్టాంగ పడండి.” (దివ్యబుర్జన్ 41 : 37)

ఈ ఆయత్ ద్వారా ఇస్లాం ధర్మంలో సాష్టాంగ పడటం సృష్టికర్త హక్కు అని తెలు స్తోంది. కనుక సృష్టితాలకు సాష్టాంగపడకూడదు. సూర్యుడు, చంద్రుడు, ప్రవక్త, వలీయుల్లాహో (అల్లాహో స్వేహితుడు), జిన్నులు మరియు దైవదూతులు ఎవరైనా సరే వారికి సాష్టాంగ పడకూడదు. పూర్వ శాసనాంగాలలో సృష్టిరాశులకు కూడా సజ్డహో చేయడం జరిగింది కదా? అని ఎవరైనా అంటే ఉదాహరణకు దైవదూతులు అదమ్ (అలైహి)కి, యతీఖూాట్ (అలైహి) యూసుఫ్ (అలైహి)కి సజ్డహో చేశారు కదా? కనుక మేము ప్రణాయత్వులకు గారవ భావంతో సజ్డహో చేస్తే ఏమవుతుంది? అనే వారు ముఖ్యిక్కులుగా పరిగణించబడతారు. వారు విశ్వాసులు కాజాలరు. అదమ్(అలైహి) పరీఅతలో సాంత చెల్లెళ్లను వివాహం చేసుకోవడం ధర్మ సమ్మతం. ఈ విషయాన్ని అధారం చేసుకుని చెల్లెళ్లను వివాహం చేసుకుంటే ఏమవుతుంది? అంటే ఇది చాలా తప్పి. ఎందుకంటే చెల్లెళ్లు శాశ్వతంగా నిషేధించబడిన వారు. ఏరు ఎట్టి పరిష్కారిలోనూ ధర్మసమ్మతం కారు.

విషయమేమిటంటే, మానవుడు అల్లాహో ఆ చేశాన్ని తు.చ. తప్పకుండా పాటిం చాలి - అల్లాహో ఆదేశాలను సహాదయంతో స్వీకరించాలి. మా విషయంలోనే ఎందుకు నిషేధించబడం జరిగింది? అని అనవసర పిడి వాదానికి దిగకూడదు. ఇలా మాట్లాడటం వల్ల మానవుడు తిరస్కారి (కాఫీర్) అవుతాడు. ఈ అంశాన్ని ఈ ఉదాహరణ ద్వారా అర్థం చేసుకోండి.

రాజు గారి దగ్గర ఒక చట్టం కొన్ని రోజుల వరకు అమలు చేయబడుతుంది. తర్వాత అవసరమున్నప్పుడు ఆ చట్టాన్ని రాజ్యాంగ కర్తలు రద్దు చేస్తారు. ఆ స్కానంలో మరో కొత్త చట్టం రూపొందిస్తారు. ఇక తప్పనిసరిగా కొత్త చట్టం ప్రకారం నడుచుకోవాలి.

ఒకవేళ ఎవరయినా మేము పాత చట్టంపైనే నడుచుకుంటాం, కొత్త చట్టాన్ని అంగికరించము అంటే వారు తిరుగుబాటు చేస్తున్నారు. తిరుగుబాటు చేసినందుకు రాజు వారికి జైలు శిక్ష విధిస్తాడు. అదే విధంగా అల్లాహ్ ఆదేశాలను తిరస్కరించే వారికి శిక్ష నరకం.

4. దైవేతరులను మొరపెట్టుకోవడం పిర్కు

وَأَقِ الْسَّجْدَةَ لِلَّهِ فَلَا تَنْعَمُ عَلَى اللَّهِ أَحَدًا ⑯

عَلَيْهِ لِهَدَىٰ ⑯ قُلْ إِنَّمَا أَذْعُوا رَبَّنِي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ⑯

ఇంకా, మణ్ణిదులు కేవలం అల్లాహ్ కొరకే ప్రత్యేకించబడ్డాయి. కాబట్టి (వాటిలో) అల్లాహ్తో పాటు ఇతరులెవరినీ పిలవకండి. అల్లాహ్ దాసుడు (ముహమ్మద్) అల్లాహ్ను మాత్రమే ఆరాధించటానికి నిలబడినప్పుడు ఈ మూక అమాంతం అతనిపై విరుచుకుపడినట్టే ఉంటుంది. (ఓ ప్రవక్తా!) ‘నేనయితే కేవలం నా ప్రభువునే మొరపెట్టుకుంటున్నాను. అయినకు సహవర్తులుగా ఎవరినీ చేర్చును’ అని చెప్పు.

(దివ్యాఖ్యానమ్ 72 : 18-20)

ఎవరయినా “అల్లాహ్ దాసుడు” స్వచ్ఛమైన హృదయంతో అల్లాహ్ను మొరపెట్టుకుంటే ఈ అజ్ఞానులు అతన్ని ఎంతో గొప్ప వాడని భావిస్తారు. అతన్ని మహాత్ముడు, అదుకునే వాడని విశ్వసిస్తారు. అతను ఎవరికి ఏది కావాలన్నా ఇస్తాడు. ఏది కావాలన్నా లాక్ష్యంటాడని నమ్మితారు. అందుకనే అలాంటి వారి వద్దకు గంపెడు ఆశలతో తండోపతండ్రాలుగా ప్రజలు ఆ పుణ్యాత్మకుని వద్దకు తరలి వెళ్లారు. అతను తమ జీవితాలను చక్కబెడతాడని. అప్పుడు ఆ దైవదాసుడు వారికి తెలియ బరచాలి-

ఆపదల్లో అల్లాహ్నానే మొరపెట్టుకోవాలని, ఇది ఇతరుల హక్కు కాదని వివరించాలి. అల్లాహ్ మాత్రమే లాభనష్టాలు కలిగించేవాడని నమ్మబలకాలి. ఎందుకంటే ఇతరులను ఉద్దేశించి ఇలా ఆశించడం పిర్కు అవుతుంది. నేను ‘పిర్కును, పిర్కు చేసే వారిని అసహ్యాంచుకుంటాన’ని స్వప్తం చేయాలి. ఎవరయినా నా వద్దకు వచ్చి ఇలాంటి పనులు చేయమని కోరితే నేను వారిని ఇష్టపడను. ఇవ్వడం, తీసుకోవడం అల్లాహ్ చేతుల్లో ఉంది. ఆయనే ఇస్తాడు. ఆయనే తీసుకుంటాడు. నా చేతుల్లో ఏమీ లేదు. నా ప్రభువు ఆయనే. మీ ప్రభువు కూడా ఆయనే.

కనుక, రండి! మిథ్య దైవాలను విడిచి పెట్టండి. ఒక్కడైన ఆ విశ్వప్రభువునే మొరపెట్టుకోండి. ఆయన తన ఆరాధనలో, వికత్వంలో, ప్రభుతలో, అధికారంలో

కేవలం ఒకే ఒక్కడని స్పష్టంగా వివరించాలి.

దీనిద్వారా తెలుస్తున్న విషయం ఏమిటంటే; (చేతులు కట్టుకుని) మర్యాదగా నిలుచోవడం, మొరపెట్టుకోవడం, దైవనామాన్ని స్ఫురించడం ఇవన్నీ అల్లాహ్ గారవాళం చేసే పనులు. దైవేతరుల కోసం ఈ పనులు చేయడం షిర్కు అవుతుంది.

అల్లాహ్ ఇలా అదేశస్తున్నారు:

وَأَذْنُنَّ فِي النَّاسِ بِالْحَقِيقَ يَأْتُكُمْ بِهَا لَا ذَعْلَ
كُنْ صَادِقُوا إِنَّمَا يَأْتِنَّ مِنْ كُلِّ تَحْقِيقٍ عَوْنَيْتِ
لِيَشْهَدُوا أَمَّا فِي كُلِّهِمْ وَيَدْعُوا إِلَيْهِ السَّمَاءَ الظَّوْفَ
أَيْ كَمْ قَعْدُوكُمْ عَلَى مَارِزَ كَمْ قَرْبُوكُمْ
الْأَنْعَامُ هُنَّمْ كَعْلُوكُمْ وَمِنْهَا وَأَطْعُمُوكُمْ الْبَهَائِسَ الْفَقِيرَ
لَمْ يَقْطُعُوا لَقْنَتَهُمْ وَلَيُؤْفَوْا لَذْوَهُمْ
وَلَيَكُوْنُوا بِالْبَيْنِ الْعَيْنِ
⁽²⁷⁾
⁽²⁸⁾

హాజ్ (యూత్)కై ప్రజలలో ప్రకటన గావించు. ప్రజలు నీ వద్దకు అన్ని సుదూర మార్గాల నుంచి కాలి నడకన కూడా వస్తారు. బిక్కచిక్కిన ఒంటిపై కూడా స్వారీ అయి వస్తారు. వారు తమ ప్రయోజనాలు పొందటానికి రావాలి. అల్లాహ్ తమకు ప్రసాదించిన తమ పెంపుడు పశువుల మీద ఆ నిర్దీశ దినాలలో అల్లాహ్ నామాన్ని స్ఫురించాలి (ఉభ్యరించాలి). ఆ తరువాత వాటిని మీరూ తినండి. దుర్ధర స్థితిలో ఉన్న అగ్రహపరులకు కూడా తినిపించండి. ఆ తరువాత వారు తమ మురికిని దూరం చేసుకోవాలి. తమ మొక్కబడులను చెల్లించాలి. (అనం తరం దేవుని) ఆ ప్రాచీన గృహానికి ప్రదక్షిణ చేయాలి.

(దివ్యబుర్జన్ 22:27-29)

5. అల్లాహ్ చిహ్నాలను గౌరవించాలి

అల్లాహ్ తన వైశిష్ట్యం చాటడం కోసం కొన్ని ఘ్రాలను నిర్ణయించాడు. ఉదాహరణకు కత్తబ్హా గృహం, అరఫాత్, ముజ్జలిఫ్హ్, మినా మైదానాలు. సఫా మర్యాద పర్వతాలు, మఖామె ఇబ్రాహిం, మస్సిదే హరాం, మక్కా మొత్తం ప్రాంతం, మొత్తం హరం ప్రాంతం. ప్రజలలో ఈ ఘ్రాలను సందర్శించాలనే ఆసక్తిని కలిగించాడు. ప్రపంచం నలుమూలల నుండి ప్రజలు స్వారీ అయి, నడచుకుంటూ సుదూర ప్రాంతాల నుండి కత్తబ్హా గృహం సందర్శించాలని. ప్రయాణ కష్టాలు అనుభవించి నిర్దేశిత దుస్తులు ధరించి ప్రత్యేక రూపంలో అక్కడికి చేరుకోవాలని. అల్లాహ్ పేరుతో ఖుర్జానీ ఇవ్వాలని. తమ మొక్కబడులు పూర్తి చేసుకోవాలని. కత్తబ్హా గృహ ప్రదక్షిణలు చేయాలని.

హృదయాల్లో తమ యజమాని కోసం ప్రోది చేసుకున్న వైశిష్ట్యాన్ని కాబాగృహానికొచ్చి చాటాలని. మరికొందరు ఎత్తితెక్కటిలో కూర్చుని అహర్వీశలు దైవనామస్వరణ చేస్తున్నారు. ఇంకొందరు మర్యాదతో మానంగా నిలుచొని కాబతుల్లాషైపు చూస్తూ కళను చల్లబరుచు కుంటున్నారు. ఏది ఏమయినప్పటికీ ఈ పనులన్నీ అల్లాహ్ గారవార్థం చేయబడతాయి. అల్లాహ్ వారిని, వారి పనుల వల్ల ఇష్టపడతాడు. వారికి ఇరులోకాలలో లభ్యి చేకూరు తుంది. కనుక ఇలాంటి పనులు దైవేతరుల గారవార్థం చేయడం నిషిద్ధం, ఇర్కు.

ఏదైనా సమాధిని సందర్శించడం కోసం లేదా ఆస్తానం కోసం లేదా ఆత్మమం కోసం సుదూర ప్రయాణ కష్టాలు అనుభవించి మాసిన దుస్తులతో అక్కడికి వెళ్ళడం, అక్కడకు వెళ్లి జంతువులను ఖుర్చునీ ఇవ్వడం, మొక్కలడులు చెల్లించడం, సమాధి లేదా ఇంటి ప్రదక్షిణ చేయడం, దాని సమీప పాలాలను మరియు అడవులను గారవించడం, అక్కడ వేటాడకుండా ఉండటం, అక్కడి వ్యక్తాలు కోయకుండా ఉండటం, గడ్డి పోచలను తెంచకుండా ఉండటం ఇలాంటి ఇతర పనులు చేయకుండా అందులోనే ఇహపరాల సాఫల్యం ఉందని ఆశించడం అంతా ఇర్కుగానే పరిగణించబడుతుంది.

కనుక ఇలాంటి వాటికి దూరంగా ఉండాలి. ఎందుకంటే పరీత ఆదేశించిన ప్రాంతాలను విడిచిపెట్టి వేరే వాటిని గారవించడం, అవి ధర్మంలోని విషయాలేనని భావించడం బిద్దత దురాచారం. స్ఫోకర్కు వినమ్యులై ఉండాలి. ఆయనకే విధేయత చూపాలి, స్ఫోకాలకు కాదు.

6. దైవేతరుల పేరు తీసుకున్న వస్తువు నిషిద్ధం

قُلْ لَا إِكْرَامٌ فِي مَا أُوتِيَ إِلَّا مُحَرَّمٌ عَلَى طَالِعِهِ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ تَأْتُونَ مَيْتَةً أُوْدَمًا مَسْقُومًا
أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فَسْقًا أُهْلَ لَغْفَرٍ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَلَا يَعْلَمُ فَيَنَّ رَبِّكَ
خَلَقَهُ مِنْ لَجْنَامٍ

(145)

ఓ ప్రవక్తా! వారికి చెప్పు: (వహీ ద్వారా) నా వద్దకు వచ్చిన ఆఙ్జలలో చచ్చిన జంతువు, ప్రవహించే రక్తం, పంది మాంసం - అది పరమ అతుద్ధం గసక! ఇంకా దైవేతరుల పేర కోయబడిన జంతువు తప్ప మరేది తినేవాడి కోసం నిషేధించబడినట్లు నాకు కనిపించదు. అయితే గత్యంతరం లేని పరిస్థితిలో రుచి కోసం కాకుండా, హద్దు మీరకుండా ఉంటే (వాటిని తింటే అట్టి స్థితిలో)నే ప్రభువు క్రమించేవాడూ, కరుణించేవాడు.

(దివ్యభూర్తమ్ 6 : 145)

రక్తం, మృత జంతువు, పందిమాంసం లాగానే దైవేతరుల పేరు మీద బలి ఇచ్చిన జంతువు కూడా నిపిధ్యమే. సృష్టితాల పేరు నిర్ణయించిన జంతువు అశుద్ధమని, నిపిధ్యమని దీని ద్వారా తెలుస్తుంది. ఉదాహరణకు: ఇవి దేవిదేవతల, దర్శాల, పేర్ల మీద మొక్కలడిగా వదలబడే ఆంబోతులు మరియు గొర్రె పోతులు మొదలగునవి.

పై అయితే ద్వారా తెలుస్తున్న విషయం మేమిటంటే, జిబహ్ చేసేటప్పుడు దైవేతరుల పేరు తీసుకోవడమే కాకుండా వారి పేరు మీద వదిలిపెట్టే జంతువులు కూడా నిపిధ్యమే. కోడిని, మేకను, ఒంటెను, ఆవును, లేదా ఏదైనా జంతువును సృష్టితాలైన వలీ పేరున గానీ, ప్రవక్త పేరున గానీ, తాతముత్తాతల పేరునగానీ లేదా పీర్, పండితుల, దూతల పేరునగానీ, వదలిపెట్టడం నిపిధ్యం, అపరిశుద్ధం కూడాను. అలా చేసేవాడు ముఖ్రిక అనబడతాడు!

7. 'అధికారం' కేవలం అల్లాహ్ ది మాత్రమే

అల్లాహ్ యూసుఫ (అలైహి) సంఘటనను వివరిస్తూ ఇలా సెలవిచ్చాడు; ఆయన తన కారాగార సహచరులతో ఇలా పేర్కొన్నారు:

يَصَلِّحُوا الشَّجْنِينَ أَرْبَابَ مُتَقْرِّبَوْنَ خَيْرٌ أَوْ أَنَّهُ الْوَاجِدُ الْفَقَارُ
39

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا آسِمَاءً سَمَّيْتُوْهَا إِنَّهُ وَابْنَ أُكْمَدٍ قَاتَّلَ اللَّهَ بِهَا مِنْ سُلْطَنٍ ط
إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ وَأَمْرَ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِنَّهَا مُذْلِكُ الظَّالِمِ وَلَكُنَّ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ
40

'ఓ కారాగార సహచరులారా! అనేక మంది విభిన్న ప్రభువులు మేలా? లేక సర్వాధిక్యాదైన ఒక్క అల్లాహ్ మేలా? (మీరే చెప్పండి!). ఆయనను వదలి మీరు పూజిస్తున్నవి మీరూ, మీ తాతముత్తాతలూ స్వయంగా కల్పించుకున్న కొన్నిపేట్లు తప్ప మరేమీ కావు. వాటికి సంబంధించి అల్లాహ్ ఏ ప్రమాణాన్ని అవశరింపజేయులేదు. పరిపాలనాధికారం అల్లాహ్కు తప్ప వేరొకరికి లేదు. మీరంతా ఆయన దాస్యాన్ని తప్ప ఇంకొకరి దాస్యం చెయ్యాదన్నదే ఆయన ఆళ్ల. ఇదే సరైన, స్థిరమైన ధర్మం. కానీ చాలా మంది ఈ విషయాన్ని తెలుసుకోరు.'

(దివ్యభూర్గాన్ 12 : 39-40)

ఒక బానిసకు అనేక మంది యజమానులుంటే చాలా కష్టం. కానీ అతనికి ఒక్కడే యజమాని ఉండి, అతను అత్యంత గొప్పవాడై ఉంటే చాలా బాగుంటుంది.

యజమాని ఒక్కడే. మానవుల మొరలన్నీంటిని అలకిస్తాడు. మానవుల జీవితాన్ని చక్కదిద్దుతాడు. ఆయన ముందు అసత్య దేవుళ్లకు స్థానంలేదు. ఒక దేవుడు వర్షం కురిపిస్తాడు, ఇంకొకడు అధిక్యతను ప్రసాదిస్తాడు. మరొకడు సంతానాన్ని కలిగిస్తాడు, ఒకడు ఆరోగ్యాన్ని ప్రసాదిస్తాడు లాంటి భావాలు సిరాధారమైనవి. మీకు మీరే దేవుళ్ల పేర్లు నిర్ణయించి ఫలానా అతనికి ఫలానా అధికారం ఉండని బలవంతంగా అంటగట్టి అవసరం వచ్చినపుడు వాటి గురించి వారి ముందు మొరపెట్టుకుంటున్నారు. కొంతకాలానికి అలాంటి ఆచారాలే రూపుదిద్దుకుంటాయి.

8. ఇష్టమొచ్ఛినట్టు దేవుళ్ల పేర్లు పెట్టడం పిర్క (బహుదైవారాధన)

“అల్లాహ్” తప్ప దేవుడు ఎవరూ లేదు. ఈ నామము(అల్లాహ్) గలవాడు ఎవడూ లేదు. ఒకవేళ ఎవరిదైనా దైవ నామము ఉంటే అతనికి దైవాధికారాల్లో ఏ విధమైనటు పంటి జీక్యం లేదు. అన్ని పనులు చేసే అధికారంగల నామమే “అల్లాహ్”. భాబాలు, ముర్దులు, స్వాములు అవతారాలు గల నామముగల వాళ్లకి విశ్వంలో ఏ పనీ చేసే అధికారం లేదు. ఇలాంటి భావాలు ఏర్పర్చుకోమని “అల్లాహ్” ఆదేశించ లేదు.

కాని చాలా మంది ఈ మార్గం నుండి తప్పి పోయారు. పీర్ల, ఇమాముల, స్వాముల, భాబాల, బుమిల, పొష్టర మార్గాన్ని అల్లాహ్ మార్గం కంటే గొప్పదైనదిగా భావిస్తున్నారు.

9. స్వయం కల్పిత ఆచారాలు పిర్క (బహుదైవారాధన)

వేరే వారి మార్గాన్ని, ఆచారాన్ని అనుసరించకుండా అల్లాహ్ ఆదేశాలను పాటించడం అల్లాహ్ తన వైశిష్ట్యం కోసం నిర్ణయించుకున్న విషయాల్లోనిది.¹ ఎవరయినా ఈ పనులు సృష్టితాల కోసం చేస్తే ముఖ్రిక అవుతాడు. ప్రవక్తల ద్వారానే అల్లాహ్ ఆదేశాలు మానవుల వద్దకు చేర్చడం సాధ్యమవుతుంది - ఎవరయినా ఇమాముల, పండితుల, మహాత్ముల, మత గురువుల, ముల్లాల, పీర్ల తాతముత్తాతల, రాజు, మంత్రి లేదా ఫాదర్(పాస్టర్)ల మాటలను లేదా వారి ఆచారాలను పరీఅత ఆదేశాల కంటే ఎక్కువ

1. భావం ఏమిటంటే, అల్లాహ్ ఆదేశం తప్ప ఇతరుల ఆదేశాలు పాటించడం వల్ల సాఫల్యం పొందలేదు. సృష్టితాల ఆదేశాల ద్వారా, మార్గం ద్వారా, ఆచారాల ద్వారా సాఫల్యం సాధించవచ్చని భావించడం పిర్క అవుతుంది. వారు మరణించకముందే నిజమైన పణ్ణత్తాపం చెందకపోతే శాశ్వత నరకాగ్నిలో మండిపోవాల్సి ఉంటుంది.

ప్రాధాన్యమైనవిగా భావించడం, ఖుర్జున హదీసులు మరియు సహబాల జ్ఞాన అనుసరణ వివరణ (ఫెహ్మానలఫ్) ఉండగా పీర్ల, పండితుల, ఇమాముల వ్యాఖ్య నాలను పేర్కొనడం, లేదా ప్రవక్తలకు సంబంధించి వారు ఆదేశించినదే పరీత్త అని విశ్వసించడం, వారికి ఇష్టమైనట్టు ఆదేశించేవారు వాటిని విధిగా ఆచరించాలి అని భావించడం - ఇవన్నీ పిర్కొనే భావించడం జరుగుతుంది.

కనుక అల్లాహ్ నే నిజమైన అధికారిగా భావించాలి. ప్రవక్తలు కేవలం అల్లాహ్ అదేశాలను ప్రజల వద్దకు చేర్చుతారు. కనుక ఖుర్జున, హదీసుల, సహబాల అనుసరణ ప్రకారం నడుచు కోవాలి. వాటికి విరుద్ధమైన వాటిని విడిచిపెట్టాలి.

10. తమ గౌరవార్థం ప్రజలను నిలుచేట్టి ఉంచడం నిషిద్ధం
عن معاویة قال : قال رسول الله ﷺ من سره ان يمثل له الرجال قياما فليتيرا مقعده من النار (ترمذى)

ముఖాబియహ్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్హాహు అలైహి వసల్లా) ఇలా ప్రపచించారు: 'ప్రజలు తన ముందు బొమ్మల్లాగా నిలుచేని ఉండటాన్ని ఇష్టపడే వాడు తన నివాసం నరకంలో ఏర్పరుచుకోవచ్చు.' (హదీసు గ్రంథం తిర్యక్ : 2755)

ప్రజలు తమ ముందు గౌరవంతో కదలకుండా చేతులు కట్టుకుని నిలుచేవాలి. అటు ఇటు చూడకూడదు, మాట్లాడకుండా విగ్రహాల్లా నిలుచేవాలి అని కోరుకునే వారు నరకవాసులు. ఎందుకంటే, వారు దైవత్వాన్ని ప్రకటించుకుంటున్నారు. అల్లాహ్ అస్తిత్వం కోసం ప్రత్యేకమైన విచిష్టత తమ కోసం కావాలని కోరుకుంటున్నారు. నమాజ్ చేసేవారు నమాజ్లో దిక్కులు చూడకుండా మౌనంగా నిలుచుంటారు. అది అల్లాహ్ అస్తిత్వం. కోసం ప్రత్యేకం. కనుక ఎవరి ముందైనా అమిత గౌరవం, మర్యాద ఉఛ్ఛికంతో నిలుచేవడం సమృతంకాదు. అది కూడా పిర్కు.

11. "వైన్యంల" "ఆస్థానాల" పట్ల అరాధనా భావం కూడా పిర్కు (బహుదైవారాధన)
عن ثوبان قال : قال رسول الله ﷺ : لا تقوم الساعة حتى تلحق قبائل من امتى بالبشر كين و حتى تعبد قبائل من امتى الاولئان (ترنذى)

సాఖాన్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్హాహు అలైహి వసల్లా) ఇలా ప్రపచించారు: 'నా సమాజంలోని అనేక తెగలు ముప్రిక్కులతో కలిసిపోనంతవరకు, విగ్రహారాధనను అవలంబించ నంతవరకు ప్రశయం సంభవించదు.'

(హదీసు గ్రంథం తిర్యక్, హదీస్ : 2219)

విగ్రహాలు రెండు రకాలుగా ఉంటాయి. ఒకటి: ఎవరిడైనా విగ్రహాన్ని లేదా శిల్మాన్ని తయారు చేసి దాన్ని పూజించడం. ఆ విగ్రహాలను అరబీ భాషలో 'సనమ్' అంటారు.

రెండు: ఏదైనా ఫలంలో, చెట్టుకు, పుట్టకు, కర్కు లేదా కాగితానికి ఏదైనా పేరు పెట్టి పూజించడాన్ని 'వసన్' అంటారు. సమాధి, అస్థానం, చేతికర్క, జెండాలు, అబ్బల్ భాదిర్ జీలానిల గోరింటాకు, గురువులు పండితులు కూర్చునే ఆ ఫలాలు ఇవన్నీ 'వసన్'గానే పరిగణించబడతాయి. అదే విధంగా అమరవీరుల పేర బలిచ్చే స్తుపాలు, తోపులు, ఇంకా కొన్ని ఫలాలు వ్యాధుల పేర్లతో పేరుగాంచాయి. ఉదాహరణకు : ఆట లమ్ము, కాళి, అమోదురు, బతుకమ్ము, ఉప్పలమ్ము, భవానీ, బరాహీ¹ మొదలగు వాటితో కొన్ని ఫలాలు ఏర్పరచడం జరిగింది. ఇవన్నీ వసన్ గానే పరిగణించబడతాయి.

సనమ్, వసన్ రెండింటినీ పూజించడం పిర్చు అవుతుంది. ప్రతయ సమీప కాలంలో ముస్లిములు ఇలాంటి పిర్చు కార్యాలకే ఒడిగడతారని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ నల్లం) ప్రవచించారు. హిందువులూ లేదా మక్కా ముఖ్రిక్కులు అధికంగా విగ్రహాధన చేసేవారు. వారు కూడా ముఖ్రిక్కులే. అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్తకు శత్రువులే.

12. దైవేతరుల పేర జిబహ్ చేయడం శాపార్థం

عن أبي الطفيلي أن علياً أخرج صحيفة فيها لعن الله من ذبح لغير الله (مسلم)

అబిత్తుషైల్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం అలీ (రజి) ఒక పుస్తకం తీసారు. అందులో ఈ హాదిసు ఉంది: 'దైవేతరుల పేర జిబహ్ చేసే వారిని అల్లాహ్ శివిస్తాడు.'

(హాదిసు గ్రంథం ముస్లిం, హాదిసు : 1978)

1. ఇవన్నీ హిందు దేవతల పేర్లు: ఆటలమ్ము: ఇదొక వ్యాధిదేవత పేరు కూడాను. ఆటలమ్ము సాకినప్పుడు అమ్మవారిని పూజిస్తే ఆ వ్యాధి నయమవుతుందని వారు విశ్వాసిస్తారు.

మసానీ: హిందువుల విశ్వాసం ప్రకారం ఆటలమ్మకు ఏదుగురు చెల్లెట్టు. అందులో ఒకామె పేరు మసానీ. ఈమె చిన్న చెల్లెలని వారి నమ్మకం. భవానీ, కాళి, కాళికాలు కూడా హిందువుల దేవతల పేర్లు.

జిబహ్ చేసేటప్పుడు అల్లాహ్ పేరు ఉచ్చరించకుండా స్ఫైతాల పేరు తీసుకునే వాడు శాపగ్రస్తుడు. అలీ(రజి) ఒక పుస్తకంలో ప్రవక్తగారి ప్రవచనాలను రాసిపెట్టు కున్నారు. అందులో పైన పేర్కొన్న హదీసు కూడా ఉంది. కనుక అల్లాహ్ పేరు తీసుకుని జిబహ్ చేయబడిన పశువు మాత్రమే ధర్మసమ్మతం. ఇంకా మిధా దేవుళ్ల పేరుతో గుర్తింపబడిన జంతువును అల్లాహ్ పేరుతో జిబహ్ చేసినా శాపగ్రస్తుడే. ఆ పశువు కూడా నిషిధ్తమే. అదే విధంగా దైవేతరుల పేర వదలి పెట్టిన పశువు కూడా నిషిధ్తమే. దాన్ని జిబహ్ చేసేటప్పుడు అల్లాహ్ పేరు తీసుకున్నా సరే.

13. ప్రతియు సూచనలు

عَنْ عَائِشَةُ قَالَتْ ؛ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَعْبُدُ الْأَلَاءَتِ وَالْعَزِيزَ فَقَلَّتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ كَنْتَ لَا تَظْنُنَ حِينَ أَنْزَلَ اللَّهُ (هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَهُ عَلَى الْدِينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ) إِنْ ذَالِكَ تَامًا قَالَ : إِنَّهُ سَيَكُونُ مِنْ ذَالِكَ مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ يَعْثِثُ اللَّهُ رِبِّ الْحَاطِبَةِ فَتَوْفِيُ كُلُّ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةِ مِنْ خَرْدَلٍ مِّنْ إِيمَانٍ فَيُقَاتَلُ مِنْ لَا خَيْرَ فِيهِ فَيُرِجَّعُونَ إِلَى دِينِ آبَائِهِمْ (مُسْلِم)

అయిషహ్(రజి) ఇలా అన్నారు; నేను ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) చెబుతుండగా విన్నాను. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రభోధించారు: “లాత్, ఉజ్జ్వల్ ప్రాచిన విగ్రహాలు (మళ్లీ) పూజించబడనంతవరకు రాత్రింబవళ్లు అంతమవ్యవు”. నేను ఇలా అన్నాను: “ఆయనే తన ప్రవక్తకు సన్మానిస్తాన్ని, సత్యధర్మాన్ని ఇచ్చి పంపాడు - దాన్ని మత ధర్మాలన్నింటిపై అధిక్యం వహించేలా చేయటానికి! ఈ విషయం బహుమైవారాధకులకు ఇష్టం లేకపోయినాసరే. (దివ్యబుర్జాల 9:33, 61: 9) అనే ఆయతను అవతరింపజేశాడు కదా! అందుచేత ప్రతియం వరకు ధర్మం అలాగే ఉంటుందని ఊహించాను. అప్పుడు ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా చెప్పారు: అల్లాహ్కు ఇష్టమున్నంత వరకు ధర్మం తన స్థితిలో అలాగే ఉంటుంది. ఆ తర్వాత అల్లాహ్ పరిపుట్టమైన గాలిని పంపుతాడు. ఆ గాలి రవ్యంత విశ్వాసం ఉన్నవారిని కూడా చంపుతుంది. కేవలం చెట్టువారే మిగులుతారు. వారు తమ తాత ముత్తాతల ధర్మం వైపు మత్తుతారు.

(హదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీస్ : 2907)

అయిషహ్(రజి) సూరె తౌబహ్ (9:33) సూరతుస్వాహ (61:9)లోని సూక్తి ద్వారా

ఇస్లాం ప్రతియం వరకు తన అధిక్యతతో ఉంటుందేమో అని భావించారు. కానీ ప్రవక్త (సల్లల్హుషు అలైహి వ సల్లం) అల్లాహ్ తలచినంత వరకే దాని అధిక్యత ఉంటుందని వివరించారు. ఆ తర్వాత అల్లాహ్ పరిశుభ్రమైన గాలిని పంపుతాడు. దానివల్ల విశ్వాసులందరూ మరణిస్తారు. చివరికి రవ్వంత విశ్వాసం కలవారు కూడా చనిపోతారు. తిరస్కారులు మాత్రమే మిగిలి ఉంటారు. వారి హృదయాల్లో ప్రవక్త బోస్సుత్యంగానీ, ధర్మం పట్ల ప్రేమాభిమానంగానీ ఉండదు. అజ్ఞానులు, బహుదైవారాధకులైన తమ తాతముత్తాతల ధర్మాలను అవలంబిస్తారు. ముఫ్తికుల మార్గాన్ని అవలంబించిన వాడూ ముఫ్తిక్ అపుతాడు.

దీనిద్వారా తెలిస్తున్నదేమిటంటే; చివరి కాలంలో పూర్వకాలపు పిర్గ్ ప్రభలు తుంది. నేడు ముస్లిం సమాజంలో గత కాలపు పిర్గ్, ఆధునిక పిర్గ్ కూడా కలగలసి ఉంది. ప్రవక్త (సల్లల్హుషు అలైహి వ సల్లం) చెప్పిన భవిష్యవాణి నిజమవుతుంది. ఉదహరణకు: ముస్లిములు ప్రవక్తల, వలీల, అమరపీరుల విషయంలో పిర్గ్కు పాల్పడుతున్నారు. అదే విధంగా పూర్వకాలపు పిర్గ్ కూడా వ్యాపిస్తుంది. వారు ముస్లిమేతరుల విగ్రహాలను పూజిస్తున్నారు. వారి ఆచారాలను అవలంబిస్తున్నారు. ఉదహరణకు: పండితుల ద్వారా తమ జాతకం చెప్పించుకుంటున్నారు. శకునాలు తీస్తున్నారు. శుభఘడియలు, దుర్ధడియలని విశ్వసిస్తున్నారు. శౌర్యమి, నవమి, అమావాస్య, అటలమ్మ అమ్మవారు, హనుమాన్ లను మొరపెట్టుకుంటున్నారు. హోలీ, దీపావళి, క్రిస్తుమన్, మీలాదున్నబీ (ప్రవక్త జస్తుదినం), ముహర్రమ్ (హుస్నైవ్(రజి) మరణం) పండుగలు చేస్తున్నారు. రాశులను నమ్ముతున్నారు. ఇవన్నీ హిందువుల, ముఫ్తిక్కుల ఆచారాలు. అపి ముస్లిముల్లో వ్యాపించి ఉన్నాయి. ఖుర్జాన్ హదీసులను విడిచిపెట్టి తాతముత్తాతల ఆచారాలను అవలంబించడం వల్ల ముస్లిముల్లో పిర్గ్ ద్వారాలు తెరుచుకుంటున్నాయి.

14. అస్థాన పూజ చేయడం దుర్బనుల పని

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ؛ يَخْرُجُ الدِّجَالُ فِي يَوْمِ الْحِجَّةِ ؛ فَيَطْلُبُهُ فِيهِ لَكَهُ ثُمَّ يَرْسِلُ اللَّهُ رِحْبَانِيَّةً مِّنْ قَبْلِ الشَّامِ فَلَا يَقِنُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ إِحْدَى قَلْبَهُ مُشْقَالٌ ذَرَّةٌ مِّنْ أَيْمَانِهِ إِلَّا قَبَضَهُ فِي قَبْيَتِهِ شَرَارُ النَّاسِ فِي خَفْفَةِ الطَّيْرِ وَاحْلَامِ السَّبَاعِ لَا يَعْرَفُونَ مَعْرُوفًا وَلَا يَنْكِرُونَ مَنْكَرًا فَيَتَمَثَّلُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ فَيَقُولُ : إِلَا تَسْتَحِيُونَ فَبِقُولِكُمْ فَمَاذَا تَأْمِنُونَ فَيَأْمُرُهُمْ بِعِبَادَةِ الْأَوْثَانِ وَهُمْ فِي ذَالِكَ دَارُ رِزْقِهِمْ حَسْنُ عِيشَهُمْ (مُسْلِم)

అబ్బల్లాహీ బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: (నా సమాజంలో) దజ్జుల్ వస్తాడు. అప్పుడు అల్లాహీ ఈనా (అలైహి)ని పంపుతాడు. ఆయన దజ్జుల్ను వెతికి పట్టుకుని చంపుతారు. అప్పుడు అల్లాహీ సిరియ దేశం వైపు నుండి చల్లటి గాలులను పంపుతాడు. ఆ గాలి పృథివై రవ్యంత విశ్వాసం కల వారిని కూడా చంపుతుంది. దుర్దనులు పక్కల మాదిరిగా బుధీహానులై, క్రూర జంతువుల్లా¹ పీకుతీంటుంటారు. వారు మంచిని మంచిగా చెడును చెడుగా భావించరు. షైతాన్ మానవ రూపంలో వాళ్ళ దగ్గరికి వచ్చి ‘మీకు సిగ్గులేదా?’ అంటాడు. అప్పుడు వారు ఏం చేయాలో చెప్పమని అడుగుతారు. షైతాన్ వారికి విగ్రహాధన చేయమని ఆదేశిస్తాడు. (ఆస్తానాలను పూజించమంటాడు) వారు ఆ పనిలోనే లీనమవుతారు. వారికి విష్ణుతంగా ఉపాధి లభిస్తుంటుంది. వారి జీవితం నుఖంగా సాగుతుంది.

(హదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీస్ : 2940)

చివరి కాలంలో విశ్వాసులు అందరూ చనిపోతారు. అవిశ్వాసులు మూర్ఖులు మాత్రమే మిగిలి ఉంటారు. వారు ఇతరుల ధనాన్ని కొల్లగొడతారు. వారు తాము చేసే పనులకు కొంచెం కూడా సిగ్గుపడరు. వారు మంచి చెడుల్లో తారతమ్యం చూడలేక పోతారు. షైతాన్ మహాత్ముడి రూపంలో వారి దగ్గరకు వచ్చి ‘ధర్మాన్ని అనుసరించక పోవడం చాలా చెడ్డ విషయం. ధర్మంపై నడవండి’ అని హితబోధ చేస్తాడు. అతని మాట విని వారికి ధర్మంపై మక్కువ కలుగుతుంది. కానీ వారు ఖుర్జాన్ హదీసు వెలుగులో సహబాల ప్రకారం నడచుకోరు. తమ బుధీజ్ఞానాలతో ధార్మిక విషయాలను స్ఫోషిస్తారు. వారు పిర్కులో చిక్కుకుంటారు. ఈ క్రమంలో వారికి విష్ణుతంగా ఉపాధి లభిస్తుంది. వారి జీవితం అనందంగా గడుస్తుంటుంది. ‘మేము సక్రమమైన మార్గంలోనే నడుస్తు న్యామ’ని భావిస్తుంటారు. వారు చేసే పనులను అల్లాహీ ఇష్టపడుతున్నాడను కుంటుంటారు. అందుకనే వారి జీవితాలు బాగున్నాయని భావిస్తారు. ఆచారాలను పాటిస్తున్న కొద్ది వారి మొక్కబడులు తీరుతున్నాయని భావించి పిర్క ఊబిలో చిక్కుకుని పోతుంటారు. అల్లాహీ అప్పుడప్పుడు బాగా సడలింపు ఇచ్చి ఒక్కసారిగా పట్టుకుంటాడు.

1. హదీసు పారంగతులు పేథ అబ్బల్ హాథ దహ్వానీ గారు ఈ వాక్యానికి భావం ఇలా తెలిపారు: ప్రజలు పాపాలు, దుష్టుర్యాలు వ్యాపించజేయడంలో, మాననిక కోరికలు తీర్ముకోవడంలో పక్కల్లా తొందరపడుతుంటారు. దౌర్జన్యం, రక్తపాతం సృష్టించడంలో క్రూరమ్మగాల్లా ప్రవర్తిస్తారు.

కనుక ముస్లిములు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అల్లాహుకు భయపడుతూ ఉండాలి. కాన్ని సందర్భాల్లో మానవుడు పిర్జులో పడిపోతాడు. దైవేతరులను మొక్క కుంటాడు. అల్లాహు దాసులకు తప్పించుకునే ఏ అవకాశమూ వదలిపెట్టుకుండా చేయడం కోసం ఆతని మొక్కలు పూర్తిచేస్తుంటాడు. కానీ ఆతను తాను నిజమైన మార్గంలోనే ఉన్నానని, దైవేతరులను మొక్కకోవచ్చని.

అందుకే తన మొక్కలు పూర్తపుతున్నాయని భావిస్తాడు. కనుక మొక్కలు తీర్పబడటాన్ని నమ్మకండి. దాని మూలంగా సత్య ధర్మాన్ని అంటే ఏకదైవారాధనను విడిచి పెట్టుకండి. మనిషి ఎంత సీచుడైనా, పాపాత్ముడైనా, అళ్ళిలవంతుడైనా, పరుల సామ్య కాచేస్తున్నా, మంచి చెదుల మధ్య బేధం చూపించక పోయినా సరే ఆతను పిర్జు చేసే వారి కంటే, దైవేతరులను విశ్వసించే వారి కంటే మేలైన వాడు. ఎందుకంటే షైతాన్ ఆ విషయాలు పక్కనపెట్టించి ఈ విషయం నేర్చుతాడు.¹

15. విగ్రహంల ప్రదక్షిణ

عَنْ أَبِي هَرِيرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: لَا تَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّى تَضَرِّبَ الْيَاتِ نِسَاءُ دُوْسَ
حَوْلَ ذُرِّيَّةِ الْخَلْصَةِ (متفق عليه)

అబూ హుసైన్ రహీఫ్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: దౌస్ తెగ గ్రీలు, జుల్ఫలసహ్ విగ్రహ ప్రదక్షిణ చేయనంత వరకు ప్రశయం సంభవించదు.’ (హాదీసు గ్రంథాలు బుఖారి : 7116 ముస్లిం : 2906)

అరబ్బులో “దౌస్” అనే ఒక తెగ ఉండేది. అజ్ఞాన్ కాలంలో (ఇస్లాంకు ముందు) వారికాక విగ్రహం ఉండేది. దాన్ని ‘జుల్ఫ భలసహ్’ అనే వారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలంలో దాన్ని కూల్చారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) భవిష్యవాటి తెలుపుతూ ప్రశయ సమీప కాలంలో ప్రజలు ఆ విగ్రహాన్ని మళ్ళీ విశ్వసించడం మొదలెడతారనీ, దౌస్ మహిళలు దాని ప్రదక్షిణలు చేస్తారని అన్నారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు వారు ప్రదక్షిణలు చేస్తుండడం కానవచ్చింది.

దీని ద్వారా తెలిసేదేమిటంటే కాబా గృహం తప్ప వేరే గృహాల ప్రదక్షిణ చేయడం అవిశ్వాస ఆచారం.

1. ఈ వివరణ ద్వారా పిర్జు ఎంత తీవ్రమైన పాపమో స్పష్టమవుతుంది. పిర్జు చేయకుండా పాపాలు చేయచ్చన్న ఉద్దేశమూ నరికాడు.

నైరాంతరం

- 1-2. అల్లాహ్ తన గౌరవార్థం కొన్ని పనులు నిర్దయించివాటిని ప్రవక్తల ద్వారా దాసులకు సేర్పించాడు: ఉదాహరణకు: నమాజ్, రోజా, జకాత్, హజ్, సహాయం కోరడం, మొక్కుకోవడం, నమ్రకం, ప్రేమ, భీతి మొదలగునవి వీటిని ఆరాధనలు అంటారు. ఇవన్నీ అల్లాహ్ కోసమే చేయాలి.
3. సాష్టాంగపడటం సృష్టికర్త హక్కు. సృష్టితాలకు ఏ రకంగా సాష్టాంగపడ్డా అది షిర్ము అవుతుంది. గత పరీఅత్తలు (ధార్మిక శాసనాలు) రద్దుచేయబడ్డాయి.
4. మురీదులు, ముర్దులు(గురువులు, పండితులు, శిష్యులు) కేవలం అల్లాహ్నే విశ్వసించాలి. మరియు ఆయనపై ఆశ ఉంచడం తప్పనిసరి. ఆయన తన ఏకత్వం, దైవత్వం, ప్రభుతలో అద్వీతీయుడు. ఆయన గౌరవార్థం ప్రత్యేకించ బడిన ఆదేశాలను ఆయన కోసమే పాటించాలి.
5. అల్లాహ్ తన గౌరవార్థం ఏ స్తలాలనయితే దైవ చిహ్నాలుగా నిర్దయించాడో అక్కడకే వెళ్లాలి. తాను సూచించిన విధంగానే గౌరవించాలి. ఆ స్తలాలు కాకుండా వేరే చోట్లకు వెళ్లడం, అక్కడకు వెళ్లి భక్త చాంచడం షిర్ము అవుతుంది.
6. పంది, రక్తం, మృతజంతువు, దైవేతరుల పేర వదిలిపెట్టిన జంతువులు, వస్తువులు కూడా అధర్మం (హరాం) అవవిత్తం. అవి చేసేవారు, చేయించేవారు వాటిలో పాల్గొనేవారు బహుదైవాధకులు.
7. అధికారం కేవలం అల్లాహ్ దే. ఆయన తిరుగులేని అధికారి. మిగతా వారందరూ నిరాధారులు, కల్పించబడ్డవారు మాత్రమే.
8. సర్వాధికారం అల్లాహ్కు మాత్రమే ఉంది. సృష్టితాలకు ఇలాంటి బిరుదులుండే అవి కల్పితాలు మాత్రమే. అధికారం కేవలం అల్లాహ్కే కలదు. కనుక పుణ్యత్వుల ఆదేశానికంటే దేవుని ఆదేశానికి ప్రాధాన్యతనివ్యాప్తి.
9. ఎవడయితే అల్లాహ్ చట్టానికి బదులు దాసుల చట్టాలను అనుసరిస్తాడో, ఖుర్జాన్, హదీసుల మరియు సహాయ అనుసరణకు బదులు ఇమాముల (నాయకుల) వ్యాఖ్యలకు ప్రాధాన్యతనిస్తాడో, ప్రవక్తల పరీఅత్త (ధర్మశాసనాలను) కల్పితాలుగా భావిస్తాడో వాడు ముప్రిక్ అయిపోతాడు. ఎందుకంటే నిజమైన

అధికారి అల్లాహ్ యే. మరియు ప్రవక్తలు కేవలం సందేశహరులు మాత్రమే.
“ఖురీన్, హదీసులు మరియు సహబాల అనుసరణ మాత్రమే గీటురాయి.”

10. ప్రజలను గౌరవార్థం ముందు నిలుచోబెట్టటం షిర్క్ (బహుదైవారాధన) అవుతుంది. ఎందుకంటే గౌరవార్థం ఎవరి ముందయినా నిలుచోవడ మంటే అది అల్లాహ్ కోసమే ప్రత్యేకించబడింది. ఉదాహరణకు నమాజు.
11. విగ్రహాలను శిల్పులను ఆరాధించడం బహుదైవారాధన. ముస్లిములు వాటిని ఆరాధించడం ప్రతయ సూచన.
12. దైవేతరుల పేర నిర్ణయించిన జంతువు, దైవేతరుల పేర బలిచ్చిన జంతువు రెండూ నిషిద్ధం. ఇది బహుదైవారాధనా కార్యం.
13. ప్రతయ సూచనల్లోని ఒక విషయం ఏమిటంటే ముస్లిములు ఖురీన్, హదీసు సహబాల అనుసరణను విధిచిపెట్టి తాతముత్తాతల బహుదైవారాధన ఆచారాలను పాటిస్తూ, మక్కా ముఖ్రిక్కుల మాదిరిగా షిర్క్ (బహుదైవారాధన) కు పాల్పడతారు.
14. ప్రతయ సూచనల్లో మరో విషయం ఏమిటంటే; ఆవగింజంత విశ్వాసమున్న వాడూ అంతమవుతాడు. దుర్మార్గులు, దుష్టులు మిగిలి ఉంటారు. వారు ఔతాన్ ధర్మాన్ని అవలంబిస్తారు. తద్వారా వారు ప్రాపంచిక లభ్యి పొందుతారు. దాని వల్ల వారు ఘోర షిర్క్ (బహుదైవారాధన)లో లీనమయిపోతారు.
15. ఒకవేళ బహుదైవారాధనా ఆచారాలతో కోరికలు మరియు వరములు పూర్తి అవ్యుతే అవి కేవలం ఎదురు వాదనకు దిగుకుండా ఉండడానికి అల్లాహ్ కల్పించిన సాకర్యం మాత్రమే. అవి ఒక పరీక్ష కూడాను. దాని పర్యవసానం శాశ్వత నరకం మాత్రమే. ఎందుకంటే మొక్కుబడులు తీరడం, తీరకపోవడం సత్యధర్మం కోసం ‘ప్రమాణం’ (ఆధారం) కాదు.
16. దైవగృహం (బైతుల్లాహ్) వద్ద కాకుండా వేరే చోట ప్రదక్షిణ చెయ్యడం అవిశ్వాసంతో కూడిన ఆచారం. ఇది కూడా ప్రతయ సూచనే.

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు వ్రాయండి.

1. “ఆరాధన”ను నిర్వచించండి?
2. స్వయంకర్త ఆచారాలను, షిర్మను, వాటి రకాలను వివరించండి?
3. ప్రశయ సమీప సూచనల్లో కొన్నింటిని వ్రాయండి?

2. తపోష్టులను గుర్తించండి

1. అల్లాహోను వదలి దైవేతరులను మొర్పెట్టుకోవడం సమ్మతము()
2. దైవేతరుల పేరు మీద జంతువును జిబహో చెయ్యడం, దైవేతరులపై ప్రమాణాలు చేయడం షిర్మి అవుతుంది ()
3. గౌరవార్థం ప్రజలను నిలుచోబెట్టి ఉంచడం ధర్మసమ్మతము. ()
4. అధికారం కేవలం అల్లాహోకు మాత్రమే చెందుతుంది. ()

3. భాతీలను పూరించండి

1. ప్రశయ సూచనల్లో ఒక సూచన ప్రజలు తమ తాత ముత్తాతల వైపు మరలుతారు.
2. విగ్రహం, సమాధుల ప్రదక్షిణ చేయడం.....
3. దైవ చిహ్నాలు కేవలం.....కోసం సమ్మతం.

ఆచార సంప్రదాయాలలో షిర్క్ నిషిద్ధం

ఈ అధ్యాయంలోని ఖుర్జాన్ సూక్తులు, హదీసుల ద్వారా మానవుడు ప్రాపంచిక విషయాల్లో అనేక పనుల ద్వారా తనకు అల్లాహ్ మీద గల భక్తి ప్రపత్తులను ప్రకటిస్తాడు. ఇలాంటి వ్యవహారం దైవేతరుల విషయంలో చేయకూడదని అవి నిరూపిస్తాయి.

1. షైతాను కలతలు

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُوْنِهِ إِلَّا إِنْجَاءً وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا كَمِيرِدًا ⑪٧

لَعْنَهُ اللَّهُ مَوْقَالٌ لَا تَكُونُنَّ مِنْ عَبَادَكُ تَوَبِّئَنَا مَفْرُوضًا ⑪٨

وَلَا يَمْلِئُهُمْ وَلَا مُنْتَهِيهِمْ وَلَا مُرْتَهِمْ فَلَيُبَيِّنَنَّ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مُرْتَهِمْ فَلَيُبَيِّنَنَّ خَلْقَ اللَّهِ ⑪٩

وَمَنْ يَتَكَبَّرْنَ السَّيْطَنُ وَلَيَّا قَنْ دُوْنَ اللَّهِ فَقْدُ حَسَرَ حُسْرَانًا مَهِينَاتًا ⑪١٠

يَعْدُهُمْ وَيُبَيِّنُهُمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَنُ إِلَّا عُرُورًا ⑪١١

أُولَئِكَ مَا ذَرَهُمْ زَوْلَاجِدُونَ عَنْهُمَا مَجِيئًا ⑪١٢

వారు అల్లాహ్ ను వదలి ప్రీతిలను మొరపెట్టుకుంటున్నారు. వాస్తవానికి వారసులు పొగరుటోతు షైతాన్ ను మొరపెట్టుకుంటున్నారు. అల్లాహ్ వాళ్ళి శపించాడు. షైతాన్ ఇలా అన్నాడు: 'నీ దాసుల నుండి నేను నిరీత భాగాన్ని పొంది తీరుతాను. వారిని దారి నుంచి తప్పిస్తూ ఉంటాను. వారికి ఉత్సుకీ ఆశలు చూపిస్తూ ఉంటాను. పశువుల చెవులు చీల్చమని వారికి పురమాయిస్తాను. అల్లాహ్ సృష్టిని మార్చమని వారిని ఆదేశిస్తాను.' ఏనంది! అల్లాహ్ ను వదలి షైతాన్ ను తన స్నేహితునిగా చేసుకున్నవాడు స్ఫృష్టంగా నష్టపోయినట్టే. వాడు వారికి వట్టి వాగ్గానాలు చేస్తూ ఉంటాడు. ఆశలు కలిగిస్తూ ఉంటాడు. కానీ షైతాన్ వారితో చేసే వాగ్గానాలన్నీ మోసపూరితమైనవే. ఇటువంటి వారు చేరుకోవలసిన స్థలం నరకం. ఇక వారికి

దాన్నించి తప్పించుకునే మార్గం ఏదీ ఉండదు. (దివ్యభూర్తమ్ 4 : 117-121)

దైవతరులను మొరపెట్టుకునేవారు వాస్తవానికి స్త్రీల పూజారులు. కొందరు, నూకాలమ్మ, మర్యమ్మ, పోచమ్మ, ఉప్పలమ్మ, మైసమ్మ, కోటసత్తమ్మ, బీరమ్మ, బతుకమ్మ, నంగాలమ్మ, సమక్క, సారలమ్మ ఇంకా ఎందరో దేవతలను, అమ్మవారిని మరియు కాళీని పూజి స్నంటారు. ఇవనీ కేవలం కల్పితాలు మాత్రమే. వారికి ఎటువంటి వాస్తవం లేదు. అవనీ పైతాన్ కల్పించిన దురాలోచనలు మాత్రమే. వాటినే వారు దైవాలుగా భావిస్తున్నారు. ఈ కల్పిత దైవాలు చూపించేవి, చెప్పేవి అంతా పైతాన్ ఆదుతున్న నాటకం.

ముప్పిక్కులు(బహుదైవారాధకులు) చేస్తున్న ఆరాధనలనీ పైతాన్ కోసమే. వారు దేవతలను మొక్కకుంటున్నామని అనుకుంటున్నారు. వాస్తవానికి వారు పైతాన్నను మొక్కకుంటున్నారు. ఈ విషయాల వల్ల ప్రాపంచిక ప్రయోజనం ఉండదు. ధార్మిక ప్రయోజనమూ ఉండదు. ఎందుకంటే పైతాన్ బహిష్కరించబడినవాడు. ఇతని వల్ల ధార్మిక ప్రయోజనం ఏ కోశానా లేదు. ఎందుకంటే పైతాన్ మానవుడి బద్ద శత్రువు. అలాంటివాడు మానవుడికి మేలు జరగాలని ఎలా కోరుకుంటాడు? అతను అల్లాహ్ ముందు, ‘నేను నీ దాసులను దారి మళ్ళించి నా దాసులుగా చేసుకుంటాను, నన్నే విశ్వసించేలా వారి మనసుల్ని మార్చేస్తాను, వారు నా పేర జంతువులను జిబహ్ చేస్తారు. వారిపై నా కోసం మొక్కకున్న గుర్తులుంటాయి. ఉదాహరణకు: జంతువుల చెవులను కోస్తారు. వారి మెడలో దండలేస్తారు. వారి నాసచీపై గోరింటాకు రాస్తారు. నోట్లో ఉబ్బు పెడతారు. వాటి వల్ల చాలా స్ఫురంగా అది మొక్కకోబడిన జంతువని ఇట్టే అర్ధమవు తుంది. నా ప్రభావం వల్ల నీవిచ్చిన రూపాన్ని కూడా మార్చుకుంటారు. దేవతల పేర కేశాలు కత్తిరించకుండా అలాగే వదలిపెడతారు. చెవులు, ముక్కులు కుట్టించు కుంటారు. గడ్డలు తీయించుకుంటారు. కనుబొమ్మలు తీయించుకుని నిరుపేదల్లా కనబడేలా చేస్తాను’ అన్నాడు.

ఇవనీ పైతాన్ కార్యాలై. ఇవనీ ఇస్లాం ధర్మానికి విరుద్ధం. కరుణామయుడైన అల్లాహ్ను వదలి, శత్రువైన పైతాన్ మార్గాన్ని అవలంబించినవాడు స్వప్తమైన మౌసంలో పడిపోయాడు. ఎందుకంటే పైతాన్ దురాలోచనలు రేపడం తప్ప మరేమీ చేయలేదు. అబద్ధాలతో, వాగ్గొంతో మానవుల్లి మొసపుచ్చుతాడు. ఫలానా పని చేస్తే ఫలానా మంచి జరుగుతుంది. ఇన్ని ఉబ్బులుంటే చాలు అందమైన తోటను తయారు చేసు కోవచ్చు. సుందరమైన భవనాన్ని నిర్మించుకోవచ్చు అని ఆశలు రేకెత్తిస్తాడు. కాని ఆ కోరికలు తీరవు. కనుక మానవుడు ఆందోళన చెంది అల్లాహ్ను విస్మరించి ఇతరులను

మొరపెట్టుకుంటాడు. కాని అతని అదృష్టంలో ఉన్నదే జరుగుతుంది. వారిని నమ్మడం వల్ల ఒరిగేది ఏమీలేదు. ఇవన్నీ షైతాన్ రేపే కలతలు. ఇది అతని కుట్ట. అతని మాటలు విని మానవుడు పిర్కులో చిక్కుకుంటాడు. ఎంత ప్రయత్నించినా షైతాన్ ఉచ్చముండి విముక్తి పాందలేకపోతాడు. చివరికి నరకానికి పాత్రుడవతాడు. ఈ విషయాలు తెలిసిన తరువాత స్ఫూర్చ కలిగి తప్పించుకోనే ప్రయత్నం చేసి అల్లాహ్ అనుగ్రహంతో రక్కించబడిన వాడు తప్ప.

2. సంతానం విషయంలో పిర్కువైపు తీసుకుపాటియే దురాచారాలు

هُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنْ نَّارٍ وَاحِدَةً وَجَعَلَ مِنْهَا زُوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا

فَلَمَّا تَقْشَّهَا حَلَّتْ حَمَّالَخَلَقِنَا فَبَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَنْقَلَتْ دَعَوَ اللَّهَ رَبَّهُمَا لَيْنَ

أَتَيْتَنَا صَالِحًا لَنَكْوَنَ مِنَ الشَّرِيكِينَ⁽¹⁸⁹⁾ فَلَمَّا أَنْهُمَا صَالِحًا جَعَلَاهُ شَرَّكَاءَ فِي سَيِّئَةٍ

أَنْهُمَا فَتَعْلَمُ اللَّهُ عَنَّا يُشْرِكُونَ⁽¹⁹⁰⁾

ఆ అల్లాహ్ యే మిమ్మల్ని ఒకే ప్రాణి (వృక్షి) నుంచి పుట్టించాడు. మరి అతని నుండే అతని జంటను కూడా స్ఫైర్మించాడు. అతను ఆమె ద్వారా ప్రశాంతతను పొందటానికి! ఆ తరువాత అతను తన సహధర్మచారిణితో సమాగమం జరపగా ఆమె ఒక తేలికైన భారం దాల్చింది (గర్జువతి అయింది). ఆమె ఆ భారాన్ని మొసుకుంటూ తిరిగేది. మరి భారం అధిక మైనస్ఫూడు భార్య భర్తలిరువురూ తమ ప్రభువైన అల్లాహ్ ను, ‘నీవు గనక మాకు ఏ లోపమూ లేని బిడ్డను ప్రసాదిస్తే మేము నీకు తప్పకుండా కృతజ్ఞులమై ఉంటామని’ ప్రార్థించసాగారు. మరి అల్లాహ్ వారికి (ఏ లోపమూ లేని) బిడ్డను ప్రసాదించాడుగానీ, ఆ ప్రసాదితంలో వారిద్దరూ అయినకు భాగస్వాముల్ని కల్పించటం మొదటట్టారు. వారు చేసే ఈ భాగస్వామ్య చేప్పలకు అల్లాహ్ అతీతుడు, ఉన్నతుడు.

(దివ్యబుర్జాన్ 7: 189-190)

మొదట్లోనూ అల్లాహ్ యే మానవుల్లి స్ఫైర్మించాడు. అతనికి భార్యనిచ్చాడు. ఇద్దరిలో ప్రేమను పుట్టించాడు. వారికి సంతానం కావాలని కోరిక కలిగినప్పుడు వారు అల్లాహ్తో వేడుకున్నారు: తమకు అరోగ్యవంతులైన మంచి సంతానం కలిగితే తాము అల్లాహ్కు కృతజ్ఞులమై ఉంటామని అశస్తారు. వారి కోరిక ప్రకారమే వారికి సంతానం కలుగు తుంది. కాని అప్పుడు వారు దైవతరులను విశ్వసిస్తారు. వారినే మొక్కకోవడం ప్రారంభిస్తారు. సంతానాన్ని ఆస్కానాల వద్దకు, సమాధుల వద్దకు తీసుకెళ్లారు. వారి పేర

వెంటుకలు విడిచిపెడతారు. మెడల్లో మాలలు వేసుకుంటారు. చేతులకు కడియాలు¹ ధరిస్తారు. కొందరిపేర బైరాగులు అవుతారు. పేర్లు కూడా పిర్క్ పేర్లు పెట్టుకుంటారు. ఉదహరణకు : గంగా దాన్(గంగానదికి దాస్యం చేసేవాడు), మదీనా, సయాద్ బాజీ, జాన్ షహీదా, యాదగిరి, పీరా, మీరాన్, జమునా దాన్(యమునా నదికి దాస్యం చేసేవాడు) మొదలగునవి. అల్లాహ్ కు ఇలాంటి ప్రైముక్కు బదులతో ఎలాంటి సంబంధం ఉండదు. కానీ ఈ అవివేకులు ఇలా చేయటం వల్ల వారి నుండి విశ్వాసం దూర మవుతూ ఉంటుంది.

3. వ్యవసాయ వ్యవహారాలలో పిర్క్ దురాచారాలు

وَجَعَلُوا إِلَيْهِ مِنَ الدَّرَأَ مِنَ الْعَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَحْيِيْهَا قَاتِلُوا هُنَّا لِتُلَوِّبَ زَعْيَهُمْ وَهُنَّا
لِسَرْكَانِنَا فَهَا كَانَ لِسَرْكَانِهِمْ قَلَّا يَعْصِيْلُ إِلَيْ اللهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَعْصِيْلُ إِلَيْ
شَرْكَانِهِمْ سَاءَ مَا يَعْصِيْلُونَ ⑯

అల్లాహ్ సృష్టించిన పంట పొలాలలో నుంచి, పశువులలో నుంచి వీళ్లు కొంత భాగాన్ని అల్లాహ్ కోసం నిర్ధారించారు. పైపెచ్చు 'ఇది అల్లాహ్ భాగం, ఇది మేము నిలబెట్టిన సహవర్తుల భాగం' అని స్వయంగా తామే తీర్మానించుకుని చెబుతారు. సహవర్తుల కోసం నిర్ధారించిన భాగం అల్లాహ్ కు ఎలాగూ చేరదు. కానీ అల్లాహ్ కోసం నిర్ధారించినది మాత్రం వారు నిలబెట్టిన సహవర్తులకు ఇట్టే చేరిపోతుంది. వారి ఈ తీర్ము ఎంత ఫోరమైనది? (దివ్యబుర్జన్ 6 : 136)

ధాన్యాన్ని, జంతువులను అల్లాహ్యే పుట్టిస్తున్నాడు. ముఖ్యుక్కులు (బహందైవా రాధకులు) అందులో నుంచి అల్లాహ్ కు భాగం తీసినట్టు దైవేతరుల కోసం కూడా భాగం తీస్తారు. దైవేతరుల భాగం తీసేటప్పుడు ఎంత మర్యాదగా వ్యవహారస్తారో అల్లాహ్ విషయంలో అంత గౌరవంగా వ్యవహారించరు.

وَقَاتُوا هُنَّا أَنْعَامَهُ وَحَرْثَهُ جِزْرَهُ لَا يَطْعَمُهُمْ إِلَّا مَنْ أَشَاءَ بِزَعْيَهُمْ وَأَنْعَامَهُ حُرْمَتْ ظَهُورُهُمَا
وَأَنْعَامَ لَا يَدْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَبِيْهَا أَفْتَرَاهُ عَلَيْهِ سَيْجِنِيْهُمْ بِهَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ⑯

1. మొక్కుబడి కడియాలు, కంకణాలు. మొక్కుబడి సమయం పూర్తయితే నాటిని తీసేస్తారు.

4. పశువుల వ్యవహరాలలో పిర్క్తు గురిచేసే దురాచారాలు

‘ఈ కొన్ని పశువులు, పంట పొలాలు అందరికి సమృతం కావు. మేము కోరిన వారు తప్ప ఇతరులెవరూ వాటిని తినడం సమృతం కాదు’ అని వారు తమంతట శాముగా - కల్పించుకొని - చెబుతారు. కొన్ని పశువులపై స్వారీ చేయడం, వాటి ద్వారా బరువు లాగించడం నిషేధించబడింది (అని అంటారు). మరికొన్ని పశువులపై (జిబహ్ చేసే సమయంలో) వారు అల్లాహ్ పేరు ఉభ్యరించరు. అల్లాహ్ కు అబధాన్ని అంటగట్టడానికి గాను (వారు ఇలా చేస్తారు). వారు కల్పించే ఈ అబధాలకుగాను త్వరలోనే అల్లాహ్ వారికి దాని ప్రతిఫలం ఇస్తాడు.

(దివ్యబుర్జెన్ 6:138)

కొందరు తమ అభిప్రాయాన్ని తెలుపుతూ ఫలానా వస్తువు అస్త్రశ్యమైనది. అది ఫలానా వ్యక్తి మాత్రమే తినాలి అంటారు. మరికొందరు కొన్ని పశువులపై భారాన్ని మోప కుండా, వాటిపై స్వారీ అవ్యకుండా మొక్కుబడి పశువులని, పీటిని గారవించాలని అంటుంటారు. మరికొందరు అల్లాహ్ సంతోషస్తోధని, తమ మొక్కలను తీరుస్తోధని పశువులను దైవేతరుల పేర వదలిపెడతారు. కాని వారు చేస్తున్న పనులు, వారి ఆలోచన లన్నీ అబద్ధం. దానికిగాను వారికి తప్పకుండా శిక్క లభిస్తుంది.

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْهُ بِحِلٍّ وَلَا سَآءِمٌ وَلَا دُوَيْلَةٌ وَلَا حَامِرٌ وَلَا كُرْقَنَ الْأَزْيَنَ كَفُورٌ أَيْغَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَالْكُرْمُ لَا يَعْقُلُونَ

⑩

అల్లాహ్ ‘బహీరా’ను గానీ, ‘సాయిబా’ను గానీ, ‘వసీలా’నుగానీ, ‘హమ్’ను గానీ ఏర్పరచలేదు. అయినప్పటికీ అవిశ్వాసులు అల్లాహ్ కు అబధాన్ని అంట గడుతున్నారు. వారిలో చాలామంది అవివేకులు. (దివ్యబుర్జెన్ 5:103)

ఏదైనా పశువును ఎవరి పేరనయినా వదలిపెట్టేటప్పుడు ఆ జంతువుల చెవులకు అచ్చువేసేస్తారు. అలాంటి పశువులను ‘బహీరహ్’ అంటారు. అంబోతును ‘సాయిబ్హ్’ అంటారు. ఏదైనా పశువు విషయంలో దీనికి మగపశువు పుట్టితే దానికి కూడా మొక్కలు ఇచ్చేస్తామని మొక్కకుంటారు. ఒకవేళ ఆ పశువుకు ఆద, మగ రెండూ జన్మిస్తే మగపశువును కూడా మొక్క కోసం ఇవ్వరు. ఇలాంటి దాన్ని ‘వసీలహ్’ అంటారు. ఏదైనా పశువుకు పది పిల్లలు కలిగితే దానిపై స్వారీ చేయడం, వాటిపై బరువు మోయడం లాంటివి చేసేవారు కాదు. వాటిని ‘హమ్’ అంటారు.

ఈ విషయాలు ధార్మిక మైనవి కావు. ఇవి కేవలం ఆచారాలు మాత్రమే.

దీనిద్వారా తెలుస్తున్న విషయం ఏమిటంటే, ఏదైనా పశువును ఎవరి పేరనయినా వదలిపెట్టడం, దానిపై ఆచ్చు వేయడం, ఆపు, మేక, కోడి ఫలానా వారి కోసం మొక్కుబడి అని నిర్ణయిం చడం లాంటి పనులన్నీ అజ్ఞాన ఆచారాలు. పరీఅత(ధర్మశాస్త్రాని)కి విరుద్ధమైన పనులు.

5. హాలాల్ (ధర్మసమ్మతం), హరాం (నిషిధ్తం) విషయంలో అల్లాహ్‌పై నింద

وَلَا تَقُولُوا إِلَيْنَا تَحْمِيلُ الْكِتَابِ هُدًىٰ حَلْمٌ وَهُدًىٰ حَرَامٌ لَتَغْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَنْبَرِ
إِنَّ الَّذِينَ يَغْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَنْبَرَ لَا يُفْلِحُونَ¹¹⁶

ఏ వస్తువునయినా తమ నోటిటో ‘ఇది ధర్మసమ్మతం’ అని, ‘ఇది నిషిధ్తమనీ’ ఇష్టమొచ్చివట్లు అభిర్థం చెప్పేసి, అల్లాహ్‌కు అబధ్యాలు ఆపాదించకండి. అల్లాహ్‌కు అబధ్యాలు ఆపాదించేవారు సాఫల్యాన్ని పొందలేరు. (దివ్యభుర్జాన్ 16 : 116)

మీకు మీరే హాలాల్ హరాంలను నిర్ణయించకండి. అది అల్లాహ్ గొప్పతనం. అలా నిర్ణయించడం వల్ల అల్లాహ్‌కు అబధ్యాలు ఆపాదించినవారవుతారు. ‘ఫలానా పని ఇలా చేస్తే బాగుండేది అలా చేయకపోవడం వల్లనే అది పాడయిపోయింది’ అని భావించడం తప్ప. ఎందుకంటే వాస్తు, ముహరూల ద్వారా అల్లాహ్‌కు అబధ్యాలు ఆపా దించి మానవుడు సాఫల్యం పొందలేదు. ముహరూల మాసంలో కిల్లె (పాన్) తినకూడదు, ఎర దుస్తులు ధరించకూడదు, వివాహ సమయాల్లో ఫలానా ఆచారాలు పాటించడం, దుఃఖ సమయాల్లో ఫలానా ఆచారాలు పాటించడం తప్పినినరి, భద్ర చనిపోయిన తర్వాత భార్య వివాహం చేసుకోకూడదు, వివాహాలకు వెళ్ళకూడదు, పచ్చడి చేయ కూడదు, ఫలానా వ్యక్తి సీలి దుస్తులు ధరించకూడదు, ఫలానా వ్యక్తి ఎర దుస్తులు ధరించకూడదు. ఇలాంటి విశ్వాసాలు, భావనలన్నీ పిర్చు. ముఖిక్కులు అల్లాహ్ గొప్ప తనంలో జోక్యం చేసుకుంటున్నారు. తమ ధర్మాన్ని వేరుగా ఏర్పరచుకుంటున్నారు.

6. నక్కతూల వల్ల లాభానష్టాలు జరుగుతాయని భావించడం ప్రిర్జు (బహుధైవారాధన)

عَنْ ذِيدِ بْنِ خَالِدِ الْجَهْنِيِّ قَالَ : صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةُ الصَّبَرِ بِالْحَدِيْبِيَّةِ عَلَى اثْرِ سَمَاءٍ كَانَتْ مِنَ الْلَّيْلِ فَلَمَّا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ قَالَ : هَلْ تَرَوْنَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ : قَالَ اصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوَاكِبِ فَلَمَّا مَرَّ مَطْرَنَا

بفضل الله ورحمته فذالك مومن بي وكافر بالكتاب وأما من قال : مطرنا بنوء كذا
 فذالك كافر بي ومومن بالكتاب (متفق عليه)

జైద్ బిన్ ఖాలిద్ జుహనీ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ఒక రోజు హజ్జాతియ్యహల్ రాత్రి వర్షం కురిసింది. ఆ రోజు ఉదయం ప్రవక్త (సల్లల్హాహు అలైహి వ సల్లం) ఫక్రీ నమాజ్ చేయించారు. నమాజ్ పూర్తయిన తర్వాత ప్రవక్త (సల్లల్హాహు అలైహి వ సల్లం) సహాలను ద్రేశించి, 'మీ ప్రభువు ఏమన్నాడో తెలుసా?' అని ప్రశ్నించారు. సహాచరులు 'అల్లాహ్ కు, ఆయన ప్రవక్తకే బాగా తెలుసు' అని నమాధానం ఇచ్చారు. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడని ప్రవక్త (సల్లల్హాహు అలైహి వ సల్లం) చెప్పారు: నా దాసులు ఉదయం చేస్తారు. కొందరు విశ్వాసులుగానే ఉంటారు. కానీ కొందరు అవిశ్వాసులయ్యారు. అల్లాహ్ అనుగ్రహం వల్ల, అతని కరుణ వల్ల వర్షం కురిసిందన్న వారు నన్ను విశ్వసించారు. నక్కత్రాలను తిరస్కరించారు. ఫలానా నక్కత్రం¹ వల్ల వర్షం కురిసిందనేవారు నక్కత్రాలను విశ్వసించారు. నన్ను తిరస్కరించారు.'

(హదీసు గ్రంథాలు బుఖారి, హదీసు: 846, ముస్లిం, హదీసు: 71)

విశ్వంలో స్పష్టితాల ప్రభావం ఉందని భావించేవారిని అల్లాహ్ తన తిరస్కారు లుగా పరిగణిస్తాడు. అలాంటి వారు నక్కత్ర పూజారులు. విశ్వమంతా అల్లాహ్ ఆదేశం మేరకు నదుస్తుందనే వారు అల్లాహ్ ప్రియదాసులు. తుభ ఘుండియలు (ముహర్రాలు), దుర్ధాడియలు(శకునాలు) ఉన్నాయని విశ్వసించడం, మంచి చెయు రోజులున్నాయని నమ్మడం, జ్యోతిష్మూల మాటలను విశ్వసించడం వల్ల పీర్సు ద్వారాలు తెరుచు కుంటాయి. ఎందుకంటే నక్కత్రాలను విశ్వసించడం జ్యోతిష్మూల పని.

7. "జీవ్తిష్మూడ్యు", "మాంత్రికుడు" "తాంత్రికుడు" కాఫిరులే.

آخر رزين عن ابن عباس ^{عليه السلام} قال : قال رسول الله عليه السلام : من اقبس بابا من علم النجوم لغير ما ذكر الله فقد اقبس شعبة من السحر ، المنجم كاهن والكافر ساحر والساخر كافر
 (التجريدة في الجمع بين الصحاح)

జబ్రీ అబ్బాస్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త(సల్లల్హాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా

1. నక్కత్రాల వల్ల మూడు ప్రయోజనాలున్నాయని దివ్యభుర్జాన్లో పేర్కొనడం జరిగింది. ఆకాశం అందంగా ఉండటానికి, షైతాన్నను తరిమికొట్టడానికి, భూసముద్ర ప్రయాణీకుల మార్గనిర్దేశనం కోసం.

ప్రవచించారు: 'భూతిక విజ్ఞాన విద్య వదలి అల్లహ్ ప్రస్తావించని జ్యోతిష్య విద్య నేర్చు కున్నవాడు జాల విద్యలో ఒక భాగం నేర్చుకున్నాడు. ప్రతి జ్యోతిష్యాదు తాంత్రికుడే. ప్రతి తాంత్రికుడు మంత్రగాడే. మరియు ప్రతి మంత్రగాడు అవిశ్వాసి అవుతాడు.'

దివ్య ఖుర్జాన్ లో నక్కత్రాల ప్రస్తావన ఉంది. వాటి ద్వారా అల్లహ్ సామర్థ్యం, కార్యదీక్ష తెలుస్తుంది. వాటివల్లనే ఆకాశం అందంగా కానవస్తుంది. వాటి ద్వారానే పైత్రాన్ తరిమి తరిమి కొట్టడం జరుగుతుంది. కాని వాటి ద్వారా విశ్వంలో జోక్క్యం జరగడంగాని, లాభనష్టాల ప్రభావం పదటంగాని జరగదు. అలాంటప్పుడు ఎవరయినా నక్కత్రాల ప్రయోజనాలను విడిచిపెట్టి, అజ్ఞానకాలంలో (ప్రవక్త సల్లల్లాహు అలైహి వనల్లం రాకముందు) జ్యోతిష్యాలు, మాంత్రికులు, జిన్నులను అడిగి అగోచర విషయాలు తెలిపే మాదిరిగా జ్యోతిష్యాలు నక్కత్రాల ద్వారా తెలుసుకుని చేపే మాదిరిగా, నక్కత్రాల ద్వారానే ప్రపంచం నడుస్తుందని చేపేవారు అగోచర విషయాలు తెలుసని ప్రకటించే వారి మార్గం మాంత్రికుల, జ్యోతిష్యాల, తాంత్రికుల మార్గం ఒక్కటే. మంత్రగాథ్లు, జ్యోతిష్యాల మాదిరిగా జిన్నులతో స్నేహం చేస్తారు. వారిని అనుసరించ కుండా జిన్నులతో స్నేహం ఏర్పడు. వారిని మొరపెట్టుకోవడం, సైఫ్యం సమర్పించడం వల్లనే స్నేహం ఏర్పడుతుంది.

కనుక ఇవన్నీ పిర్కు, తిరస్కార విషయాలు. అల్లహ్ ముస్లిములను పిర్కు నుండి రక్షించుగాక! ఆమీన్.

8. "జీతిష్య", సంఖ్య శాస్త్రంపై విశ్వసించే పాపం

عَنْ حَفْصَةَ قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : مَنْ أَتَى عِرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تَقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ ارْبَعِينَ لَيْلَةً (مسلم)

మాతృమూర్తి హాఫ్సహ్ (రజిఅన్హ్) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: "జ్యోతిష్యాని దగ్గరికి వెళ్లి సమాచారం అడిగే వారి నలభై రోజుల నమాజు స్నేహరించబడు." (హాదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హాదీసు: 2230)

అంటే ఎవరయినా తనకు అగోచర విషయాలు తెలుసని ప్రకటించుకుంటే, అలాంటి వ్యక్తి దగ్గరకు వెళ్లి ఏదైనా అడిగితే అతని నలభై రోజుల ఆరాధన స్నేహరించ బడదు. ఎందుకంటే అతను పిర్కు చేశాడు. పిర్కు, ఆరాధనా జ్యోతిసి ఆర్పుతుంది. జ్యోతి ష్యాదు, తాంత్రికుడు, శకునాలు చూసేవాడు అందరూ జ్యోతిష్యాలుగానే పరిగణించ బడతారు.

9. శకునము మరియు సగినము చూడటం కుష్టి అచారాలు

عَنْ قَطْنَ بْنِ قَبِيْصَةَ عَنْ أَبِيهِ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الْعِيَافَةُ ، وَالْطَّرْقُ ، وَالطِّيرَةُ مِنَ الْجُبَّ (ابوداود)

ఖుత్రు బిన్ ఖబిస్హో ఉల్లేఖించారు: ఆయన ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘శకునాలు చూడటం కోసం పక్కలను ఎగుర వేయడం, గవ్వలు వేయడం,¹ దుశ్శకునంగా భావించటం కుష్టి పని’.

(హదీసుగ్రంథం అబూదాహ్వాద్, హదీస్ నెం. 3907)

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : الطِّيرَةُ شَرُكُ الطِّيرَةِ شَرِكٌ (ابوداود)

హజిత్ అబ్బుల్లా బిన్ మస్కుద్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు: శకునాలు చూడటం షిర్కు, శకునాలు చూడటం షిర్కు, శకునాలు చూడటం షిర్కు. (హదీసు గ్రంథం అబూదాహ్వాద్, హదీస్ నెం. 3910)

అరబీలో శకునాలు చూసే సంప్రదాయం ఉండేది. వారు శకునాలను బాగా నమ్మేవారు. అందుకనే ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ‘షిర్కు’ అని అనేక సార్లు నొక్కి చెప్పారు. ప్రజలు దానికి దూరంగా ఉండాలని ఆదేశించారు.

عَنْ سَعْدِ ابْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : لَا هَامَةٌ وَلَا عَدُوٌّ وَلَا طِيرَةٌ وَلَا تَكُنْ الطِّيرَةُ فِي شَيْءٍ فِي الدَّارِ وَالْفَرْسِ وَالْمَرْءَةِ (ابوداود)

సాల్దు బిన్ మాలిక్(రజి), ఉల్లేఖనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘గుడ్గగూబ (శకునం)కాదు, అల్లాహ్ నిర్ణయించకుండా ఒకరి వ్యాధి ఇంకొకరికి సోకదు. ఏ వస్తువులోనూ అశుభం లేదు. ఒకవేళ ఎందులోనైనా అశుభం అనేది ఉంటే అది ష్రీ, ఇల్లు, గుర్రంలో ఉండేది.’ (హదీసుగ్రంథం అబూదాహ్వాద్, హదీస్ నెం. 3921)

అరబ్బుల్లో ఓ వింతైన మూడు నమ్మకం ఉండేది. హతుని ప్రతీకారం తీర్మాకోక పాతే అతని పుట్రెలోనుండి గుడ్గగూబ బయటికొచ్చి ఫిర్యాదు చేస్తూ తిరుగుతుంటుందని వారు విశ్వసించేవారు. దీనినే ‘హామ్’ అంటారు. ఈ విషయం నిరాధారమైనదని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) చెప్పారు. పునర్జన్మకు ఎలాంటి ఆధారాలు

1. పక్కలను ఎగురవేసేవారు లేదా జింకను వదలిపెట్టేవారు. అది కుడి వైపు వెత్తే శుభంగా, ఎదు వైపు వెత్తే అశుభంగా భావించి పని చేయకుండా వదలిపెట్టేవారు. అదే విధంగా రాశ్చ కొట్టి లేదా ఇనుక మీద గెతలు గేసి శకునాలు చూసేవారు.

లేవని దీని ద్వారా తెలుస్తుంది. గళ్ళి, కుష్మ రోగం లాంటి కొన్ని వ్యాధులు ఒకరి నుండి మరొకరికి సాకుతాయని అరబ్బులు భావించేవారు. అది కూడా అవాస్తవమని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచించారు. అదే విధంగా కొందరు, మనుచి సొకిన వారి వద్దకు పిల్లలను పంపకుండా దూరంగా ఉంచుతారు. వ్యాధికి తనకు తనగా అంటుకోనే శక్తి ఉందని భావించడం తిరస్కారానికి సంబంధించిన ఆచారమే.

అంటే అల్లాహ్ ఆదేశం లేనిదే ఒకరి వ్యాధి దానంతట అదే మరొకరికి సాకుతుం దని నమ్మకూడదు. ఎందుకంటే అల్లాహ్ ఆదేశంతోనే రోగాలు వస్తాయి. కానీ వైద్య పరంగా జాగ్రత్తలు వహించడంలో తప్పులేదు.

ఫలానా పని ఫలానా వ్యక్తి చేస్తే అపుభం అనీ, అది అచ్చిరాదని ప్రజల్లో ఒక భావన ఉంది. ఇందులో కూడా వాస్తవం లేదని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) హితబోధ చేశారు. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా బోధించారు: మూడు విషయాలు ప్రభావితం చేయగలవు. ఇల్లు, గుర్ం మరియు స్త్రీ. ¹ ఇవి కొన్ని ప్రత్యేకమైన రకాలలో అపుభంగా నిరూపితమవ్యాఖ్య. కానీ ప్రజల్లో చలామణి అయిపున్న శకునాలు అపుభాలు మాత్రం కావు.

ఒకవేళ కొత్త ఇల్లుగానీ, గుర్ంగానీ కొండే లేదా కొత్తగా వివాహం చేసుకుంటే వారి విషయంలో మేలు చేయమని అల్లాహ్ ని ఆర్థించాలి. వాటి కీడు నుండి అల్లాహ్ శరణు వేడుకోవాలి. ఇతర విషయాల్లో ఫలానా పని కలిసాచ్చింది. ఫలానా పని కలిసి రాలేదు అని భావించకూడదు.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا عَدُوٌّ وَلَا هَامَةٌ وَلَا صَفَرٌ (بخاري)

అబూ హురైరహ్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘అంటూ లేదు, గుర్త గూబ శకునము లేదు, సఫర్ (మాసంలో అవి ఇవి చేయకూడదని) లేదు.’ (హాదీసు గ్రంథం బుఫారి, హాదీస్ నెం. 5770)

అరబ్బులు జువుల్ కల్వీ (కుక్క ఆకలి) అనే వ్యాధి సొకిన వారి గురించి అతని కడుపులో ఏదో అపద దూరిందని, అది అతని కడుపులోని ఆహాన్ని తింటుందని, అందువల్ల అతని కడుపు నిండడం లేదని భావించేవారు. అదోక భూతమతి దాని పేరు

1. మరోచోట దీనికి ఈ విధంగా వివరణ ఇవ్వటం జరిగింది: పారుగు వారు చెఫ్ఫవాల్యుతె ఆ ఇల్లు అపుభం కలిగినది. దుర్వ్యాన కలిగిన స్త్రీ అపుభమైంది. హారముగల తూరమైన గుర్ం ఉంచడగది కాదు.

‘సఫర్’ అని ప్రతీతి. అదంతా కల్పన అని, అది భూతం కాదని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచించారు.

దీని ద్వారా తెలుస్తన్న విషయం ఏమిటంటే, రోగాలు దేవీ దేవతల వల్ల సంభవించవు. కొందరు పొంగు అమోరు వంటి రోగాలు ఘలానా వలన సంభవించాయని భావిస్తారు. ఉదాహరణకు- సతలా, అమోరు, నూకాలమ్మ, మసానీ, బరాహీ² మొదలగునవి. కానీ అది పాప్తవం కాదు. అజ్ఞాన కాలంలో(మహాప్రవక్త రాక ముందు) సఫర మసాన్ని అశుభంగా భావించేవారు. ఆ మాసంలో పనులు చేసేవారు కారు. ఆ నెలలో ఆపదలు అవతరిస్తాయని భావించేవారు. అదంతా అపాప్తవం. అదే విధంగా ఏదైనా వస్తువును, తేదీని, రోజును, ఘుడియను అశుభంగా భావించడం కూడా పిర్మ అవుతుంది.

عن جابر رضي الله عنه أخذ بيد مجنوم فوضعها معه في القصعة فقال كل ثقة بالله
وتكللا عليه (ابن ماجه)

జాబిర్ (రజీ) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) కుష్ట రోగి చేయి పట్టుకుని దాన్ని తనతోపాటు పాత్రలో పెట్టి ‘అల్లాహౌపై నమ్మకముంచి తిను’ అన్నారు. (హదీసు గ్రంథాల అబూదాహుద్, హదీస్ : 3925; తిర్మిజీ, హదీస్ నెం.1817; జబ్బేమాజ హదీస్ నెం. 3546)

అంటే అల్లాహౌపై మనకు నమ్మకం ఉండాలి. అయిన తాను తలచుకున్న వారిని అస్వాస్తతకు గురి చేస్తాడు, తాను తలచుకున్న వారికి ఆరోగ్యాన్నిస్తాడు. ఎవరితోనేవా కలిసి తినడానికి శంకించకూడదు. వారితో కలిసి తినడం వల్లనే వ్యాధి సోకుతుందని భావించకూడదు.

10. అల్లాహౌను సిఫారసుదారునిగా చేయకండి

عن جبير بن مطعم قال : اتى رسول الله عليه السلام اعرابي فقال : جهدت الانفس و جاء العيال و هلكت الاموال فاستحق الله لنا فانا نستشع بك على الله و نستشف بالله عليك فقال النبي عليه السلام : سبحان الله سبحان الله فما زال يسبح حتى عرف ذالك في وجوه اصحابه ثم قال : ويحك انه لا يستشع بالله على احد شأن الله اعظم من ذالك ، ويحك اتدري ما الله ان عرشه على سماوته هكذا و قال باصبعه مثل القبة عليه و انه لينظر به الرحل بالراكب (ابوداود)

జబ్బేర్ బిన్ ముత్తుయిమ్(రజీ) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ

2. ‘బరాహీ’ మొందువుల రోగాల దేవత. హరు దాన్ని పూజిస్తారు. తద్వారా రోగాలు నయం అవుతాయని భావిస్తారు.

సల్లం) వద్దకు ఒక గ్రామస్తుడు వచ్చి ‘ప్రజలు అవడలో ఉన్నారు, పిల్లలు ఆకలితో నకనకలాడుతున్నారు. తగినంత ధనం లేదు, పశువులు చనిపోతున్నాయి, వర్షం పడాలని మీరు మా కోసం అల్లాహ్ ను దుఱ చేయండి. అల్లాహ్ వద్ద మేము మిమ్మల్ని సిఫారసు దారుటి చేయాలను కుంటున్నాము, మీ వద్ద అల్లాహ్ ను సిఫారసుదారుటి చేయాలనుకుంటున్నాము’ అని విన్నవించుకున్నాడు. అందుకు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం), అల్లాహ్ పరమ పవిత్రుడు! అల్లాహ్ పరమ పవిత్రుడు! అని చాలా సేపు అల్లాహ్ పవిత్రతను చాటారు. సహబాల ముఖాలపై దాని ప్రభావం పడటం గమనించారు. తర్వాత ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: అమాయకుడా! అల్లాహ్ ఎవరి వద్దా సిఫారసు చేయడు. అయిన గొప్పతనం వారి కంటే గొప్పది, ఉన్నతమైంది. అమాయకుడా! అల్లాహ్ అంటే ఎవరో నీకు తెలుసా? అయిన సింహాసనం ఆకాశంపై ఎలాగుండంటే (వేళను గొపురం మాదిరిగాచేసి) అయిన వల్ల అది విలవిలలాడుతుంది. ఒంటే ఏపుపై ప్రయాణించే వాని భారం వల్ల వల్లకి విలవిలలాడినట్టు.

(హదీసు గ్రంథం అబూదాహుద్, హదీస్ నెం.: 4726)

ఒకసారి అరేబియా దేశంలో క్రూమం ఏర్పడింది. వర్షాలు పడటం ఆగిపోయాయి. ఒక గ్రామస్తుడు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) వద్దకు వచ్చి ప్రజల దీనావస్తను వివరించాడు. అల్లాహ్ ను వేడుకోమని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు. అలైహి వ సల్లం)ను కోరాడు. అక్కడితో అగకుండా ‘మీరు అల్లాహ్ వద్ద సిఫారసు చేయాలని, అల్లాహ్ మీ వద్ద సిఫారసు చేయాలని కోరుకుంటున్నారు’ అన్నాడు. ఆ మాట విని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అల్లాహ్ భీతితో, భయంతో కంపించిపోయారు. అయిన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) నోటిపై అల్లాహ్ కీర్తి వచనాలు వెలువడ్డాయి. అల్లాహ్ జౌన్వత్యం వల్ల సభికుల ముఖాలపై వస్తున్న మార్పు సృష్టింగా కనిపించింది. అయిన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఆ గ్రామస్తుడికి అర్థమయ్యేలా వివరించారు: “అధికారమంతా అల్లాహ్ చేతుల్లోనే ఉంది. ఒకవేళ అల్లాహ్ ఎవరి సిఫారసు అయినా స్వీకరిస్తే అది ఆయన అనుగ్రహమే. కాని ప్రవక్త వద్ద అల్లాహ్ ను సిఫారసు దారునిగా చేయడం అంటే ప్రవక్తకు అధికారం అంటగట్టడం, అతనే యజమానిగా భావించడం అన్నమాట. కాని అది అల్లాహ్ గొప్పతనం. ఇక ముందు ఇలాంటి మాటలు మాట్లాడకు.”

అల్లాహ్ జౌన్వత్యం అద్వితీయం. ప్రవక్తలు, బోలియాలు అయిన ముందు చాలా చిన్నవారు. ఆయన సింహాసనం భూమ్యాకాశాలను ఆవరించి ఉంది. సింహాసనం అంత పెద్దదయినప్పటికి అల్లాహ్ జౌన్వత్యం వల్ల దాన్ని మోయలేక విలవిలలాడుతుంది.

ఆయన బౌన్సుత్వం సృష్టితాల ఊహకు కూడా అందదు. తమ భావాల ద్వారా ఆయన బౌన్సుత్వాన్ని వివరించలేదు. ఆయన పనిలో జోక్యం చేసుకోలేదు. ఆయన సామ్రాజ్యంలో కూడా జోక్యం చేసుకోలేదు. సైన్యం, మంత్రులు, అధికారులు లేకుండానే ఆయన కోటానుకోట్ల పనులు చేస్తాడు. అలాంటప్పుడు ఆయన ఒకరి వద్దకు వచ్చి సిఫారసు ఎందుకు చేస్తాడు? ఆయన ముందు అధికారం చేసే ధైర్యం ఎవరికుంది? అల్లాహ్ పరమ పవిత్రుడు!

ఒక సామాన్య గ్రామస్తుడి నోటి నుండి వెలువడిన మాటవల్ల మానవులందరిలో అత్యన్తస్తుడు అయిన మానవులు, అల్లాహ్ ప్రియ దాసులైన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) దైవభీతితో హడతెత్తి భూమ్యాశాల్లో ఉన్న అల్లాహ్ బౌన్సుత్వాన్ని కిర్తించడం మొదలు పెట్టారు. అలాంటప్పుడు అల్లాహ్తో సైహం, బంధుత్వం కలిపే వారి పరిస్థితిని, ఆలోచించకుండా మితిమీరి మాట్లాడివారి గురించి ఏం చెప్పమంటారు? ఒకడు నేను దేవుణ్ణి ఒక రూపాయికి కొన్నాను అంటాడు, ఇంకాకడు నేను దేవుడికంటే రెండు సంవత్సరాలు పెద్దవాళ్లి అంటాడు. నా దేవుడు నా కాలి రూపంలో కంటే వేరే రూపంలో వస్తే నేనెప్పుడూ అతణ్ణి చూడను అని మరొకడంటాడు. ఇంకాకడు నా హృదయం ముహమ్మద్ ప్రేమలో గాయమైంది. నేను నా ప్రభువుతో సాస్నేహిత్యాన్ని కలిగి వుంటాను అంటాడు. అల్లాహ్ను ప్రేమించు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తో జాగ్రత్తగా ఉండు అని మరొకడు. ఇంకాందరయితే ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను దైవత్వం కంటే గొప్పగా చెబుతుంటారు.

అల్లాహ్ శరణు వేడు కుంటున్నాను! అల్లాహ్ శరణు వేడుకుంటున్నాను!! ఈ ముస్లిములకు ఏమయింది? పవిత్ర ఖుర్జాన్ ఉన్నపుటికి పీరి బుధ్వలపై తెరలెందుకు పడ్డాయి? ఏమిటీ ఈ వక్త మార్గాలు? అల్లాహ్ మమ్మల్చి అందర్నీ రక్షించుగాక. అల్లాహ్ మమ్మల్చి అందర్నీ రక్షించుగాక!! ఆమీన్.

ఎవరో చాలా చక్కగా పేర్కొన్నారు.

“మర్యాద ప్రసాదించమని మేము అల్లాహ్ను కోరుతున్నాము. అమర్యాదస్తులు అల్లాహ్ అనుగ్రహాన్ని పాందలేదు.”

కొందరు ఈ వాక్యం పలుకుతుంటారు. “ఈ అబ్బుల్ ఖాదిర్ జిలానీ! అల్లాహ్ కోసం మా మొక్కబడులను స్వీకరించు.” ఇలా అనదం స్వష్టమైన పిర్క.

అల్లాహ్ ముస్లిములను ఇలాంటి వాటి నుండి రక్షించుగాక! ఆమీన్! పిర్క ప్రస్తుతమయ్య, అమర్యాద కలిగించే మాటలు నోటి నుండి వెలువడనివ్వకండి. అల్లాహ్ ఎంతో గొప్పవాడు. నిత్యం ఉండే శక్తివంతుడైన చక్రవర్తి. చిన్న పారపాటును

పట్టుకోవడం లేదా క్షమించి వదలిపెట్టడం ఆయన చేతిలోనే ఉంది. అలాంటిది అమర్యాదగా మాట్లాడటం, ఆ తర్వాత అలా మాట్లాడలేదనడం చాలా పెద్ద తప్పి. ఎందుకంటే అల్లాహ్ పాదుపు కథలకు అతీతుడు. ఎవరయినా పెద్దవారితో పరిహసమాడడం సమంజసమా?.

11. అల్లాహ్ కు అత్యంత జిష్టమైన పేర్లు

عَنْ أَبْنِ عُمَرَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنَّ أَحَبَّ إِيمَانَكُمْ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ
(مسلم)

ఇబ్రై ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘అబ్బూల్లాహ్, అబ్బూరహ్మాన్ అనే పేర్లు అల్లాహ్ కు ఎంతో ఇష్టం.’

(హదీసు గ్రంథం ముస్లిం హదీసు నెం. 2136)

“అల్లాహ్ దాసుడు”, “రహ్మాన్ దాసుడు” చాలా చక్కనేన పేర్లు. అదే విధంగా అబ్బూర్ ఖుద్దాన్, అబ్బూర్ జాలీర్, అబ్బూర్ ఫాలిథ్, ఇలాహ్ బత్స్ మొదలగు పేర్లు కూడా మంచివే. పీటివల్ల అల్లాహ్తో ఉన్న సంబంధం స్వస్థమవుతుంది.

12. అల్లాహ్ పేర్లతో ఉపనామాలను జీడించకండి

عَنْ شَرِيكِ بْنِ هَانَىٰ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ لَمَّا وَفَدَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ قَوْمِهِ سَعَاهُمْ يَكْحُونُ بِأَبِيهِ الْحُكْمَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَكِيمُ وَإِلَيْهِ الْحُكْمُ فَلَمْ تَكُنْ أَبَا الْحُكْمَ
(ابو داود ، نسائي)

మరైహ్ తన తండ్రి హనీ (రజి) ద్వారా పేర్కొన్నారు: నేను నా తెగ బృందంతో ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) వద్దకు వచ్చాను. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) నా మిత్రులు ‘అబుల్ హక్మ్’(అదేశించేవాని తండ్రి) అని పిలుస్తారని విన్నారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) నన్ను పిలిచి ఇలా ఉపదేశించారు: ఆదేశించేవాడు అల్లాహ్యే. ఆయనే ఆదేశించగలడు. నీకు అబుల్ హక్మ్ (అదేశించేవాని తండ్రి) అని ఉపనామం ఎవరు పెట్టారు?” (హదీసుగ్రంథం అబూదావ్వాద్, హదీసు నెం. 4945)

ప్రతి తీర్మాన్ న్యాయం చేయడం, వివాదాలను పరిష్కరించడం అల్లాహ్ గొప్ప తనం. పరలోకంలో అది స్వస్థమవుతుంది. అక్కడ ముందు వెనుక జరిగిన అన్ని పాట్లాటులు పరిష్కరించబడతాయి. ఈ శక్తి స్వప్తితాలకు లేదు. కనుక అల్లాహ్ గొప్ప తనాన్ని చాటే వదాలు దైవేతరుల కొనం ఉపయోగించకూడదు. ఉదాహరణకు చక్రవర్తులకు చక్రవర్తి (షహిన్షహ్వా) అని అల్లాహ్ నే అనాలి. ఆయనే విష్ణులోకాలకు

ప్రభువు. ఆయన తలచుకుంది చేస్తాడు. ఈ పదం అల్లాహ్ బేస్ నృత్యం చాటడం కోసం చెప్పడం జరుగుతుంది. అదే విధంగా నిరపేక్షాపరుడు, వివేకవంతుడు, ఆరాధ్యుడు వంటి పదాలన్నీ అల్లాహ్ బేస్ నృత్యాన్ని చాటుతాయి.

13. కేవలం “అల్లాహ్ తలిస్తే” అనంది

عن حذيفة عن النبي ﷺ قال : لا تقولوا ما شاء الله وشاء محمد وقولوا ما شاء الله وحده
(شرح السنة)

హంజైఫ్ హో(రజి). ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్హహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ఉపదేశించారు: అల్లాహ్ మరియు ముహమ్మద్ (సల్లల్హహు అలైహి వ సల్లం) తలిస్తే అనకండి. “ కేవలం ఒక్కడైన అల్లాహ్ తలిస్తే ” అని అనంది.

(హదీసు గ్రంథం పరోహస్సున్వర్మణి, 3391)

దైవత్యంలో స్ఫ్యూతాల జోక్యనికి తావులేదు. అతను ఎంతటి పెద్దవాడైనా, అత్యంత సన్నిహితుడయినాసరే. ఉదాహరణకు: అల్లాహ్ మరియు దైవప్రవక్త (సల్లల్హహు అలైహి వ సల్లం) తలిస్తే ఫలానా పని జరిగిపోతుంది అనకూడదు. ఎందుకంటే ప్రపంచ మంతా అల్లాహ్ అదేశం మేరకు నడుస్తుంది. ప్రవక్త (సల్లల్హహు అలైహి వ సల్లం) తలచుకుంటే ఏమీ అవదు. ఫలానా వ్యక్తి మనసులో ఏముంది? ఫలానా వ్యక్తి వివాహం ఎప్పుడు జరుగుతుంది? ఫలానా చెట్టుకు ఎన్ని ఆకులున్నాయి? ఆకాశంలో ఎన్ని నక్షత్రాలున్నాయి? అని ఎవరయినా అడిగితే, ‘అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్తకే తెలుసు’ అని సమాధానమివ్యకూడదు. ఎందుకంటే అగోచర విషయాలు అల్లాహ్కు మాత్రమే తెలుసు. ప్రవక్తగారికి తెలియదు. ధార్మిక విషయాల్లో అలా అనడంలో ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదు. ఎందుకంటే అల్లాహ్ తన ప్రవక్తకు ధర్మానికి సంబంధించిన అన్ని విషయాలు తెలుపుతాడు. ప్రజలు తమ ప్రవక్తకు విధేయులై మేలగాలి.

14. దైవేతరులపై ప్రమాణం చేయడం షిర్క్ (బహుధైవారాధన)

عن ابن عمر قال سمعت رسول الله ﷺ يقول : من حلف بغير الله فقد اشرك (ترمذى)

జబ్బె ఉమర్ (రజి) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త (సల్లల్హహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచిస్తుండగా నేను విన్నాను. ‘దైవేతరుల మీద ప్రమాణం చేసినవాడు షిర్క్ చేశాడు.’
(హదీసుగ్రంథం తిరిజీ, హదీస్ నెం: 1535)

عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عُمَرَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا تَحْلِفُ بِالظَّوْاغِي وَلَا بِاَبَائِكُمْ (مسلم)

అబ్దుర్రహ్మాన్ బిన్ సముర్హో (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి
వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘విగ్రహోల మీద ప్రమాణం చేయకండి, ఇంకా తండ్రుల
మీద కూడా ప్రమాణం చేయకండి.’ (హదీసుగ్రంథం ముస్లిం, హదీన్ నెం: 1648)

عن ابن عمرٌ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ يَنْهَا كُمْ أَنْ تَحْلِفُوا بِآبَائِكُمْ مِنْ كَعَالِفَةٍ حِلْفٍ
بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمِتَ (متفق عليه)

జబై ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా
హితబోధ చేశారు: “తండ్రులపై, తాతలపై ప్రమాణం చేయకూడదని అల్లాహో మిమ్మట్లి
వారిస్తున్నాడు. ప్రమాణం చేయాలనుకున్నవాడు అల్లాహోపై ప్రమాణం చేయాలి. లేదంటే
మౌనం వహించాలి.” (హదీసు గ్రంథం బుఫారి, హదీన్ నెం: 1646)

عن أبي هريرة أنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مِنْ حِلْفٍ فَقَالَ فِي حِلْفِهِ بِاللَّاتِ
وَالْعَزِيزِ فَلَيْقِلُّ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ (متفق عليه)

అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)
ఇలా ఉపదేశించారు: “ఎవరయితే (తొందరపాటుతో) లాత్, ఉజ్జ్వల్ (ప్రాచీన ఆరబ్బుల
విగ్రహోల)పై ప్రమాణం చేశాడో అతను ‘లా ఇలాహు ఇల్లల్లాహో’ అని పలకాలి.”

(హదీసు గ్రంథం బుఫారి, హదీన్ : 6650), (హదీసుగ్రంథం ముస్లిం హదీన్ 1649)

అజ్ఞాన కాలం(ప్రవక్త రాక పూర్వం)లో విగ్రహోల మీద ప్రమాణం చేసేవారు.
ఎవరయినా ముస్లిం షరీఅత్కు విరుద్ధంగా విగ్రహోలపై ప్రమాణం చేస్తే, అతను వెంటనే
'లా ఇలాహు ఇల్లల్లాహో' పరించి ఏక దైవారాధనను ధృష్టికరించాలి.

దీని ద్వారా తెలుస్తున్న విషయం ఏమిటండే; అల్లాహో తప్ప మరి దేనిపైనా
ప్రమాణం చేయకూడదు. ఒకవేళ పారపాటుగా దైవతరులపై ప్రమాణం చేస్తే వెంటనే
తోబా చేసుకోవాలి. ముఫ్తిక్కుల దేవతలపై ప్రమాణం చేస్తే విశ్వాసంలో అవరోధం
ఏర్పడుతుంది.

15. مَنْ نَذَرَ كُنْجَبَدْلَهُ لِلَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)
عن ثابت بن ضحاكٌ قال: نذر رجل على عهد رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ان يحر ايلا بوانه فاتى
رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فاخبره فقال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: هل كان فيها وثن من اوثان الجاهلية بعد
قالوا لا قال: هل كان فيها عيد من اعيادهم قالوا لا فقال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اوف بنذرك فانه
لا وفاء لنذر في معصية الله (ابوداود)

సాబిత్ చిన్ జహ్వ్ క్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) కాలంలో ఒక వ్యక్తి బవానా¹ వెళ్లి ఒంపెను జిబహ్ చేస్తానని మొక్కుకున్నాడు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) వద్దకు వచ్చి తన మొక్కు గురించి తెలిపాడు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సహబాలను ఉడ్ధేశించి, ‘అజ్ఞాన కాలంలోని ఆస్తానా లేమైనా అక్కడ ఉన్నాయా? అని ప్రశ్నించారు. సహబాలు ‘లేవు’ అని సమాధాన మిచ్చారు. ‘అక్కడ పండుగలేమైనా జరుపుతారా?’ అని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) మళ్ళీ అడిగారు. ‘లేదు’ అని సమాధానం ఇచ్చారు సహబాలు. అప్పుడు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘నీ మొక్కను తీర్చుకో. ఎందుకంటే అల్లాహ్ కు అవిధేయత తెలిపే మొక్కలను తీర్చడం నిషిద్ధం.’

(హదీసుగ్రంథం అబూ దావూద్, హదీస్ : 3313)

అల్లాహ్ తప్ప ఇతరులను మొక్కకోవడం పాపం. అలాంటి మొక్కులను పూర్తి చేయకూడదు. ఎందుకంటే అలా మొక్కకోవటమే పాపం. అలాంటప్పుడు మొక్కులడి తీర్చుకోవడం మరీ పాపం. మరో విషయం ఏమిటంటే; దైవతరుల పేర బలిచ్చే ప్రాంతాల్లో, దైవతరుల పూజలు చేసే చోట లేదా అందరూ కలిసి పిర్ని చేసే ప్రదేశాల్లో అల్లాహ్ పేరున మొక్కుకున్న పశువులను కూడా తీసుకెళ్కుడాడు. అలాంటి వాటిల్లో పాలుపంచు కోకూడదు. సదుద్దేశం ఉన్నా, దురుద్దేశం ఉన్నాసరే. ఎందుకంటే వాటిల్లో పాల్గొనడం కూడా పాపమే.

16. సజ్జహ్ (సాష్టోంగం) కేవలం అల్లాహ్ కొరకే మరియు ప్రవక్త (సును గౌరవించండి).

عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ فِي نَفْرٍ مِّنَ الْمَهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ فَجَاءَ بِعِيرٍ فَسَجَدَ لَهُ فَقَالَ أَصْحَابُهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ يَسْجُدُ لَكَ الْبَهَائِمُ وَالشَّجَرُ فَحِنْ أَحَقُّ أَنْ نَسْجُدَ لَكَ فَقَالَ

أَعْبُدُو رَبِّكُمْ وَأَكْرِمُوا أَخَاكُمْ (مسند احمد)

ఆయిషహ్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ఒకసారి దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ముహాజర్లు, అన్నార్ సమూహంతో పాటు ఉన్నారు. ఒక ఒంపె ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) వద్దకు వచ్చి సజ్జహ్ చేసింది. (సాష్టోంగపడింది). అప్పుడు సహబాలు, ‘ఓ ప్రవక్త! మీకు పశువులు, వృక్షాలు కూడా సజ్జహ్ చేస్తున్నాయి. మీకు సజ్జహ్ చేయడం లో వాటికంటే మాకే ఎక్కువ హక్కు ఉంది’ అని విన్నవించుకున్నారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘మీ ప్రభువును ఆరాధించండి. మీ సాదరుణ్ణి గారవించండి’

(హదీసుగ్రంథం మున్వద్ అహ్మాద్ 76/86)

1. ఒక ప్రాంతం పేరు.

మానవులందరూ పరస్పరం సౌదరుల్లాంటి వారు. అందరి కంటే పెద్దవారు పెద్ద సౌదరుల్లాంటి వారు. వారిని గౌరవించండి. అందరి యజమాని, ప్రభువు అల్లాహ్ మాత్రమే. ఆయన్నే ఆరాధించాలి. దీని ద్వారా తెలిస్తున్న విషయం ఏమిటంటే, అల్లాహ్ సన్నిహితులు ప్రవక్తలు, బౌలియాలు అందరూ నిస్సహియులే. అల్లాహ్ వారికి బౌన్నత్యం ప్రసాదించాడు. కనుక మనకు సౌదరుల్లాంటివారయ్యారు. వారికి విధేయులై ఉండమని మనల్ని ఆదేశించడం జరిగింది. ఎందుకంటే మన స్థాయి వారికంటే చిన్నది. కనుక వారిని మానవుల మాదిరిగానే గౌరవించాలి. వారిని దేవుళ్నను చేయకూడదు. కొందరు పుణ్య తుమ్మలను చెట్లు, జంతువులు కూడా గౌరవిస్తాయి. కనుక కొన్ని దర్గాల పద్ధకు పులులు, ఏనుగులు, తోడేళ్లు వస్తుంటాయి. మానవులు వాటితో పోటీ పడకూడదు. అల్లాహ్ తెలిపిన విధంగానే వారిని గౌరవించాలి. హద్దులు మీరి ప్రవర్తించకూడదు. ఉదాహరణకు : ముజావర్రుగా మారి సమాధుల పద్ధ ఉండటం పరీతుల్లో ఎక్కడా లేదు. కనుక ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ముజావర్ర (దర్గా యజమానులు) అవతారం ఎత్తకూడదు. మనుషులు జంతువులను చూసి అనుకరించడం సమంజసం కాదు.

عَنْ قَيْسِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ : أَتَيْتُ الْحِيْرَةَ فَرَايْتُهُمْ يَسْجُدُونَ لِمَرْبِزِ بَانِ لَهُمْ فَقَلَّتْ لِرَسُولِ اللَّهِ عَلَيْهِ الْأَكْرَمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْقَاقُهُمْ أَنْ يَسْجُدَ لَهُ فَاتَّيْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ الْأَكْرَمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِمَرْبِزِ بَانِ لَهُمْ فَإِنْتَ أَحْقَاقُهُمْ فَقَالَ لِكَ فَقَالَ لِي : ارْبِتْ لَوْ مَرْرَتْ بَقْرَيْ أَكْنَتْ تَسْجُدَ لَهُ فَقَلَّتْ : لَا تَفْعَلُوا (ابوداود)

శైని చిన్ సాల్ద్ (రజి) ఇలా అన్నారు : నేను హీరా నగరానికి వెళ్లాను. అక్కడి ప్రజలు తమ రాజుకు సాష్టాంగపడుటం నేను చూశాను. నిశ్చయంగా ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సజ్జహ్ చేయబడటానికి ఎక్కువ అర్పులు అని మనసులో అనుకున్నాను. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) దగ్గరకు వెళ్లి ‘నేను హీరాలో ప్రజలను రాజుకు సజ్జహ్ చేస్తుండగా చూశాను. వాస్తవానికి మా సజ్జాలకు మీరే ఎక్కువ హక్కుదారులు’ అని అన్నాను. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ‘ఒకవేళ నువ్వు నా సమాధి దగ్గర నుండి వెళితే దానిపై సజ్జహ్ చేస్తావా? అని ప్రశ్నించారు. ‘లేదు’ అని సమాధాన మిచ్చాను. అయితే ‘అలా చేయకు’ అని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) హితబోధ చేశారు. (హాదీను గ్రంథం అబూ దావూద్, హాదీన్ : 2140)

ఏదో ఒకరోజు నేను మరణించి సమాధి ఒడిలో నిద్రపోతాను.¹ అలాంటప్పుడు నేను సజ్జహో చేయబడటానికి ఎలా అర్థాణ్ణి కాగలను. నిత్యాడు అయిన అల్లాహోయే సజ్జహో కు అర్థాడు. కనుక బతికున్న వాడికిగానీ, చనిపోయిన వానికి గానీ సజ్జహో చేయ కూడదు. సమాధికిగానీ, ఆస్తానంలో కూడా సజ్జహో చేయకూడదు. ఎందుకంటే బతికున్న వారు ఏదో ఒక రోజు చనిపోతారు. చనిపోయినవారు కూడా ఒకప్పుడు బతికున్నవారే. మనిషి చనిపోయి దేవుడు కాలేడు. దాసునిగానే ఉంటాడు.

17. ఎవరినై “నా దాసుడని” గానీ, “నా దాసి అని” గానీ అనడం సమ్మతం కాదు

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلوات الله عليه وآله وسليمه : لا يقولن أحدكم : عبدى وامتنى كلّكم عبد الله وكل نسانكم اماء الله ولا يقول العبد لسيده مولاي فان مولاكم الله (مسلم)

అబూహుర్రైరహో (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్హపు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రభోధించారు: మీలో ఎవరూ (ఎవరిని) ‘నా దాసుడు, నా దాసురాలు’ అని అనడండి. మీరందరూ అల్లాహో దాసులు. మీ స్త్రీలందరూ అల్లాహో దాసీలే. బానిస తన యజమానిని ‘మౌలా’ (యజమాని) అనకూడదు. ఎందుకంటే మీ అందరి ‘మౌలా’ (యజమాని) అల్లాహో మాత్రమే.‘ (హదీసుగ్రంథం ముస్లిం, హదీస్ : 2249)

బానిస కూడా ‘నేను ఫలానా వ్యక్తి బానిసను. ఫలానా వ్యక్తి నా యజమాని’ అని సంభాషణ జరపకూడదు. ఒకరి బానిసలని చెప్పుకోకుండా, అభ్యాసంతో (సభిదాసుడు), బస్తుఅలీ (అలి దాసుడు), బస్తు హజార్ (ప్రవక్త దాసుడు), ప్రత్యేక పూజారి, కనక పూజారి, పీర్ పూజారి అని చెప్పించుకోవడం, ప్రతి ఒక్కరిని దేవుడనడం, దాత అనడం, స్వామి అనడం, వృద్ధాప్రేలాపన. చాలా పెద్ద తప్పు. చిన్న చిన్న విషయాలకు భయపడి ‘నువ్వు నా ప్రాణానికి, ధనానికి యజమానివి, మాపై అధికారం నీదే, ఏమైనా చేసుకో’ అని అనడం కూడా పిర్గుగా పరిగణించడం జరుగుతుంది.

18. ప్రవక్త (సల్లల్హపు అలైహి వ సల్లం)ను గౌరవించే విధానం

عن عمر رضي الله عنه قال : قال رسول الله صلوات الله عليه وآله وسليمه لا تطروني كما اطرت النصارى عيسى بن مريم فانما انا عبده فقولوا عبد الله ورسوله (متفق عليه)

1. ‘మట్టి ప్రవక్తల శరీరాలను తినదు’ ఒక హదీసులో ఇలా ఉంది: “అల్లాహో భూమిని ప్రవక్తల శరీరాలను తినకుండా నిషేధించాడు.” భావమేమిటంటే; మృత్యువును చవిచూసేవారు సజ్జాకు హక్కుదారులు కారు.

ఉమ్రో(రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “క్రైస్తవులు ఈస్మా (అలైహి) విషయంలో మితిమీరిషోయినట్టు మీరు నా విషయంలో మితిమీరకండి. నేను కేవలం అల్లాహు దాసుడిని మాత్రమే. మీరు ‘నన్న దేవుని దాసుడు, దైవప్రవక్త’ అని అనండి.” (హదీసుగ్రంథం బుఖారి, హదీస 3445)

అంటే; అల్లాహు నాకు ప్రసాదించిన గొప్పతనం, జైన్వత్యాలు అన్ని నన్న దాసుని, ప్రవక్త పరిధులకే పరిమితం చేస్తాయి. ఒక మానవుడికి దైవదౌత్యం లభించడం కంటే అధికస్థాయి ఇంకేముంటుంది? అన్ని స్థానాలు దాని తరువాతే. కాని మానవుడు ప్రవక్త అయినప్పటికీ మానవునిగానే ఉంటాడు. దాసునిగా ఉండటమే అతనికి శోభాయ మానం. ప్రవక్త అయినంత మాత్రాన మనిషిలో దైవత్వమంతటి గొప్పతనం రాదు. అల్లాహు అస్త్రిత్వంలో కలవలేదు. మానవుడ్ని మానవాళి స్థానంలోనే ఉంచండి. క్రైస్తవుల మాదిరిగా అయిపోకండి. వారు ఈస్మా (అలైహి)ని మానవ పరిధిని దాటించి దైవత్వ కిరీటాన్ని అలంకరించారు. దాని వల్ల వారు తిరస్కారులయ్యారు. అల్లాహు ఆగ్రహం వారిపై అవతరించింది. అందుకనే ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తన సమాజం వారి నుఫ్ఫిషించి ‘క్రైస్తవుల మాదిరిగా ప్రవర్తించకండి. నన్న పాగడటంలో మితిమీరకండి. లేదంటే అల్లాహు ఆగ్రహానికి పాతులపుతారు’ అని హితబోధ చేశారు. అయినప్పటికీ సమాజంలోని కొంతమంది మూర్ఖులు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) హితబోధను పట్టించుకోలేదు. క్రైస్తవుల మాదిరిగానే ప్రవర్తించారు. ఈస్మా (అలైహి) దేవుని రూపంలో అవతరించారని క్రైస్తవులు అనేవారు. ఆయన ఒక విధంగా మానవుడు మరో విధంగా దేవుడు అనేవారు. కొందరు అతివాదులు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) విషయం లోనూ ఇలాగే వ్యవహారించారు. ఇలా అన్నారు:

‘ప్రతి కాలంలో అల్లాహు ప్రవక్తల రూపంలో వస్తాడు. చివరిగా ఆయన అరబ్బు రూపంలో వచ్చాడు. వచ్చి అక్కడి చక్రవర్తి అయ్యాడు.’

కొందరు ఇలా అన్నారు:

ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఆధునికులు కూడాను. పూర్వీకులూను. సాధ్యులు, అసాధ్యులు కూడాను. లాహూల వలాఖువ్యత ఇల్లా చిల్లాహో. అల్లాహు ముస్లిములకు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించుగాక! అమీన్.

కొందరు అబద్ధాలకోరులు ఒక హదీసును వకీలకరించి వారే దాన్ని ప్రవక్త

(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)కు ఆపాదించి ‘నేను స్తోత్రాలకు అర్థు డిని’¹ అని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) చెప్పినట్టు పేర్కొన్నారు. అలాంటిదే ఒక సుదీర్ఘమైన అరబీ సంపుటానికి ‘బుత్తీబతుల్ జిష్టిభార్’ అని పేరుపెట్టి దాన్ని అలీ (రజి)కి అన్వయించారు. ఎంత పెద్ద అపనింద!

ఓ! ప్రభూ! నువ్వు అన్ని షిర్కుల నుండి పవిత్రుడివి. నీపై తీవ్ర నింద మోహ బడింది ఓ! ప్రభూ! సత్కాయాన్ని వ్యాపింపజేయి. అబద్ధాలకోరులకు తగిన శాస్త్రి జరిగేలా చూడు. ఆమీన్!

ఈసా (అలైహి) ఇహపరాలలో అధికారం కలవారని క్రైస్తవులు విశ్వసిస్తారు. వారిని విశ్వసించి వారిని అధించే వారు అల్లాహును ఆరాధించవలసిన అవసరం లేదు. పాపాలు అతని విశ్వాసంలో అడ్డంచీ కాజాలవు. అతను హలాల్, హరాంలలో ఎలాంటి వ్యత్యాసం పాటించవలసిన అవసరం ఉండదు. అతను దేవుని అంచోతులా తిరుగుతాడు. అతనికి ఇష్టమొచ్చినట్టు చేయవచ్చు. ఈసా (అలైహి) పరలోకంలో అతనికి సిఫారసు చేసి దైవజిక్క నుండి కాపాడుతారు. అజ్ఞానులైన ముస్లిములు ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) విషయంలో కూడా ఇలాంటి విశ్వాసాలనే కలిగి వున్నారు. అంతే కాదు ఇమాములు, జౌలియాల విషయంలోనూ ఇలాంటి నమ్మకాన్ని కలిగిఉన్నారు. ప్రతి పండితుల, గురువుల విషయంలోనూ వారి విశ్వాసం అలాంటిదే. అల్లాహు వారికి రుజుమార్గం చూపుగాక!

عَنْ مَطْرِفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَخِيرٍ قَالَ: أَنْطَلَقْتُ فِي وَفْدِ بْنِ عَامِرٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَلَنَا :
إِنْتَ سَيِّدُنَا فَقَالَ السَّيِّدُ اللَّهُ فَقَلْنَا وَافْضَلُنَا فَضْلًا وَأَعْظَمُنَا طَوْلًا فَقَالَ: قُولُوا قُولُكُمْ أَوْ بَعْضُ
قُولُكُمْ وَلَا يَسْجُرْنَكُمُ الشَّيْطَانُ (ابوداود)

ముతర్రిఫ్ బిన్ అబ్బూల్లాహు బిన్ షిఫ్తీర్ (రజి) ఇలా ఉల్లేఖించారు: నేను బనూ అమీర్ తెగవారి బృందంతో పాటు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సేవలో హజర య్యాను. మేము ఆయనతో ‘మీరే మా యజమాని’ అన్నాము. అందుకు ఆయన ‘యజమాని అల్లాహు మాత్రమే’ అన్నారు.

అప్పుడు మేము ‘మాలో మీరు ఉత్తములు, గొప్పవారు, దాత² కూడాను’ అన్నాము. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘అప్పను! ఇందులో

1. నిశ్చయంగా ఇది కల్పితమైనది.

2. ఉపకారం చేసేవారు. మాకంబే ఎక్కువ దానధర్మాలు చేసేవారు.

కాన్ని లేదా అన్ని మాటలు అనోచ్చు. కాని పైతాన్ మిమ్మల్ని తప్పుడోవ పట్టించకుండా చూసుకోండి.' (హదీసు గ్రంథం అబూదావూద్, హదీస్ : 4806, ముస్లిద్ అహ్మద్ 25/4)

మహాత్ముల గురించి ఆచితూచి మాటల్లాడాలి. వారిని మానవులకు మాదిరిగానే పాగడండి. కొంచెం తక్కువగా పాగడండి. కళ్ళెం తెంచుకున్న గుర్రంలా మితిమీరి పాగడకండి. దైవత్వం గొప్పతనానికి కళంకం కలిగించేలా ప్రవర్తించకండి.

19. 'సయ్యద్' పదానికి రెండు అర్థాలు

సయ్యద్ పదానికి రెండు అర్థాలున్నాయి: (1) స్వయం ప్రతిపత్తి కలవాడు, సంపూర్ణ యజమాని, పాలితుడు కానివాడు, ఏదైనా చేయగలవాడు. ఇవన్నీ అల్లాహ్ గొప్పతనాలు. ఈ అర్థాన్ని బట్టి చూస్తే అల్లాహ్ తప్ప మరెవ్వరూ సయ్యద్ కాజాలడు. (2) మొదట పాలకుని ఆదేశం అతని వద్ద రావాలి. ఆ తరువాత అతను వేరే వారికి ఆదేశించాలి. ఉదాహరణకు; చౌదరి, భూస్వామి. ఈ అర్థాన్ని బట్టి చూస్తే ప్రతి ప్రవక్త తన సమాజానికి నాయకుడు లాంటివాడు. యోధుడు తన అభిమానులకు, పండితుడు తన శిష్యులకు, ప్రతి మహాత్ముడు తన అనుచరులకు నాయకుడు. ఏరు మొదట తాము ఆదేశాలను శిరసావహిస్తూ తమ అనుచరులకు నేర్చారు. ఈ విధంగా మన ప్రవక్త విశ్వానికి నాయకులు. అల్లాహ్ దృష్టిలో ప్రవక్త (సలల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఉన్నతులు. అందరి కంటే ముందు ఆయన ధర్మాదేశాలకు కట్టుబడి ఉన్నారు. అల్లాహ్ ధర్మాన్ని నేర్చుకోవడంలో ప్రజలకు ప్రవక్త (సలల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది. ఈ విధంగా చూసినా ప్రవక్త (సలల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను విశ్వ నాయకుడు అనవచ్చు. అనాలి కూడా. మొదటి అర్థం ప్రకారం ఆయన (సలల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను ఒక్క చీమకు నాయకునిగా కూడా భావించకూడదు. ఎందుకంటే ప్రవక్త (సలల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తన తరపు నుండి ఏ విధంగా కూడా చీమపైన అధికారం చేయలేరు.

20. చిత్రాల గురించి ప్రవక్త (సలల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రమచనాలు

عن عائشةٌ أنها أشتربت نمرةً فيها تصاريير فلما رأها رسول الله ﷺ قام على الباب فلم يدخل فعرفت في وجهه كراهة قالت فقلت يا رسول الله ﷺ اتوب إلى الله وإليه رسوله ماذا أذنبت فقال رسول الله ﷺ مابال هذه النمرة قالت قلت أشتربتها لك لتفعد عليها وتسودها فقال رسول الله ﷺ إن أصحاب هذه الصور يعذبون يوم القيمة: ويقال لهم أحياء ما خلتم و قال إن البيت الذي فيه الصور لا تدخله الملائكة (بخاري)

ఆయిష్వర్మ (రజి.ఆన్వహ) కథనం ప్రకారం ఆమె ఒక తివాచీ కొన్నారు. దానిపై చిత్రాలు ఉన్నాయి. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) దాన్ని చూసి తలుపు వద్దనే ఆగి పోయారు. లోపలికి రాలేదు. ఆమె (రజి) ఇలా అంటున్నారు: నేను ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ముఖంలో అసహ్యతను గమనించాను. నేను ఇలా అన్నాను: ఓ దైవప్రవక్త! కుమించండి! నేను ఏం తప్ప చేశాను? ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా అన్నారు: ఈ తివాచీ ఏమిటి? నేను ఇలా అన్నాను: దీన్ని నేను మీకోసం కొన్నాను. మీరు దీని మీద కూర్చుంటారని దిండుగా ఉపయోగించు కుంటారని. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా అన్నారు: ఈ చిత్రాలు గిసిన వారికి ప్రతయం రోజు ఇక్క పదుతుంది. వారితో ‘మీరు గిసిన చిత్రాల్లో ప్రాణం పోయింది’ అని అనబడుతుంది. ఇంకా ‘చిత్రపటాలున్న ఇంట్లో దైవదూతలు ప్రవేశించరు’ అని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) చెప్పారు.

(హదీసు గ్రంథం బుఫారీ, హదీస్ : 2105) (హదీసుగ్రంథం ముస్లిమ్ అహ్మద్ 246/6)

అనేక మంది బహుదైవారాధకులు విగ్రహాలను పూజిస్తుంటారు. అందుకనే దైవదూతలకు, ప్రవక్తలకు విగ్రహాలంటే జాగుస్త కలుగుతుంది. అందుచేతనే దైవదూతలు అలాంటి ఇళ్లల్లో ప్రవేశించరు. బహుదైవారాధనకు సామగ్రి సమకూరు స్తున్నందుకు చిత్రాలు వేసే వారికి ఇక్క పదుతుంది. కనుక ప్రవక్తల, ఇమాముల, వలీల, భాబాల, స్వాముల, మత గురువుల చిత్రాలుగానీ, ఇంకా మరే విధమైన చిత్రాలుగానీ. వేయడం నిషిధ్యం. వాటిని భద్రపరచడం కూడా నిషిధ్యమే. తమ పూర్వీకుల చిత్రాలను గారవిస్తూ, వాటిని పవిత్రంగా పదిలపరుచుకున్న వారు స్పష్టమైన మార్గభ్రష్టతలో ఉన్నారు. ప్రవక్తలు దైవదూతలు వారిని అసహ్యంచుకుంటారు.

ముస్లిము విధి ఏమంటే చిత్రాలను ఇళ్లల్లో ఉంచుకోకూడదు. అప్పుడే వారి ఇళ్లల్లో కారుణ్య దూతలు అవతరిస్తారు. శుభాలు కలుగుతాయి.

21. ఘోరమైన ఐదు పాంపాలు

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ: إِذَا دَرَأَ النَّاسُ عَذَابَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ قَتْلٍ نِيَأْ أَوْ قُتْلَهُ نَبِيًّا أَوْ أَحَدًا وَالدِّيَهِ وَالْمُصْرِرُونَ وَعَالَمٌ لَا يَنْتَفِعُ بِعِلْمِهِ (بِيَهْقِي)

అబ్బస్ బిన్ అబ్బాస్ (రజి) ఇలా అన్నారు: నేను ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ద్వారా విన్నాను, ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు,

‘ప్రవక్తను చంపిన వారికి, ప్రవక్త ద్వారా చంపబడిన వారికి, తన తల్లిదండ్రులను హత్య చేసిన వారికి, చిత్రాలు గీసే వారికి, తాను పొందిన విద్య ద్వారా లభి పొందని ఆలిమ్కు ప్రశయంనాడు అత్యధికంగా శిక్షపడుతుంది.

(హదీసు గ్రంథం మఱాబిల్ తమాన్ 197/6 నెం. 7888)

చిత్రాలు గీసేవాడు కూడా ఫోరమైన పాపాలు చేసేవారిలో ఉన్నాడు. ప్రవక్తను హత్య చేసిన వాడు ఎంత పాపాత్మకో చిత్రాలు వేసేవాడూ అంతే పాపాత్మకుడు.

عَنْ أَبِي هَرِيرَةَ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ يَقُولُ : قَالَ اللَّهُ : وَمِنْ أَظْلَمِ مَنْ ذَهَبَ بِخَلْقِهِ فَلِيَخْلُقُوا ذَرَّةً أَوْ لِيَخْلُقُوا حَبَّةً أَوْ شَعِيرًا (مَشْقَ عَلَيْهِ)

హజత్ అబూ హుసైన్ హో (రజి) ఇలా అన్నారు: నేను ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) నుండి విన్నాను. అయిన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా అన్నారు: అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు: నా లాగా సృష్టించడానికి ప్రయత్నించిన వాడి కంటే దుర్మార్గుడు మరొకడు ఉండడు. వారు చిన్న వస్తువైనా, ధాన్యపు గింజయినా, రాగి గింజనయినా సృష్టించి చూపించగలరా? (హదీసుగ్రంథం బుఖారీ హదీస్: 7559), (హదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీస్: 2111)

చిత్రకారుడు ఒక విధంగా దైవత్వాన్ని ప్రకటించుకుంటున్నాడు. అల్లాహ్ సృష్టిం చిన మాదిరిగా తాను సృష్టించాలనుకుంటున్నాడు. ఇది మహో అపరాధం. చిత్రకారుడు ఒక్క గింజ కూడా సృష్టించలేదు. కానీ కాపీ కొదుతుంటాడు. చిత్రకారులు అల్లాహ్ శాపానికి గురవుతారు.

22. తన గురించి ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచనాలు

اَخْرَجَ رَزِينَ عَنْ اَنْسٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ الْكَلَمُ : اَنِّي لَا اَرِيدُ اَنْ تَرْفَعَنِي فَوْقَ مَنْزِلَتِي الَّتِي اُنْزِلَتِهَا اللَّهُ تَعَالَى اَنَا مُحَمَّدُ بْنُ اَبِي طَالِبٍ وَرَسُولُهُ (التجريدي في الجمع بين الصحاح)

అనన్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘అల్లాహ్ నాకు ఇచ్చిన స్థానం కంటే ఎక్కువ చేసి చూపకండి. నేను ముహమ్మద్ నీ, అబ్దుల్లాహ్ కుమారుణ్ణి. దైవదాసుడిని. అయిన ప్రవక్తను.’¹

(హదీసుగ్రంథం అత్తజ్జద్)

1. అనన్ (రజి) ఇలా అన్నారు: ఒక వ్యక్తి ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తో

ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తన సమాజం విషయంలో జాలి, కరుణ కలవారు. తన సమాజం ధర్యంపై నిలకడగా ఉండాలని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అహర్మిశలు చింత చెందేవారు. తన అనుయాయులు తనను అమితంగా ప్రేమి స్తోరని, తనకు కృతజ్ఞులై ఉంటారని తెలుసు. ప్రేమికుడు తన ప్రియుణ్ణి సంతోష పరచడం కోసం ఏమైనా చేస్తాడని తెలుసు. పాగద్దులు హాధ్యులు మీరి అల్లాహో గొప్ప తనానికి భంగం కలిగించేవిగా ఉండకూడదు. తద్వారా వారి ధర్యం నాశనమవు తుంది. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అప్రసన్నతకు పాత్రులవుతారు. అందుకనే ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ‘నాకు అతిశయోక్తి ఇష్టంలేదు’ అన్నారు. నా పేరు ముహమ్మద్ నేను స్ఫేషకర్తను కాను. ఉపాధి ప్రదాతనూ కాను. నేను మానవులందరి లాగానే ఒక తండ్రి ద్వారా పుట్టాను. దాసునిగా ఉండటంలోనే నా బెస్తుత్యం ఉంది. నేను ప్రజలకు ఒక విషయంలో వేరుగా ఉన్నాను. నాకు అల్లాహో ఆదేశాలు తెలుసు. కాని ప్రజలకు తెలియవు. కనుక వారు నా దగ్గర అల్లాహో ధర్యం నేర్చుకోవాలి.

‘ఓ మా ప్రభూ! కారుణ్యమూర్తి ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) పై అనుగ్రహాల, బుభాల వర్షం కురిపించు. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) మా లాంటి జనులకు ధర్యం నేర్చించడం కోసం విపరీతంగా శ్రమించారు. నువ్వే ఆయన

‘ఓ మా నాయకుడా, ఓ మా నాయకుని కుమారా!’ అని అన్నాడు. అప్పుడు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: నువ్వు అలా అనవచ్చు. కానీ జాగ్రత్త! షైతాన్ మిమ్మల్చి అతిశయోక్తిలో ముంచే అవకాశం ఉంది. నేను ముహమ్మద్ నేను. అబ్బుల్లా కుమారుడిని. దైవదాసుడిని. దైవప్రవక్తను. అల్లాహో స్తాక్తి! మీరు (నన్న పాగడటంలో అతిశయించి) అల్లాహో నాకు కల్పించిన స్తానం కంటే ఎక్కువగా చేసి చూపించడం నాకు అనలు ఇష్టం ఉండదు.’

(హదీసుగ్రంథం ముస్తుద్ అహ్మద్ 231/3)

తల్లూనీ ఉల్లేఖనంలోని వాక్యాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి. హసైన్ బిన్ అలీ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘నన్న నా స్తానానికంటే అధికం చేస్తూ పాగడకండి. అల్లాహో నన్న తన ప్రవక్తను చేయడానికి ముందు తన దాసుడిని చేశాడు.’

(హదీసుగ్రంథం మజ్జమవుజ్జవాయిద్)

దీనిద్వారా తెలుస్తున్న విషయం ఏమిటంటే, ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) దృష్టిలో ప్రవక్త స్తానానికంటే దాసుని స్తానమే ఉన్నతమైంది.

విలువను ఎరిగిన వాడివి. ఓ ఉన్నతుడా! మేము నీ నిస్పహాయ దాసులం. మా అధికారంలో ఏమీలేదు. నువ్వు నీ అనుగ్రహాలలో పిర్చు, తెహీదీల భావాన్ని తెలియజేశావు. “లా ఇలాహ ఇల్లాహో” గురించి తెలిపావు. బహుదైవారాధకుల నుంచి తీసి ఏకదైవారాధకునిగా, పవిత్రునిగా చేశావు. అదే విధంగా నీ అనుగ్రహాలతో మాకు బిద్దాత్, సున్నతీల వాస్తవికత తెలుపు. “ముహమ్మదు రసూలుల్లాహో” వచన అవసరాలను తెలుపు. బిద్దాత్ల కొత్త ప్రాకారం నుండి ముల్హిహీదీన్ (నాస్తికుల) నుండి మమ్మల్లి వేరుచేసి ఖుర్జాన్ హదీసు మరియు సహబాల పద్ధతికి విధేయులను చెయ్య. అమీన్, సుమ్మ అమీన్.

ఎ ఆధిరు దత్తివానా అనిల్ హమ్మలిల్లాహో రబ్బుల్ అలమీన్.

పకలస్తోత్రాలు సర్వలోకాల ప్రఫునైన అల్లాహో కొరకే.

సారాంశం

1. దైవేతర ఆరాధకులు, ట్రైల పూజారులు వాస్తవానికి షైతాన్ ఆరాధకులు.
2. షైతాన్ కలతలలో చిక్కుకుని కొందరు జంతువుల మరియు తమ ఆకారాన్ని పాడు చేసుకుంటున్నారు. పెద్ద పెద్ద ఆశల్లాపది, షైతాన్ పన్నగాలకు చిక్కినరకవాసులవుతున్నారు. (దివ్యభుర్జన 4 : 117-121)
3. సంతానం విషయంలో దురాచారాలు మరియు పిర్చు పేరుల నుండి అల్లాహో అతీతుడు. (దివ్యభుర్జన 7 : 190)
4. ధాన్యాన్ని, జంతువులను కేవలం అల్లాహో మాత్రమే సృష్టించాడు. అందులో దైవేతరుల భాగం తీస్తే (ఆలాంటి విషయంలో) అల్లాహో తన భాగంలో నిరపేక్షాపరుదు. (దివ్యభుర్జన 6 : 136)
5. మొక్కబదుల పేర ఇష్టమొబ్బినట్లు జంతువులను దైవేతరుల పేర వదలి పెట్టడం, వాటిని గౌరవించడం లాంటి వాటిని చేయడం అల్లాహోపై నింద మోపడమే. ఇది బహుదైవారాధనా ఆచారం. (దివ్యభుర్జన 6:138)
6. దురాచారాలు మరియు హలాల్, హరామ్గా నిర్ణయించబడే ఆచారాలన్నీ అల్లాహోపై నిందలు మోపేవే. (దివ్యభుర్జన 16:116)

7. రాజిఫలాల ప్రభావాలను నమ్మడం, రోజులను శుభము, అపుభమైనవిగా భావించడం, జోతిమ్ముల మాటలను విశ్వసించడం వల్ల ఏర్పడిన బహుదైవారాధన ద్వారాలు తెరుచుకుంటాయి.
8. జోతిమ్ముడు, మంత్రగాదు, తాంత్రికుడు అందరూ తిరస్కారులే. వారి జోలికి వెళ్లేవాడు కూడా తిరస్కారి అవుతాడు.
9. విశ్వంపై సృష్టితాల ప్రభావం ఉంటుందని భావించేవాడి మరియు జోతిమ్ముడిని విశ్వసించేవారి నలబై రోజుల నమాజు స్వీకరించబడు.
10. శకునాలు చూడటం, ఏదైనా ప్రదేశాన్ని, రోజును, వ్యక్తిని అపశకునంగా భావించడం, రోగాన్ని స్వతహాగానే అంటువ్యాధిగా భావించడం, ఒకరి విషయంలో ఏదైనా పనిని అపుభంగా భావించడం, అంటరానితనం, ఆపదలు అన్ని బహుదైవారాధనా భావనలే.
11. అల్లాహ్ యే అధికారం కలవాడు. దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఆయన సమక్షంలో నిస్సహాయులు. అల్లాహ్ ఔన్నత్వం సృష్టితాల అంచనాలకు అందరు. తమ ఊహాగానాలతో అల్లాహ్ ఔన్నత్వాన్ని ఎవరూ చాటలేరు. ఆయన ఔన్నత్వంతో సింహసనం (అర్ద పీరం) కూడా కంపిస్తుంది. ఆయన ఏమైనా చేయగలడు. ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అల్లాహ్ వద్ద అనుమతి తీసుకున్న తరువాతే సిఫారసు చేస్తారు. కనుక అల్లాహ్ దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) భాగస్వామ్యం స్ఫురించేలా ఉన్న పదాలు కలిపి ఉపయోగించకూడదు.
12. అల్లాహ్తో సంబంధం స్పష్టమయ్యే పేర్లు ఉత్తమమైన పేర్లు.
13. అల్లాహ్ ఔన్నత్వాన్ని చాటే పదాలు వేరే వారి కోసం వినియోగించకూడదు. ఉదాహరణకు: రాజూధిరాజు (షహిన్షాహ్) అధికారులకు అధికారి మొదలగునవి.
14. అల్లాహ్ సాంత గుణాల్లో ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) భాగస్వామ్యం ప్రస్ఫుటమయ్యే వాక్యాలను కూడా పలుకకూడదు.

15. దైవేతరులపై ప్రమాణం చేయడం బహుదైవారాధన. ఒకవేళ అనాలోచితంగా నోటి నుండి వెలువడితే పశ్చాత్తాపం చెందాలి.
16. దైవేతరుల పేర మొక్కకోవడం, ఆస్తానాల వద్ద అల్లాహ్ పేరు మీద బలివ్యడం తీర్థాలు మొదలగు వాటిల్లో పాల్గొనడం షిర్క్.
17. సజ్దహ్ (సాష్టాంగపుడటం) అల్లాహ్ కోసం ప్రత్యేకం. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను కేవలం గౌరవించాలి. మహాత్ములు బ్రతికున్నా, చనిపోయినా వారిని కేవలం గౌరవించాలి.
18. ఎవరిని 'నా దాసుడు' అని అనకండి. దాస్యసంబంధాలను దైవేతరుల కోసం ఆపాదించకండి. మిమ్మల్ని మీరు అన్ని చేయగల అధికారి, దాత అని అనిపించుకోకూడదు.
19. క్రిష్టవులకు మాదిరిగా ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను కీర్తించడంలో అతిశయానికి పాల్పడ కూడదు. ఆయన(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) గొప్పతనం దాస్యత్వాన్ని, దైవత్వంలో కలపకూడదు.
20. సయ్యద్ అంచే సర్రాఫికారి, స్వయంప్రతిపత్తికలవాడు అని అర్థం. ఇవి అల్లాహ్ సాంత గుణాలు. సయ్యద్ పదానికి సర్రారు అనే అర్థం కూడా ఉంది. అది సృష్టితాల గుణం.
21. చిత్రపటాలను గీయడం, వాటిని శుభప్రదంగా భావించి పెట్టడం వాటిని గౌరవించడం బహుదైవారాధన. అలా చేయడం వల్ల శుభాల దైవదూతలు ఇళ్లలో ప్రవేశించరు.
22. చిత్రకారుడు ప్రవక్త(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) హంతకుని మాదిరిగా పాపాత్మకు. ఎందుకంచే అతను దైవత్వవాది. ధూర్థుడు.
23. దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) దైవదౌత్య స్థాయి కంచే దాస్యత్వ స్థాయినే ఇష్టపడేవారు.

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు ప్రాయండి.

1. ఆచారాలలో షిర్క్ గురించి రాయండి?
2. కొందరు విగ్రహాల పూజారులు. వీళ్ళ వాస్తవికత ఏమిటి?
3. వ్యవసాయం మరియు పశువుల వ్యవహారాలలో షిర్క్ ఆచారాలను గురించి ప్రాయండి?

4. కొన్ని మొక్కబడులు పురుషులకు సమ్మతం, మరికొన్ని మొక్కబడులు స్త్రీలకు సమ్మతం ఇది అల్లాహ్‌పై అసత్యాన్ని ఆపాదించడం కాదా? దీన్ని గురించి వివరంగా రాయండి.
5. నక్కతాలు మనిషిపై లాభనష్టాల ప్రభావం చూపేడతాయా?
6. జ్యోతిమ్యదు, మాంత్రికుడు, అవిశ్వాసి గురించి ఇస్లాం ఏం చెబుతుంది?
7. జ్యోతిమ్యం, ప్రశ్నశాస్త్రంపై విశ్వసించడం ఎలాంటిది?
8. శకునాల గురించి ఇస్లాం ఏం చెబుతుంది?

2. తపోష్యలను గుర్తించండి

1. అల్లాహ్‌పై ప్రమాణం చేసేలాగా ఇతరులపై ప్రమాణం చేయడం షిర్జు అవుతుంది ()
2. దైవ ఇచ్ఛ, ప్రవక్త ఇచ్ఛ వేరు వేరు ()
3. ప్రవక్తలకు సాష్టాంగం (సజ్జహ్) చేయడం సమ్మతం ()
4. ప్రవక్తలందరూ నిస్సహయులే ()
5. ఎవరినైనా “దాసుడు” లేదా “దాసి” అనడం సమంజసం ()

3. ఖాళీలను పూరించండి

1. సయ్యద్ మొదటి అర్ధం.....రెండవ అర్ధం.....
2. ఫోరవైన.....పాపాల్స్ ఒకటి.....ఉన్నది.
3. అల్లాహ్‌కు అత్యంత ఇష్టమైన పేర్లు (1) మరియు (2).....
4. జ్యోతిమ్యదు, మాంత్రికుడు, తాంత్రికుణ్ణి నమ్మివాడు.....
5. శకునాలను నమ్ముడం.....

